

ad Roman. in l. fideles si de xno fallent. qz solus matru.
Marian. Socin. ad Cap. l. q. 1. p. 2. x de Turb. n. 9.
l. omnes 8. c. de feud. Cabinn.
c. i. dist. 37.
c. i. dist. 73.
c. episcoporum 5.
et cap. cau. 6. dist. 74.

1648, 8

26

DEO AUTORE,
Explicatio Regulæ
NECESSITAS
NON HABET
LEGEM.

3

Quam
AUTORITATE
Amplissimæ Facultatis Juri-
dicæ Lipsiænsis

P. 55

Disputationis inauguralis loco
Pro obtinenda

LICENTIA,

Summos in Utroq; Jure Honores impetrandi:
Publico Examini subicit

PAULUS Wagner / Lipsiænsis.

In Auditorio Jctorum.

ad diem XIII. Aprilis M. DC. XLIIX.

L I P S I Æ,

Imprimebat TIMOTHEUS RITZSCH,

22

VIRIS
AMPLISSIMIS, CONSULTISSI-
MIS, PRUDENTISSIMISq̄
Dnn. COSS. TOTIQUE IN-
CLUTÆ REIPUBLICÆ LIPSIENSIS
ORDINI SENATORIO SELECTIS-
SIMO, DIGNISSIMO.

*Dnn. Patronis, Fautoribus atque Promotoribus suis
sincerâ mentis observantiâ æternum
honorandis.*

In debiti cultus testimonium

*Hanc Disputationem
inauguralem*

D.D.D.

Paulus Wagner,

I. N. D. N. J. C.

Proœmium.

A Nimus erat L. B. in præsentiarum ag-
gredi tractationem materiæ NECESSITATIS, jucun-
dam ex parte, ex parte necessariam ac q. otidia-
nam, impulsus potissimum, tum quod viderem à
nemine Auctorum illam in suis terminis (uti lo-
quuntur) hæctenus pertractatam, tum quod hoc
minimum quod hinc inde reperire licuit non usque quaque cerne-
rem expeditum. Sed animus tantum erat, cui factum ut respon-
deret non dicam difficile, sed quoad me planè fuit impossibile. Vix
inspexeram aliquot leges, tantas & tam varias reperire licuit Ne-
cessitates, ut verè verbis Imperatoris nostri exclamare potuissem,
Heu quàm variæ Necessitates circumassistunt hominibus. *Nov. 18.*
cap. 7. vers. si autem hoc. Nam ut taceam in multis locis vocabulum
Necessitatis latissimè & tanquam sensu improprio positum esse:
*c. presentium 3. ibi presbyteratus privetur ordine, quem non causa re-
plenda necessitatis ecclesie, sed sola comprobatur ambitione suscepisse. VII.*
*q. 1. c. si qui verò 23. ibi cum omni necessitate cogantur, ut redeant ad ec-
clesiam suam d. caus. & q. c. qui episcopatum 11. ibi otium sanctum quarit
charitas veritatis, negotium justum suscipit necessitas charitatis VIII. q. 1.*
c. fin. ibi necessitate negotij cujusquam maximi & maximè necessarij. XI.
q. 3. c. prima 13. ibi: quos barbarica feritas captiva necessitate transvexit
XVI. q. 4. c. vasis 23. ibi: tamen si nullam naturæ habeat necessitatem XXIII.
q. 4. cap. 2. non sine multa necessitate A. Presbyter nobis proposuit. X. de
arbitr. L. sancimus 21. ibi nam si necessitas fuerit in redemptione captivorum
*C. de SS. Eccl. L. si Lenones 12. ibi peccandi necessitatem & ibi omni mise-
riarum necessitate absolvi C. de Episcop. aud.* In aliquibus significa-
tione planè aliena usurpatum, ut cum dicitur: *Quod in pueris necessi-
tatis est legere comœdias, amatoria bucolicorum versusum verba canere,*
*Virgilium tenere, hoc sacerdotes Dei omissis evangelis & Prophetis vide-
mus crimen in se facere voluptatis. in c. Sacerdotes 2. dist. 37.* Item clericos
aliquando necessitatem habere mulierum & pedisequarum earundem. *in*
cap. 1. ibi sed si qua de his necessitatem habuerit X. de cohabitatione cler. &
mul. Ut verum fatear quid esset sacerdotalis Necessitudo *c. Tempo-*

ad aseruan. n. lat. mul.
Iust. cap. 2.

2. XXVI. q. 7. quid necessitates impositæ non lædentes Judaicam
superstitionem l. generaliter 3. §. fin. ff. de decur. quid momentaria Ne-
cessitates l. rei annonaria 2. C. sine censu & reliq. fund. compar. expedi-
tum mihi statim esse non poterat.

Abhorruì onus meis humeris impar, sed non usque adeò ab-
horruì, ut planè desererem, quin quod in toto mihi denegatum cre-
didi in parte tentarem. Elegi REGULAM illam vulgatissimam &
hoc conclamato tempore imprimis tritissimam, decantatissimam,
nimirum NECESSITATEM NON HABERE LEGEM. Cujus Regulæ tra-
stationem pro virili, proq; angustia temporis expedire dum nitor,
Tuam LECTOR exoratom cupio benevolentiam, ut si conatui meo
juxta desiderium Tuum effectus respondere negabit, displicentiam
Tuam ad minimum dissimulare, aut juxta Const. Deo autore §. sed neg.
6. in fin. factum hocce subtiliter emendare, meqve qui quasi invenit
aut saltem inventis quædam addidit laudabilior fieri velis.

§. I.

Vocabulum Necesfitatis (ut hoc in atrio quasi præ-
mittã, cum turpe sit prius determinare quàm termi-
nos intelligere: (a)) sæpissimè in jure nostro repe-
ritur, nec tamen semper uno eodemqve modo
sed pro negotiorum diversitate vario. (b)

(a) Anton. Hering. tr. de Fidejuss. cap. 2. n. 4.
(b) Sic dicitur nimirum Necesfitas publica. l. non solum 10. pr. & §. 1. ff.
de excusat. tutor. l. 1. in f. C. de Condit. ex lege. l. pen. C. de Fidejussorib. l. fin.
C. de vectigalib. l. cum per absentiam 2. C. quib. non obj. longi temp. præscr. l.
fin. C. quorum appell. non recip. Illyricana l. 1. C. de quib. mun. vel præstat.
lib. 10. Municipalis l. si quis 21. C. ad L. Corn. de fals. Populi cap. nisi cum
pridem 10. cir. fin. X. de Renunc. Ecclesiæ cap. 7. X. de Solution. Civilis l. va-
cuatis 19. C. de Decur. lib. 10. Expeditionum l. fin. C. quib. non objic. longi
temp. præsc. Protofasiæ muneris l. si hi 3. C. de Filiis famil. Peregrina-
tionis. c. clerici. 4. dist. 44. Præfecturæ Sollicitudinis l. 1. C. de off. præf.
Urbi. Temporis c. quæ pro necesfitate temporis. 41. ca. 1. q. 1. c. necessaria
& c. quod pro remedio 7. d. ca. 1. q. 7. cap. cum in cunctis 7. X. de Elect. &
elect. pot. ex legibus Nov. 72. cap. 6. Juris §. fin. J. de Fideicomm. hered. l.
non

in municipali can. i. ibi
non est nisi id mobil.
tatem necesfitatem
municipalem de ec.
clericali civitate disto
F. Tributaria fundion.
li. C. de un. id. ca. 1.
X. de elec. l. 1. & exer
ct. a. l. 1.
officii l. p. l. 1. q. 1. c. 1.
& advocatum l. 3. ff. de
h. i. q. 1. ul. in l. 1. q. 1.

non quidquid 40. pr. ff. de Judic. l. fidejussor. 2. in f. ff. de distract. pign. l.
 scimus 36. §. 2. C. de inoff. test. l. un. in med. C. de ratiocin. oper. pub. cap. 1. de
 Judic. in 6. & quæ jus constituit l. pen. ff. de LL. consuetudinis l. quicun-
 que pen. C. qui admitti ad bon. poss. Disciplina c. quando 4. dist. 86. Obse-
 quii l. 2. C. qui non poss. ad lib. perven. Facti l. cum quidam 31. in pr. ibi pro-
 pter hoc quod monumenta deerant necessitatem habebat. C. de Jure Dot.
 Rerum l. non enim 16. ff. ex quib. caus. major. l. 1. C. de Dilat. l. generaliter 12.
 C. de rebus credit. l. fin. C. de Usur. rei judic. Rei familiaris l. rem legatam
 18. ff. de adim. legat. Propria conditionis l. si coloni 14. C. de agric. & cen-
 sit. lib. 11. Domestica c. cum omnibus 27. d. 81. Imposita l. 2. §. Legatis
 3. ff. de Jud. l. jam tamē 5. §. pen. ff. judicatum solvi. l. apertissimi 16. C. de Jud.
 l. matris 6. C. qui pet. tut. l. fin. C. de Testib. l. omnes 2. C. de quadr. præscr.
 Solennium verborum l. quoniam 15. C. de Testam. Periculi l. fin. ibi ut
 ad salutis timorem etiam necessitas periculi subjungatur C. ad. L. Jul. repe-
 tund. Miserabilis l. omnes 33. in. pr. C. de episc. & cler. l. fœdissima mulie-
 ris 7. C. de postlimin. revers. Expensarum auth. novissime C. de admin. tu-
 tor. Sumptuum l. omnes 12. C. de oper. pub. Fœneratorum Nov. 72. cap.
 6. Reddendæ rationis l. cum necessitatem 18. C. de Fideicommiss. Susce-
 ptionis l. quotiens 3. C. de Naufrag. lib. 11. Instructionis l. 1. C. de dilatio-
 nib. Jurationis c. ita ergo 5. XXII. q. 1. Administrationis l. sororis 9. C.
 qui dare tutor. vel cur. Traditionis §. alia 2. J. de Donat. Venditio-
 nis l. minorum 6. C. de Præd. & aliis reb. min. Licitationis l. 1. C. de Pascuis
 Obligationis l. obligamur 52. pr. & §. necessitate obligantur 7. ff. de O. & A.
 Actionis l. humanitatis 23. C. de excusat. tuto. Accusationis l. si is 3. C. si
 reus vel accus. mortuus fuer. Inscriptionis l. quamvis 30. in fine pr. C. ad
 L. Jul. de adult. Satisfactionis l. si fidejussor 7. §. 1. in fin. ff. qui satis dar.
 cog. Reproductionis instrumenti l. cum quidam 21. C. de Fide instrum.
 Testimonii l. constitutio 16. in f. pr. C. de Testib. Solutionis l. illicitas 6. §.
 ult. ff. de offic. Præsidis. l. ejus 2. C. de Usur. pupillar. Institutionis hæredis
 §. sed ea omnia 14. J. de Hered. quæ ab intestato. Petendi tutores & cura-
 tores l. matris 6. & l. fin. C. qui pet. tutor. Judicandi l. munerum 18. §. ju-
 dicandi 14. ff. de muner. & honor. Inquirendi c. circumcelliones 1. in fin.
 ibi inquirendi quàm puniendi necessitas major est XXIII. q. 5. Obse-
 quendi cap. fin. X. de rebus eccles. alien. vel non. Sistendi l. si is 6. ff. si quis
 cautionib. Probandi §. non solum autem 4. in fin. ibi semper necessitas
 probandi incumbit illi qui agit J. de legat. l. cui necessitas probandi 39. ff. de
 legat. l. 1. C. de assen. t. l.

X. vendendi. c. nuptiarum
 41. in f. xxvii q. i.

conjugat. c. de us. 5
 §. ff. xxviii.
 v. dy. C. nuptiarum 33.
 §. ff. de conser.
 bene vendendi. dist. 40
 in fr.

X. standi non sedendi iur.
 l. 6. in f. C. de test.

subeunda
 a) quæstionis l. quæcumq. 2.
 C. de tabulariis. l. 10.
 obsequii. l. 1. c. ne nuptie
 ad illi obsequ. lib. 11.
 Dandi l. utrum 7. §. i
 in f. de reb. dubiis
 accipiendi l. 1. c. de
 iure emphyt.

X. implevit litem. l. 2. C. de assen. t. l.
 X. imposita marito sessorum. mulier. sessorationes.
 l. si cur. artem. in. §. 8 ff. solut. matrim.

*Xec ff. de iudi. l. i. ad hanc ig. d. de veffe 4. ff. de Tertio.
Cognoscendi p. n. l. hanc lege 2. C. de sent. ex p. v. n. t. ad.*

*liberali caus. l. siue possidetis 16. ibi probationis necessitas C. de probat. l. ad-
severatio 10. C. de non num. pecun. l. omnes 2. §. 1. C. de quadr. prescript. Re-
spondendi l. 2. §. legatis 3. ff. de iudic. Appellandi l. un. C. qui pro sua
iurisdict. Obtemperandi legi conventionis l. post certi 36. C. de liberal.
caus. Excusandi l. si quemquam 31. C. de episc. & cler. Impendendi l. 1.
§. 1. ff. de impens. in res dot. Simulandi c. certe ego sum 18. XII. q. 1. Fru-
endi l. item 10. §. 1. in fin. ff. Commun. dividundo. Faciendi l. item si 22. §.
cum insulam 2. in f. ff. locati l. 1. C. ubi pupill. educ. Serviendi l. pen. C. de
oper. libert. Prægravandi l. 1. §. hoc etiam 7. C. de offic. præfecti præ-
ter. Afric.*

θ. 2.

Quæ varietas postmodum juxta ingenii cuiusque
Doctorum varietatem, divisiones & distinctio-
nes peperit multivarias ^(a) potius tamen intrica-
tiones quam distinctiones.

(a) Condita undè fuit (1) divisio illa, quæ necessitas alia est absolu-
ta, cuius proprium est semper esse; alia coactiva, quæ à causa efficiente
procedit, & rursus duplex est, præcisæ una, altera conditionalis, hæcque vel in
præjudicium animæ tendens vel non tendens. Alia denique conditio-
nalis, quæ ad propositum finem consequendum facit, & facit vel princi-
paliter ad finem bonum vel malum, vel non principaliter, sed tantum qua-
tenus nobis videtur hoc modo melius finem nos assequi posse, quam divi-
sionem tenet & latè prosequitur Petrus Andr. Gammarus in dialect.
legali lib. 1. loco pen. de necessitate, ubi scribit de absoluta & conditio-
nali necessitate esse tex. in c. vasis 23. §. non ergò XXIII. q. 4. de coactiva
verò in cap. sacris 5. X. quod met. caus. Singularem quoque divisionem
(2) sibi fingit Ang. de Clavasio in sua summa de casibus Consc. vb. Ne-
cessitas in pr. cum necessitatem dispescit in Necessariam, sine qua vita
corporalis sustentari omninò non potest, Oportunam, sine qua vita com-
modè sustentari non potest; & Proficuum, sine qua utilitas vitæ non susten-
tatur. (3) Joh. Fr. Ripæ ad rub. X. de Constitut. n. 17. necessitas alia est,
quæ præcisè imperat, quæ necessitantur subditi à superioribus, & neces-
sitas honestatis, quæ necessitatur Princeps. l. digna vox 4. C. de LL. Bar-
tolus (4) in l. 1. n. 5. C. quom. & quando Judex. Necessitatem statuit
aliam

aliam verecundiæ seu honestatis causa, aliam veram seu præcisam, aliam causativam, quem sequitur Andr. ab Exea *in tr. de Pactis n. 403.* (5) Petr. à Duenas *hac nostra regula sive reg. 488 in pr.* dividit Necessitatem in Fatalem seu Casualem, Necessariam & Datâ operâ. Conrad. Rittershus. (6) necessitatem facit naturalem unam, alteram juris, *in partit. Feud. lib. 2. cap. 3. q. 6. in fin.* (7) Seb. Medices *tr. de LL. par. 3. q. 7. n. 7.* distingvit inter necessitatem rei & personæ. *Et in tr. de casib. Fort. par. 1. cap. 6. n. 3.* (8) inter Affirmativam & Negativam. Vid. Sim. de Prætis *de 7. II. V. lib. 1. interp. 2. dub. 2. solut. 12. n. 20.* Sfort. Oddus (9) meminit necessitatis, quæ imponitur nobis ab hominibus, & quæ imponitur nobis à Deo *in tr. de Restit. in integrum. q. 11. n. 20.*

Verum enim verò quamvis divisionis bonæ natura potissimum sit dilucidius efficere negotiū, de quo agitur *l. 1. pr. ff. de doli mali except. cap. super literis. X. de rescript.* Borcholt *de Feud. cap. 4. n. 1.* Et ut Andr. Vallensis *in parat. Jur. Can. lib. 2. in præf. n. 3.* scribit: Divisio animi legentis incitat, mentem intelligentis præparat, & memoriam artificiosè reformat; nihilominus tamen isti citati Dd. eo ipso, quo virtute divisionis benè docere nituntur, ut plurimū fiunt obscuriores remque magis reddunt intricatam. Sunt tamen adhuc duæ bonæ divisiones numero differentes, quarum una metaphysicis propria est, altera Jctis: Metaphysicis propria est in Necessitatem consequentis & consequentiæ. Illa est propriè dicta & absolute necessitas, nempe ipsius rei necessitas, quæ consistit in cohesione immutabili effectus & causæ, ubi tūm antecedens tūm consequens est necessarium: Hæc est necessitas hypothetica, quando nempe ex certis positis infertur necessaria consequentia Jacobus Thomingius *decis. 20. n. 24. & 26.* Joh. Wames. *to. 1. Consil. de Jur. Pontif. Conf. 207. n. 5.* Aliàs vocatur illa simplex necessitas, hæc necessitas conditionis. *in can. Vasis 23. XXIII. q. 4.* Item necessitas præcisa & causativa dicitur. Glossa *ad l. ult. verb. ex necessitate ff. de separation.* Christoph. Portius *ad S. postumi n. 6. 7. de ex hered. liber.* Petr. à Bella peritica *ad l. cautio ratihabitionis 1. n. 17. C. de procurat.* Johan. Cephal. *lib. 1. Conf. 64. n. 10. & seqq.* Vinc. Carocius *tr. de juram. decis. q. secunda 10. quest. principal. n. 5.* Necessitatem Consequentis Cicero *lib. 2. de Invent.* necessitatem cum adjunctione vocat, quem all. Hugo Donell. *lib. 27. Comm. pag. 400. lin. 57. b.* Wilhelm. Anton. Freundberg *de Reser. morat.*

morat. cap. 22. n. 46. Necessitatem attractam appellat. **J**Ctis Propria divisio Necessitatis est in Fatalem, Naturalem, & Legalem, Fatalis est quæ ex Casu & Fato originem ducit, ut si quis in latrones fortuito incidat. Naturalis quam natura ipsa producit ut edere, bibere, ministros habere, agrum colere, ruinofam domum reficere Hier. Magonius *decis. 33. n. 11.* Legalis quæ ex præcepto legis provenit, ut cum lex jubet patrem filiam dotare. Camill. Gallin. *tr. de V.S. lib. 10. cap. 32. n. 70. & n. 82. cum seqq.* Johann Stuckius *to. 1. disp. Academ. 5. §. 138. & seqq.* Georg. Franzk. *tr. de Laudem. cap. 16. n. 6. & seqq.* Quibus nonnulli necessitatem Datâ operâ annumerant, sc. in quam quis sua culpa incidit: ut si quis debita contrahat lautè vivendo. Marta *tr. de claus. par. 3. cl. 71. n. 3.* Nicol Boër. *decis. 44. incip. præsuppono n. 27.* Quam Albericus de Rosate Causativam appellat in *Diction. suo vb. necessitatum.* Aym. Cravetta Voluntariam *to. 6. Conf. 1000. progenero n. 94.* Gallin. *d. l. n. 87. affectatam.* Jac. Menoch. *AI Q. Cas. 182. n. 22.* & Jacob. de Graff. *tr. de Arbitr. Confessar. lib. 2. cap. 44. n. 1.* Culpabilem nuncupat. Georg. Franzk. autem *d. l.* pro vera specie necessitatis non agnoscit sed saltem pro casu per quem quis in Fatalem vel naturalem incidit necessitatem, undè scribit, actum ejusmodi propter culpam agentis voluntarium magis quam necessarium reputari.

0. 3.

Unde quantum ad nostrum institutum, nos non immeritò superfedemus istis divisionibus, eas universas & singulas suo relinquentes loco suæque censuræ, nec quæstionem an congruæ sint & convenientes, an alienæ & dissonantes jam facimus nostram solummodò, ob studium brevitatis, occasione nostræ Regulæ *NECESSITATI FATALI* (a) seu quæ à Fortunâ, casu & accidente provenit incumbentes.

(a) Fatum, Fortuna, casus, accidens, vocabula sunt in usu Juris receptissima, & fermè ejusdem significationis & operationis, tex. elegans

gans & generalis est in l. in fin. ibi quæ ex improvise casu potius quam fraude accidunt, Fato plerumq; non noxæ imputantur C. de l. Cornel. de Sicar. & in specie de fortuna l. Gajus Sejus 11. §. 1. ibi universorum debitorum fortunam suscipere ff. de Usur. l. si is qui 63. §. 1. ibi thesaurus donum fortune creditur ff. de ARD. l. 1. ibi fortuna futuri damni C. de Commodo. De Casu l. inter 83. §. sacram. 5. ibi casum adversamq; Fortunam spectari hominis liberi neg; civile neg; naturale est. ff. de V. O. l. Julianus 6. ibi adventitij casus ff. Qui & à quib. manū l. in judicio 28. ibi casum cui resisti non potest C. Locati. l. inter 15. ibi multi casus rebus incidunt mortalium C. de Usufructu. De Accidente l. ex his 4. ibi quæ fortè uno aliquo casu accidere possunt ff. de LL. l. verum 11. §. item 4. ibi: occasione damni non inconsultè accidentis sed Fato ff. de minorib. l. in vulgari 162. §. 1. ibi: licet enim accidant & vivis, sed vulgi sermone etiam mors significatur ff. de V. S. De Fato verò singulariter dicitur: Fatale damnum vel vis magna l. 2. in f. de peric. & commod. rei vend. Quod Fato contingit cuiusvis patrifamilias quamvis diligentissimo contingere potest d. l. verum 11. §. si locupletis ff. de Minorib. Quæ Fataliter accedunt damnum injungere non debent l. quæreret 135. in f. ff. de V. S. Qui Fato fecerit non videtur obtemperasse voluntati l. conditionum 2. in f. ff. de condit. & demonstr. Necessitatem autem nostram de quâ hîc agemus Dd. plerumq; vocant Fatalem. Marta de claus. par. 3. cl. 71. n. 3. Nicol. Boër. decis. 44. incip. presuppono n. 27. Aym. Cravet. to. 6. cons. 1000. pro genero n. 94. adducti fortassis verbis Trismegisti in libro de voluntate divina qui Asclepius inscribitur cap. 14. Ubi tradit: εἰμαρμένον & necessitatem, ambas sibi invicem individuo connexas glutino, alteram verò rerum omnium parere initia, necessitatem autem cogere ad effectum. quem all. And. Tiraquell. de Retraict. lignagier §. 26. gl. 1. n. 21. Quæ necessitas aliquando occurrens c. scire 8. XXIII. q. 8. ingruens cap. licet 3. X. de Feriis. c. Daibertum 24. c. 1. q. 7. emergens clem. un. de Baptismo. adventitia l. placet 5. C. de SS. Eccl. c. generaliter 40. XVI. q. 1. interveniens l. si fidejussor. pen. C. de Fidejuss. contingens c. sicut 11. dist. 1. de Conf. Imminens Cap. fin. X. de postulando. Joh. Ceph. Consil. 451. inc. multa excitantur dubitationes. n. 282. lib. 4. improvisa dicitur And. Gail. lib. 2. obs. 52. incip. pensitationes n. 26. Convenit verò variis modis cum Casu Fortuito qui & ipse similiter atq; necessitas per vim cui resisti non potest l. ex conducto 15. §. 2. ff. locati nec prævideri cap. ult. X. de Homicid.

ad l. un. ibi Fortuna nra
iura miserabilis. C. qn
imp. inter pup. l.

cy cum a matris 8
C. de pet. tut.

definiri solet. Et quandoq; vocatur Fortuna l. i. §. si magistratus ii. ff. de Magistrat. conveniend. Fortuita calamitas l. non exigimus 2. §. si quis 8. ff. si quis caut. in judic. Fatum d. l. verum ii. §. si locupletis 5. ff. de minorib. Fatalitas l. i. C. de Jur. emphyt. Sors fatalis d. l. quotiens 3. C. de Naufrag. Casus adventitius l. Julianus 6. ff. qui & a quib. manumissi, adeo ut casus Fortuitus nonnunquam usurpetur pro necessitate, necessitas pro casu fortuito arg. l. in rebus 18. pr. ff. Commodati. l. ex conducto. 15. cum quidam 3. ff. locati. l. interdum 16. §. si. propter necessitatem 8. ff. de publican. l. quæ fortuitis casibus 6. C. de pigner. action. l. cum antiquitas 28. C. de Testam. Cap. 2. X. de Custod. eucharist. Differunt tamen proprie loquendo ut Causa & effectus, Fortuitus casus is ipse est qui necessitatem fatalem hominibus imponit v. g. cum merces alienæ a nautis pro vita naviq; a naufragii damnis liberanda, in profundum abjiciuntur, mercium dominis id Casu fortuito accidit, necessitas autem Fatalis est quæ ad abjiciendum nautas impulit. Dav. Mevius in discursu de Amnestia Car. O. 2. B. Sic inundatio aquarum aut chasma casus fortuitus est; quod si antequam mensura agri fiat agri pars tali casu interimatur, necessitas Fatalis est quæ emptorem impedit, quo minus Fundi nomine agat. l. si in venditione 10. ff. de periculo & commod. rei vend. Est igitur omnis necessitas Fatalis casus fortuitus, sed non omnis casus fortuitus est necessitas. Itaq; quando ex vino acetum factum est, Casu fortuito id factum censetur Lindner. Diss. 1. de Casib. Fortuit. conc. 13. lit. b. nulla tamen necessitas fatalis hoc casu esse potest, nisi quis dicat, paupertatem quæ hunc casum fortuitum sequitur esse Fatalem necessitatem, tunc concedere possumus sed res tamen jam aliud nomen nata est.

θ. 4o

Hæc dicitur Græcis ἀνάγκη, (a) Germanicè Noth/ Latinè Necessitas à verbo cesso, vel quod in ea necessandum sit, (b) vel quod humanas vires cessare faciat, fiatq; sive quis velit sive nolit: (c)

(a) Joh. Bertachin. in repert. v. necessitas. Gothofr. in not. ad l. quæ propter 162. ff. de RI.

(b) Johan. Oldendorp. in lexic. v. necesse.

(c) Dom. Card. Tusoh. lit. N. concl. 21. n. 7.

Vo.

^{C. Foc. us. u. h. 2. 2. 84}
Vocatur etiam Necessitudo, §. consequens 3. ibi Pietatis necessitu-
dine ducta J. de suspectis tutorib. l. non omnes 5. in pr. ibi ultrò reversus non
cum necessitudine. ff. de Re milit. l. fin. C. ut nemini liceat in empt. specierum
se excus. Quamvis alias communiter vocabulum necessitudinis pro
cognitione & affinitate usurpetur pr. J. de SCt. Tertull. ibi fœminini se-
xus necessitudinem l. fin. ff. de J. & J. l. in fideicommissi. 3. §. cum Pollidius 3.
ubi Gothofr. in not. ff. de Usur. l. si tuor. 9. ibi necessitudo vel affinitas ff. de
suspectis tutor. l. si servus 50. §. f. ibi charitas & necessitudo. ff. delegat. 1. l. 1.
ff. unde legitimi l. hac autem 5. §. 1. ff. quib. ex caus. in possess. eatur. l. pietatis
6. ibi necessitudo sanguinis C. de suspectis tutor. l. impuberem 2. C. de adopt.
l. 1. ibi ad prioris necessitudinis C. unde legitimi. l. si filium 37. ibi proxima
necessitudine conjunctus C. de liberali causa, Quâ ratione etiam Necessarij
dicuntur, quasi in quos necessaria officia conferuntur. l. affectionis gratia 5.
ibi amicos vel necessarios ff. de Donat. l. impuberibus 7. ff. de suspectis tutor.
Vid. Petr. Pithœus in not. ad Collat. Mosayc. & Rom. LL. tit. 9. vb. itemq;
liberti. Fr. Hotomannus in comm. Verb. Juris lit. N. §. necessarii.

Appellatur insuper Necessitas maximi negotii c. ult. XI. q. 3. Ad-
ventitia necessitatis sarcina l. placet 5. C. de SS. Eccles. c. generaliter 40.
XVI. q. 1. Inevitabilis necessitatis articulus Cap. sciscitatus 13. X. de Re-
scrip. Instans necessitatis articulus cap. Tuam in Domino 10. X. de atate.
c. de neptis 3. XXXI. q. 2. cap. literas 13. X. de Temp. ordin. Inevitabilis
urgens importunitas c. si nulla 15. XXIII. q. 8. Fatalis casus necessitas
l. praeses 5. C. de appellat. Fatalis sors argum. l. quotiens 3. ibi qui si fatali
sorte defuerint C. de Naufr. lib. 11. Necessaria & justissima causa. l. Tu-
tor qui inventarium 7. pr. ff. de admin. Tutorum. Rerum urgentissima
ratio l. 1. C. de Dilat. Terminus necessitatis c. apostolicam 2. X. de Pres-
byt. non baptizato. Inexorable impedimentum Andr. Vallens. in pa-
rat. Jur. Can. lib. 2. t. 28. §. 14. n. 1. Extremum necessitatis telum Theod.
Reinkingk. de Regimin. secul. lib. 2. class. 3. cap. 3. n. 68. inf. Germanicè
Ehehaffte Noth/ tex. Landr. lib. 2. art. 7. Echte Noth. Eberhard. Speck-
han. Cent. 1. q. 59. n. 41. Ehehaffte unvermeidliche Nothdurfft. Franc.
Pfeil. Consil. 174. n. 4. S. und do dann. Hohe anligende Noth. Pfeil. cons.
146. n. 7. Augenscheinliche Noth. R. A. zu Augsp. 1566. S. Derwegen die
& c. Euserste Noth. Rechte Noth/ Nothfall. & variis in utroq; jure
& apud ejusdem interpretes epithetis stipatur: ut cum dicitur Ne-
cessitas vera c. excellentissimus 102. XI. q. 3. Justa c. qui episcopatum 11. in

conditio realitatis
c. i. xxxiv q.
necessitatis angu-
stia c. presbyteros
n. d. 50.
c. ibi necessita-
tis verba. d. 54.

Lett. C. Delegation. 10.

fin. VIII. q. 1. Excusabilis c. quidem 18. XXIII. q. 4. Rationabilis cap. un. de cleric. non resid in 6. c. jejunia 17. de Cons. dist. 5. And. Vallens. in parat. Jur. Can. 1. 3. t. 4. n. 7. & 9. Justissima cap. 1. X. de pignor. Summa c. sicut 11. de Cons. d. 1. Andr. Kohl. exerc. 2. n. 14. Ingens l. 2. C. ut nemini liceat in emp. spec. lib. 10. Jacob Thoming. Decis. 31. n. 29. Multa cap. non sine multa necessitate 2. X. de Arbitr. Magna l. de Curatore 2. S. quaritur 3. ff. de Cur. bon. dand. c. ordinationes 5. IX. quest. 1. c. qui bis 117. dist. 4. de consec. Schurff. Cent. 3. Cons. 55. n. 3. Immensa Sign. de Homodeis Cons. 82. in questionibus n. 3. Dom. Card. Tuschus lit. E. concl. 12. n. 18. Maxima Pa. norm. ad cap. pervenit 2. X. de Immun. eccl. n. 6. Conrad. Lancilott. tr. de off. prator. in Caus. Crim. rubr. de Furibus. n. 9. in fin. pag. m. 627. Manifesta c. si cupis 5. XVI. q. 1. Evidens cap. officij 38. in f. X. de Election. cap. 1. de Reb. Eccles. non alien. in 6. Aymon Cravetta to. 6. Cons. 1000. pro genero n. 93. Vehemens Conrad. Rittersh. partit. Feud. lib. 2. cap. 3. q. 6. Præfens Johan Petr. Surdus tr. de aliment. tit. 1. q. 93. n. 1. Præcisa Johann. Wamesius to. 1. Cons. Jur. Pontif. cons. 207 n. 3. cir. fin. Joh. Harpp. ad §. 1. J. de Olig. quæ ex delicto n. 18. Adversa l. consensu 8. §. 1. C. de Repud. Dira. Magnif. Dn. Carpozovius Præcep. & Prom. meus honorandiss. in sua pr. Crim. p. 2. q. 91. n. 48. Gravis c. nuper 2. VII. q. 2. Petr. Gilken. ad l. jubemus 10. C. de SS. Eccles. n. 24. Stricta Hennig Göden Cons. 109. incip. Der Hochgeborne H. Grafe n. 70. Arcta Jacob. de Graff. lib. 2. Arbitr. Confess. cap. 44. n. ult. Cogens. cap. ordinationes 5. IX. q. 1. c. ad limina 7. XXX. q. 1. Importuna cap. etsi Christus 26. X. de jurejurand. Urgens c. si nulla 15. XXIII. q. 8. cap. quoniam 14. X. off. jud. ordin. cap. fin. X. de Ferriis. cap. non debet 8. pr. X. de cons. & aff. cap. 2. in f. X. de observ. Jejun. l. 2. S. si quis tamen 8. ff. si quis caution. l. 1. C. ut nemini liceat. in empt. specier. se ex. lib. 10. Urgentissima cap. ubi non est 2. X. de despons. Impub. Arnold de Reyg. in thes. jur. vb. necessitas n. 4. in f. Inevitabilis c. sicut letus singul. 192. vb. necessitas inevitabilis. Extrema Sum. Angel. de Cas. cons. vb. Furtum n. 37. Did. Covarruv. in relect. cap. peccatum de RI in §. par. 2. §. 1. n. 3. Ultima cap. ult. XXVI. q. 6. Alberic. de Rosate in dist. 1. q. v. necessitas.

*C. subernaclum
 C. i. d. p. i. de consec.
 magna et n. t. l. e.
 sauda. X. 43. n. p. fal.
 in numerosa c. cum
 boye 15. d. 63.
 nimia. c. leggers. 2.
 Caus. 3. q. 8.
 A cap. reuo. in ed. h. n.*

*gravior. placuit
 10. d. p. 18.
 gravissim. c. quæ
 verba. 11. d. 37.*

*C. permiss. 8. d. 12
 c. ex f. i. d. 64.*

*C. liquit 4. c. 94. q. 1. vir. 11. VII. q. 1. cap. in nomine 2. X. de Testibus. Nov. 22. cap. 42. Anton. Cor-
 setus singul. 192. vb. necessitas inevitabilis. Extrema Sum. Angel. de Cas.
 cons. vb. Furtum n. 37. Did. Covarruv. in relect. cap. peccatum de RI in
 §. par. 2. §. 1. n. 3. Ultima cap. ult. XXVI. q. 6. Alberic. de Rosate in di-
 st. 1. q. v. necessitas.*

9. 5.
 Describi potest: quod sit vis (a) adventitia (b) coa-
 etiva

ctiva (c) quam humana fragilitas (d) nec evi-
tare (e) nec declinare (f) potest.

(a) Vis, scilicet majoris rei impetus qui repellitur l. 2. quod metus causa.
& cui resisti non potest. l. ex conducto 15. §. si vis tempestatis 2. ibi om-
nem vim cui resisti non potest ff. locati vel quæ est imperus rei major
Paulus Ictus lib. 1. Sent. tit. 7. aut vis majoris malitatis jux. l. metum
5. ff. quod metus caus. Potissimum propter l. 1. ibi vis enim fiebat
mentio propter necessitatem impositam contrariam voluntati ff. d. t.
c. aliquos 5. ibi eo quod non voluntate sed impellente vi nescio quæ.
Juncto summario XV. q. 1. Johann. Oldendorp. in lex. ub. necesse. Pro-
prium namq; Necessitatis est ut contra voluntatem nostram fiat.
c. excellentissimus 102. ibi necessitas vera & non simulata vel non ex volun-
tate XI. q. 3. consensum omnem excludat Jacob Menoch. lib. 2. præ-
sumpt. 19. n. 8. Arnold de Reyg. in thes. jur. sub. elem. necessitas n. 4. ac Li-
beræ Facultati l. neg. 14. ibi unde intelligis liberam facultatem contra-
hendi atq; distrabendi matrimonii transferri ad necessitatem non oportere
C. de Nupt. voluntati l. si fidejussor 7. §. 1. inf. ff. qui satisd. cog. l. ser-
vum 33. in fin. ff. de procur. l. ait prator. 3. §. hanc actione 10. ff. de N. G. l. sed
et si 26. in fin. ff. ex quibus caus. major. l. rem legatam 18. ff. de adim. legatis
l. 2. inf. C. de calumniator. argum. l. neg. ab initio 14. inf. C. de Nupt. 2. F.
t. 76. c. 27. ibi quidquid Necessitate fit cito solvitur quod voluntate arripi-
tur perseverat. dist. 5. de Consec. c. Nicena 12. in fin. d. 31. c. legimus 24. dist. 93.
c. mutationes 34. VII. q. 1. c. quæ præposterum 25. ibi necessitatis vinculo non
obsequio voluntatis XIII. q. 2. c. noli 3. ibi Pacem debet habere voluntas bellum
necessitas, ut liberet Deus à necessitate & conservet in pace. Et ibi: Hostem
pugnantem necessitas perimat non voluntas XXIII. q. 1. cap. querelam 10.
X. de jurejur. & arbitrio opponatur l. proxime 50. ff. de R. N. adeo ut
necessitati non subsit quod meræ potestati subesse solet. Seb. Hom-
mold in repert. Sent. lit. N. reg. 79. nec sit necessitas quæ judicio & vo-
luntati alicujus committitur. Alber. de Rosate in diction. lit. N. §. ne-
cessitas non ponitur. nequidem quæ à voluntate trahit originem Casp.
Manzius in patroc. debit. de pauper. de id. l. q. 9. n. 27. & dec. 2. q. 10. n.
63. multo minus quæ ex negligentia. l. 16. ibi non enim negligentibus ad-
venitur sed necessitate rerum impeditis ff. ex quib. caus. major. l. Præses
5. C. de appell. aut ignorantia oriunda est d. c. excellentissimus 102. ibi al-
lud esse ex necessitate aliud ex ignorantia XI. q. 3.

B 3

(b) A-

C. de iudic. §. ibi 2.
et necessitate. d. 45.

C. in iura omnium §. n. f.
ib. si cuius majori per-
sonæ aut ex voluntate
aut necessitate adulari
solvent d. 25.

+ c. volutuel. §. ibi non
necessitate compelli sed
libenter. xxx. c. 1.
c. i. §. 52.

(b) Arg. l. Julianus 6. ibi adventitii casus ff. qui & à quib manum.
Ratio: quia necessitas per accidens obvenire solet. Arg. Cap. in ar-
gumentum 78. de R.I. in 6. ubi verbum aliquando raritatem significat.
Facit huc, l. placet 5. ibi quã adventitiã necessitatis sarcina repentina po-
poscerit: C. de SS Eccl. c. lector 18. ibi aut si fortè necessitas sit dist. 34. c. sci-
re vos oportet. 8. ibi si necessitas ulla occurrerit XXIII. q. 8. c. sicut 11. ibi nisi
pro summa contingat necessitate dist. 1. de conf. cap. licet 3. ibi ingruente ne-
cessitate X. de Feriis.

C. presbytero. 32. ibi per
necessitatem laicis
coheretur. dist. 50.
D. C. violator. 5. ibi
non nullitate in pelli
adhibetur. XXV. q.
C. i. ibi. cum pelleret re.
necessitate. XXXV. q. i.

C. quia 38. ibi quoriam
in tua parte d. fecisse
significat. dist. 50.
C. sicut 18. ibi si necesse
est cogit. d. 93.

(c) Necessitatis enim proprium est cogere non arbitrio facien-
tis committere arg. c. Fratrem 6. ibi necessitatem patientibus d. 86. c.
si qui verò 23. ibi sed cum omni necessitate cogantur. c. mutationes 34. ibi ne-
cessitate coactus c. scias 35. ibi aliud est spontè transire & aliud est coactè
aut necessitate venire VII. q. 1. c. ordinationes 50. IX. q. 1. c. petimus 19. XI. q.
1. c. illa cavenda 6. ibi voluntarios reos non ex necessitate compulsos culpa
stringit XV. q. 1. c. ad limina 7. XXX. q. 1. cap. et si Christus 26. ibi non debet
quæquam spontanea voluntas inducere sed necessitas trahere importu-
na. X. de Jurejur. cap. ad nostram 11. X. de reb. Eccles. alien. Nov. 4. c. 3. circa
fin. ibi necessitatem habere debitorem hoc agere. Anton. Faber Error.
pragm. decad. 23. err. 1. in med. Unde regulariter per verbum potest, ne-
cessitas designari non valet l. sepe audiui 8. cum l. seq. ff. de off. pres. Rota
Genue decif. 167. n. 6. nisi addatur verbum debet. l. 2. ibi potuit quidem
& debuit C. in quib. casib. tut. habenti. cap. 2. in fin. ibi cum urgens neces-
sitas exigit supportare potes & debes. X. de observat. jejun. Dixi regulari-
ter, quia pro subjecta materia verba potestatis & arbitrii etiam ne-
cessitatem inducunt & contra, Matth. Wesenb. Conf. 117. n. 29. & Conf.
332. n. 267. Vid. Augst. Barbofa. diction. 77. & dict. 268. & Marius An-
tonin. Maceraten. VR. lib. 3. resolut. 25. n. 5. & 13. imò quod magis est ne-
cessitatis vis tanta est, ut non solum ea imperante nobis obedire ne-
cessum sit l. omnes 12. ibi quã necessitas imperaverit. C. de operib. public.
l. 1. ibi exegerit C. de Dilat. c. quem pœnitet 88. circ. fin. ibi prohibentur. dist.
1. de pœnit. cap. Tuas ibi si necessitas id postulaverit. X. de procurat. sed et-
iam ea suadente argum. t. 9. F. 2. ibi necessitate namq. suadente l. 1. C. de
oper. libert. ubi necessitatis vis ac si lex pacti esset implenda est, &
coactionem operatur, prout etiam preces principis ad subditos iussa
sunt atq; imperia argum. Nov. 14. §. 1. ibi volumus & oramus.

(d) argumento ducto à Casu fortuito ad necessitatem jux. l. non
utiq.

utiq; 2. §. si eo tempore 7. ibi quia Fortuitos casus nullum humanum consi-
lium providere potest. ff. de admin. rerum ad Civ. pertin. §. l. i. §. & ille 4. ibi
Cui humana infirmitas resistere non potest, veluti incendio, ruina naufr-
gio. ff. de O. & A. Facit huc l. hac consultissima 8. in med. C. qui testam. fac.
poss. Item quod scribit Seneca: Necesitas magnum humanæ imbe-
cillitatis patrociniū lib. 9. de clement. Camill. Gallin. de VS. lib 10.
cap. 32. n. 83.

(e) C. sicut vir II. VII. q. I. cap. sciscitatus 13. X. de Rescript. cap. in no-
mine 2. X. de Testibus. argum. l. in rebus 18. pr. ibi. quib. resisti non possit ff.
commodati. Johann. Stuck. to. I. Disput. academic. 5. §. 139. Unde fuit
quod dicitur: Non favendum nec succurrendum esse illi tanquam
indigno l. non exigimus 2. §. 8. ibi nonne indignus est ff. si quis caut. ubi An-
ton. Faber in rational. qui sponte se supponit necessitati l. si fidejusso.
7. §. si necessaria l. in f. ff. qui satisd. cog. Sichard. ad auth. qui semel n. j. C.
quomod. & quando iudex sentent. Jacob. de Arena tr. de sequest. n. 15.
Johann. Baptist. Nicolai lib. 12. Reg. Jur. Civ. & Pontif. pag. 96. Stephan.
Gratianus Disc. For. c. 243. n. 54. & c. 920. n. 46. Seraph. Oliva. decis. 653. n.
4. Casp. Manzius in patroc. debitor. de paup. dec. 2. q. 10. n. 14. ibi: qui tale
sibi necessitatē iniecit. Matth. Berlich. part. 2. Decis. 193. r. 16. sibi n. impu-
tare debet qui sua culpa damnum sentit cap. pen. ubi gl. de RI. in 6. cum
quoad remedia juris sentire non censeatur. l. quod quis ex sua culpa 203.
ff. eod. nec videri possit esse necessitas quæ excludi poterat. Argum. l.
Papinianus 20. pr. ff. de minorib. Aym Cravetta to. 6. Cons. 1000. pro gene-
ro. n. 87. Aliud tamen est (ut hoc obiter moneam) aliquem supponere
se sponte vel data opera necessitati, & aliud culpa sua incidere in
necessitatem. Posteriori n. casu & cum quis culpa quidem suā præter
tamen intentionem necessitati obnoxius sit, quin adjuvandus non
derelinquendus sit talis, & ipsa imperat æquitas, & svadet autoritas
Jacobi Menochii Cons. 299. incip. quod doct.issime respondit, n. 8. Vid. quæ
circa casum quo filius dolo & culpa sua portionem suam dissipavit
& jam ulterius alimenta à patre desiderat, tradit Joh. Petr. Surdus
tr. de Alim. tit. 7. q. 5 per tot.

(f) Argum. l. si coloni 14. ibi necessitatem propriæ conditionis de-
clinare tentaverint. C. de agric. & Censit. lib. II. l. si ea res 31. in pr. ibi quia
custodia adversus vim parum proficit. ff. de action. empt. ratio est:
quia qui agonem cum necessitate suscipit succumbit, & quod magis
mire-

mirere, succubuit priusquam suscepit. Verba sunt Iusti Lipsii *lib. 1. de Constantia cap. 21.* & hæc de definitione nostra dicta sufficiant. Cæterum longe aliter definit necessitatem Simon de prætis, quod sit quoddam accidens & instans dupliciter negativè & affirmativè, præter vel contra voluntatem nostram, culpaq; nostra ad id principa-liter ordinata cessante *tr. de J. II. V. lib. 1. interp. 2. dub. 2. solut. 12. n. 20. & seqq.* sed suo periculo.

¶ 6.

Pater jam vocabulum Necessitatis longe alienum esse a nostro instituto quando capitur 1. pro indigentia (a) 2. pro difficultate (b) 3. pro quadam coactione (c) 4. pro commoditate & honestate (d) 5. pro eo quod opus est (e)

A C. ubi ibi utrum ex necessitate, an ex caritate. dist. 85.
C. ep. & presb. ibi in po-
stulare subsidium necessitati. ex can. pulcherr. ibi. necessitate alicuius quantum volumus in-
deus et plus interdu-
quam volumus. d. 85.
C. presb. et. 2. ibi. nesci-
telignimus et hospi-
tium. d. 91.

(a) in c. presentium 3. in f. ibi presbyteratum quem non causa replenda necessitatis Ecclesie sed sola comprobatur ambitione suscepisse VII. q. 1. c. ex his 22. ibi quibus Episcopus indiget ad suas necessitates. XII. q. 1. cap. Ego N. 4. ibi in suis necessitatibus adjuvabo X. de iurejur. Quâ ratione dicitur solam Necessitatem Creditoris debitori cognitam, non efficere ut censeatur interpellatus arg. §. licet vasallus 2. F. 26. Andr. Kohl. exerc. 13. n. 16. v. tertio. Item parentum necessitatibus liberos succurrere iustum esse l. 1. C. de abnd. liber. ac par. Similiter Testatorem mandantem prospici necessitatibus alicujus alimenta legasse censi Joh. Bertach, in repert. verb. necessitas in fin. Johann. Petr. Surdus tr. de aliment. tit. 2. q. 5. n. 4.

(b) Nov. 8. in pref. in pr. ibi publicum censum possint sine maxima necessitate persolvere. Alber. de Rosate in dictionario lit. N. S. necessitas pro.

(c) l. quod nisi 20. in f. ibi non esse injungendam necessitatem liberto, ubiq; patronum sequi. ff. de oper. libert. c. Nicæna 12. ibi sed hoc in unius cujusq; voluntate non necessitate dimisit dist. 31. Nov. 4. c. 3. in f. pr. ibi necessitatem habere debitorem hoc agere. Nov. 120. cap. 9. ibi necessitatem habentibus recipere datas possessiones. Et ibi nulla necessitas inferatur emere. l. liber homo 19. in f. ff. de ARD. l. un. ibi ad suscipiendum onus aliquâ necessitate compellere. C. ne quid oneri pub. impon. l. finali ibi propter necessitate

tere

rem solvenda pietatis ff. si à parente quis manum. l. apertissimi ib. ibi eodem
executore necessitatem partibus per ordinarium judicem & omne civile
auxilium imponente. C. de Judiciis.

d) C. 1. ibi quod non propter necessitatem suam, (id est commoditatem
& honestatem explicante Glos. ibid. verb. necessitas.) sed propter ve-
nustatem accipitur elationis habet calumniam XXI. q. 4 Sicuti etiam ali-
quando Jctis Necessarium idem est atq; opportunū, & impossibile
difficile significat. arg. l. Julianus ait. 17. ff. de Judic. l. cum in plures 60.
§. vestimenta. 2. ff. locati. L. 1. Mancinus Genial. Disquis. Cent. 1. q. 14. n. 7.

e) So von nöthen ist. Nov. Leon. 41. ibi cum namq; stricto jure,
uti non datur, quemque quoquo modo potest uti necessitas est.

Similiter cum (6) Necessitates ministerii significant **nothwendige Amptsgeschäfte**. c. tenere. 4. ibi quia ministerii quoti-
diani necessitatibus occupantur dist. 31. (7) Ex necessitate officii,
Ampts halber. l. cum quaedam. 26. ibi invenimus generaliter definitum
post officium depositum omnes actiones, quas Tutor vel Curator ex neces-
sitate officii subierit, in quondam pupillum vel adultum transferri C. de
admin. Tutor. l. mater. 2. ibi cum inter voluntariam accusationem & officij
necessitatem **Ampts Pflicht**. multum interfit C. de Calum. c. cui portio
6. ibi impediatur necessitatis munere **Ampts wegen**. XII. q. 1. l. fin. ibi:
per officii necessitatem satis accipere debuerunt. C. ut in possess. legatorum.
(8) Necessitatis Ratio, **der Sachen Nothdurfft**. Nov. 4. c. 3. ibi:
quia etsi hanc non scripsissemus legem Necessitatis ratio ad hoc causam
perduceret. Nov. 72. cap. f. ibi tunc necessitatis ratio nos etiam ad hoc vocat.

Alienum quoque est vocabulum Germanicum **Noth** in lib.
2. art. 8. Landr. ibi: dieser leidet da keine Noth umb. quod extremam
denotat animi corporisq; periclitationem, quam quis ob imminens
sibi supplicium incurrit aut suffert, & inde provenientes termini
Hochnoth Halsgerichte & Nothhafte Thaten. Christoph.
Zobel. ib. lit. d.

0. 7.

Necessitas nostra Fatalis alia Publica est Universa-
lis seu communis, quam omnes in universitate
constituti sentiunt: alia Privata, particularis seu
propria, quam singula Universitatis membra. (a)

+ c. usq; adeo. s. dis. 33.

G

a) lit.

necessitas conditionis
in h. c. sequens. io
dis. 54.

(ut ibi publicae necessitates. C. de Tabulariis. 10.

a) l. 1. ibi: ob necessitates publicas C. de conditione ex lege. l. non solum
10. pr. §. 1. ff. de excus. tut. l. ult. C. de privileg. domus Augusta. l. 1. ibi: ad
necessitates Illyricanas. C. de quib. muner. vel praestat. lib. 10. cap. adversus
7. ibi: vel necessitates communes. §. cap. non minus. 4. X. de immun. Eccles.

1. c. q. dicit. 4. §. 41.

Utraque vel corporalis cap. un. de cleric. non resid. in 6. vel realis
solum l. non enim. 16. ff. ex quibus caus. major. vel corporalis & realis
simul.

Prior homini contingit quia homo, & quatenus corpore con-
stat & anima, unde etiam corporalem recte appellamus talem ne-
cessitatem, quae hominis animum & intellectum afficit tantum, &
corpori parcat; Altera bona fortunae homini competentia infestat;
Tertia & hominem & insimul totum ejus patrimonium laedere
conatur.

Totum hominem in universitate constitutum concernit Pe-
stis Joh. Wames. tom. 1. Cons. de jure Pontif. Cons. 206. n. 3. Fames l. sanc-
imus. 21. C. de SS. Eccles. c. discipulos. 26. dist. 5. de Consec. Expeditionum.
necessitas. l. fin. C. quib. non objicitur long. temp. pras. Ejus animum: lu-
ctus oecumenicus, quem tota provincia forte ob mortem sui princi-
pis percipit. Res in universitate versantium infectatur Incendium re-
pentinum. Cap. 2. X. de custodia Euchar. Nives immoderatae quatenus
frumenta corrumpunt. l. fistulas. 78. §. fin. ff. de contr. empt. Redemptio
captivorum. d. l. sancimus. 21. C. de SS. Eccles. Corpus & res: Bellum
l. milites. 31. in fin. C. de locat. & conduct. Obsidio c. si qui necessitate 16. de
Consec. dist. 4. Incurfus hostilitatis c. monachum. 3. XX. q. 4. Hostiles
irruptiones. l. si quos 19. C. de Postlim. revers.

Obsessio c. de hi. c. 36
dist. 50.
Bellica necessitas. c.
XXXIV. q. 1.

Privata seu particularis necessitas corporalis in genere est In-
firmitas. c. quamvis 14. VII. q. 1. cap. et si Christus. 26. in fin. X. de jurejur.
ubi dicitur D. Paulum indulgisse propter necessitatem discipulo suo Timo-
theo usum modici vini propter stomachum & frequentes infirmitates. Ae-
gritudo. c. tempora 2. XXVI. q. 7. d. c. si qui necessitate 16. dist. 4. de Consec.
Captivitas c. prima actione XVI. q. 4. l. si quos 19. & seq. C. de postlim. re-
vers. Peregrinatio c. clerici. 4. dist. 44. Mors l. praeses. 5. C. de appell. d. c. si
qui necessitate. 16. Quia animo contingit Furor. c. illa cavenda 6. XV. q.
1. Timor cap. Clerici. 15. X. de vita & honest. Cleric. c. eos 118. dist. 4. de
Consec. Metus l. licet. 4. C. de Acq. poss. Servitus l. jus postluminii. 14. C. de
postlim. revers. Realis: inopia arg. c. Fraternitas. 11. XII. q. 2. Nuditas,
Joh.

+ l. si quis 13. §. 7. ff. de
excusat.

Joh. Borcholt, *de Feud. cap. 8. n. 68.* Spoliatio possessionis Jacob. Menoch. *de Recup. possess. remed. 6. n. 51. & seq.* Dispendium rei familiaris *l. si longius. 18. pr. ff. de judic. amissio eqvi interficientis. Gl. lib. 2. Landr. art. 7. vers. Nachdem nun.* Mixta: Persecutio, *d. c. si qui necessitate 16. distinct. 4. de consecr.* Aggressura latronum. *l. qva fortuitis. 6. C. de pign. action. Piratarum insidix. l. in rebus 18. pr. ff. Commod.* Ludov. Molina *de 7. & 7. tr. 2. disp. 667. n. 3.* Adversa tempestas. *l. interdum. 16. §. si propter necessitatem 8. ff. de public. Naufragium d. c. 16. de consecrat. distinct. 4.*

+ d. scire. 13. §. si n. qui
7. ff. de excusat. tut.

0.8.

De istis omnibus autem Necesitatibus generaliter predicatur Regula nostra: **NECESSITAS NON HABET LEGEM.**

C. remissionem 39. vers. sed notandum caus. 1. qv. 1. c. sicut. 11. de conf. dist. 1. cap. quanto 4. X. de consuet. cap. 2. in fin. X. de observ. jejun. Glos. ad l. 1. verb. expedire ff. de off. consul. & in l. cogebaris. C. de oper. libertor. Jason. ad l. si ex toto. n. 17. ff. de leg. 1. Paul. Castr. ad l. 1. C. de oper. libert. n. 3. Nicol. de Milis in Repert. lit. N. n. 1. Petr. Gerard. de Petra. Sancta. Sing. 69. n. 2. & singu. 100. per tot. Joan. Jacob. de Leonardis. inter Consil. Feudal. Cons. 117. n. 30. & 200. Udal. Zasius tr. de Feud. par. 9. n. 13. And. Tiraqvell. tr. de pœn. temp. Caus. 33. n. 3. Seb. Medic. tr. de Casib. fortuit. par. 1. cap. 6. n. 1. Jos. Mascard. de probat. vol. 3. Concl. 1352. num. 20. Joh. Borcholt. de Feud. cap. 8. n. 71. Hartm. Pistor. lib. 2. par. 1. q. 6. n. 51. Joh. Bapt. Vivian. in rational. cap. mandamus. 6. X. de offic. archidiacon. Dom. Card. Tuschus. lit. N. concl. 19. Joh. Sichard. ad l. eum à quo. 16. C. de solut. n. 10. Johan. Bapt. Nicolai lib. 12. Regul. Jur. Civ. & Pontif. pag. 96. col. 2. Andr. Gail. lib. 1. obs. 102. n. 8. Jac. Ayres. in proc. historic. cap. 5. obs. 6. n. 5. Joh. Petr. Surdus. tr. de Alim. t. 9. q. 32. n. 15. Anton. Hering. tr. de Fidejuss. cap. 1. n. 153. Rob. Lancell. tr. de Attent. p. 2. cap. 4. lim. 8. n. 13. Camill. Gallin. de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 21. Basil. Monner. tr. de matrimon. cap. 6. n. 4. Sig. Scaccia de Judic. lib. 1. cap. 97. n. 147. Andr. Gylm. to. 4. Sympb. par. 1. vot. 3. n. 48. Marq. Freherus tr. de existimat. lib. 3. cap. 25. n. 8. Jacob. de Graffis lib. 2. Arbitr. Confess. cap. 44. n. 1. Caspar. Manzius in patroc. deb. de paup. Decad. 2. q. 10. n. 77. Matth. Wesenb. conf. 227. n. 26. & conf. 301. n. 215. & conf. 336. n. 185. Matth. Berlich. part. 3. conclus.

~~Sig. Scaccia de
iudic. lib. 1. cap. 97
n. 147 referunt
pantatde~~

C 2

clus.

cluf. 5. num. 1. vers. quinta. Hugo Grot. de J. B. lib. 2. cap. 2. §. 6. German. Noth bricht Eisen. Anton. Bullaus. Conf. 1. n. 127. Dn. Sig. Finkelth. obs. pract. 7. n. 4.

θ. 9.

Pro cuius *DECLARATIONE* præter explicationem verborum (a) ponimus: Regulam esse indefinitam æquipollentem universali (b) & intelligi debere solummodò de Necesitate durante (c) aut quæ efficaciter imminet (d) non de ea quæ brevi temporis intervallo transitura est. (e)

a) *HABERE* verbum sumitur variè pro subjecta scilicet materia Aug. Barbof. *diēt* 128. n. 2. aliquando denotat Dominium & proprietatem, aliquando solam detentionem & solam possessionem designat. Imò rem apud nos depositam habere dicere solemus. *l. stipulatio ista. 38. §. habere dupliciter accipitur. 9. ff. de V. O. l. habere duobus modis. 188. ff. d. V. S. Joh. Vinc. Honded. vol. 1. Consult. 69. n. 1. & n. 32. & seqq.* DICTIO *NON* negat & negativè sumitur Barbofa *diēt* 219. iuncta jam in regula nostra verbo *HABET* privationem & inficiationem designat & nihil aliud importat quàm Necesitas caret lege. Munn. de Escobar. *tr. de Ratiocin. admin. cap. 14. n. 10.* Non astringitur legibus Dom. Card. Tusch. *lit. N. concl. 19. n. 23. infn.* Est soluta omni lege. Petr. Gerard. de Petra sancta *sing. 100. n. 22.* Non obtemperat legi. Hort. Cavalcan. *tr. de Testibus part. 1. n. 58.* Non lex ferri potest necessitati Theod. Reinking. *de Regim. Secul. & Eccles. lib. 2. cl. 3. c. 3. n. 35.* Non regulatur solennitatibus juris. *l. cum antiquitas 28. pr. C. de Testam. Schneidew. de Feud. part. 4. n. 16.* Non est sub lege Jo. Jacob. de Leonard. *inter consil. Feud. cons. 114. n. 318.* Non subjacet Legi Arnold. de Reyger. *in thesaur. jur. verb. necessitas. n. 4.* Sed lex necessitati Tuschus. *lit. N. concl. 19. n. 1.* Frangit legem Fr. Pfeil. *cons. 146. n. 6.* Infringit quodammodo legem. *argum. l. ut gradatim. 11. §. quorrens 2. ff. de Munerib.* dispositionem legum politicarum suspendit. Basil. Monnerus *tr. de Matrim. cap. 6. n. 14.* Derogat legibus Matth. Wefenb. *cons. 40. n. 28.* cedit lex necessitati Johan. Cephal. *Cons. 451. multa excitantur dubitationes. n. 310.* Cessat lex ubi venit necessitas. *gloss. ad l. 1. ff. de*

de off. Consul. verb. expedire. Propter necessitatem à lege receditur & recedi potest. Wefenb. *Conf. 53. n. 42. & Conf. 301. n. 217.* In necessitatibus non servantur leges. Joh. Donat. à Fina *in enchir. concl. lib. 5. sub elem. Neceſſitas.* Spernitur obedientia Seb. Medic. *tr. de Casibus Fort. part. 1. c. 6. n. 44.* LEGES in genere sunt præcepta quædam communia & regulæ faciendorum & omittendorum. *l. 1. & 2. ff. & LL.* Hoc autem loco vocabulum legis quæcumque significat potestatem, coactionem, constitutionem, jus, præceptum. Arnold. de Reyger. *all. loc. n. 4.* Regulam *c. quoniam multi. 1. dist. 48.* Cæsar. Lambert. *de jure Patron. in 21. artic. 1. q. princ. secunda partis. 1. libri n. 10.* Pactum *argum. rub. & tit. de L. Commissoria.* And. Scheff. *qv. Jur. pract. part. 2. q. 3. n. 6. exemptionem.* Tusch. *d. l. n. 19.* Immunitatem, *d. l. ut gradatim. 11. §. 2. ff. de muner. & honor.* Carol. Tapia *ad l. ff. de Constit. princ. par. 2. cap. 9. n. 43.* Joach. Mynfinger. *Cent 4. obs. 70.* Privilegium Joh. Fr. Ripa *tr. de Pesterubr. de Remediis præservativis. n. 184.* Joh. Jacob. de Leonard. *inter Conf. Feud. Conf. 117. n. 26.* Anton. Bullæus *Conf. 1. n. 127.*

Unde jam nihil aliud significat regula nostra, quam quod ferè rotidem quamvis aliquantum aliis verbis dicitur: Neceſſitas neque omittendo neque committendo legem habet. *arg. cap. quanto 4. ibi omittere X. de Consuet.* Quod non est licitum in lege neceſſitas facit licitum *cap. 4. X. de R. 7.* Neceſſitas facit licitum quod aliàs esset prohibitum. *c. ult. XXVI. q. 6.* Stephan. Grat. *tom. 2. disc. For. cap. 229. n. 36.* Philipp. Matth. *ad pr. l. quod contra. 141. de R. 7. n. 9.* Neceſſitas probabile facit quod aliàs improbable esset, *arg. l. qui potuerint 27. ff. de manum. Testam.* Fr. Curtius *tr. de Testib. concl. 29. n. 61.* Hering. *de Fidejuss. cap. 1. n. 154.* Tolerabile facit & laudandum quod aliàs ferri & laudari non possit. Sichard. *ad l. si testamentum. 10. C. de Test. n. 4.* Neceſſitas legi non subest, sed omnibus dominatur, Andr. Gylm. *Tom. 4. Symph. part. 1. vot. 3. n. 58.* Multa ex neceſſitate fiunt permissibilia quæ de jure fieri prohibentur Jacob. Ayrer. *in process. Histor. c. 6. obs. 4. n. 10.* & facta ex neceſſitate nunquam prohibita censentur etiam si latissime pateat prohibitio. Jacob de Graff. *lib. 2. A. C. cap. 44. n. 9.* Neceſſitas est ingens telum nulli subjecta legi, ipsa legem faciens. *c. remissionem 39. ca. 1. q. 1.* Dn. Sigism. Finkelth. *Pract. obs. 7. n. 4.* sed amarissimam Sig. Scaccia *lib. 1. de Jud. cap. 97. n. 147.* Neceſſitas non admittit contradictionem Joh. Oldendorp, *in lex. verb. neceſſitas.* Neceſſitas

sapissimè causa est violandi regulas juris Cæs. Lambert, *d. loc.* ea est necessitatis vis, & dignitas, ut sæpè rei non licitæ jus & æquum tribuat. Arnold, Clapmar, *de arcan. rerump. lib. 4. cap. 7. ubi hoc raptu Sabinarum virginum comprobat.*

Et non solum prævalet Necessitas Legibus in specie sic dictis, sed etiam Statutis, quæ unaquæque universitas in suo territorio de rebus ad usum & commodum suum pertinentibus expresso consensu sibi constituit, quæ propter necessitatem censentur non statuta. Felin. *ad cap. querelam. n. 11. X. de jurejur.* Hinc stante Statuto jurato, quod Rectores Universitatis non debeant pecuniam publicam, irrequisito Domino, mutuo dare, possunt tamen in casu necessitatis citra metum perjurii & ejus pœnæ, etiam irrequisito Domino, Matth. Wesenb. *Cons. 53. per tot.* Similiter statutum imponens pœnam suadenti collectam, non censetur imponere consultori tempore necessitatis, Cam. Gallin. *de V. S. l. 10. c. 32. n. 51.* Sic quoque Statutum, requirens in testamento mulierum præsentiam duorum agnatorum Ludolph. Schrad. *ad §. 19. f. de R. D. n. 44.* Aut in quocumque alio testamento solenni, Notarium in matriculam publicam Tabellionum relatum, non extenditur ad Casum necessitatis. Petr. Ger. *de Petras. sing. 100. n. 24.* Joseph. Mascard. *de Prob. vol. 3. concl. 1352. n. 21.* Imò quod magis est, Judex ipse cujus tamen potissima cura esse debebat jura custodiri, ipse jus animatum quasi, imminente necessitate transgredi Statuta potest etiam si secundum ea judicare juraverit. Arnold, *de Reyger. in thes. Jur. sub elem. necessitas. n. 2.*

b) Joh. Bapt. Nicol. *lib. 12. R. J. Civ. & Pont. lit. N. pag. 97.* ex natura scilicet indefinitæ orationis, quæ regulariter æquipollet universali. *arg. l. si pluribus 44. ibi heres meus, & ibi sed omnes, ff. de leg. 2. cap. quia circa 22. ibi prædecessor tuus indefinite X. de privil. Aug. Barbosa. axiom. 123. n. 1.* Christian Kremberg. *de necess. defens. q. 4. n. 2.* maximè quando à lege profertur Cam. Gallin. *de V. S. l. 9. cap. 1. num. 5.* Matth. Wesenb. *p. 1. cons. 6. n. 144.* & de materia favorabili, tecus enim si de odiosa, Jason. *in l. 1. n. 7. ff. si cert. pet.* Alex. Turamin. *ad l. non puto. de Jure Fisc. cap. 2. n. 23. pag. m. 203.* quod verò necessitas nostra favorem præ se ferat patet *exc. omnis qui gemit. 36. ibi: qui negat misericordiam necessitatem patientibus. VII. q. 1. c. ad lumina. 7. ibi inculpabile judicandi in quod necessitas intulit. XXX. qv. 1. & vulgatâ regula, quod facienti a-*
ctum

Etum ex necessitate magis subveniatur, quàm facienti ex voluntate.
*l. si dictum §. si compromiserō. i. ff. de eviction. Vinc. Carocius tract. de
juram. decisor. q. secunda. 10. q. princip. n. 5.*

c) Ita rectè regulam nostram declarat Hieronymus Cagnolus
ad l. 123. de R. I. num. 1. nempe quòd intelligatur solummodò de
Necessitate durante seu de tali necessitate, quæ nos in ea constitu-
tos urget, compellit, non quæ nos jam dereliquit. Paul. de Castro *ad
l. non aliàs in eos. 24. n. 7. ff. de Judic.* Unde etiam is, qui aliquid ex cau-
sa necessitatis facere tenetur, præsumitur id facere, quantum urget
necessitas, & nil ultra. *arg. l. ult. ff. de exercit. action.* Jacob. Menoch.
conf. 370. incip. respondendum prima ut ajunt facie. n. 21. Cessante enim
necessitate id quod propter eam introductum vel concessum est, &
ipsum cessare intelligitur. *c. ordinationes. 5. IX. q. 1. c. quod pro necessitate
41. ibi: quod pro necessitate temporis statutum est, cessante necessitate de-
bet utiq; cessare pariter quod urgebat. caus. 1. q. 1. c. quod pro remedio. 7. d. c.
q. 7. cap. 2. X. de Custod. Eucharistia. Wesenb. Conf. 128. num. 32. Joh. Petr.
Surdus tract. de Alim. tit. 2. q. 5. num. 6.*

d) Non solum Necessitas præsens hoc præstat, ut sine lege sit,
sed etiam Præsumpta, imminens & ea, quæ timetur, *cap. fin. ibi: sine-
cessitas immineat X. de Postuland. Dn. Carpzovius par. 2. const. 19. def. 12.
n. 13.* Ex necessitate namque aliquid facere & metu necessitatis pa-
ria sunt, *arg. l. novissimè. 7. §. 1. ibi: compulsos aut metu ne compellerentur.
ff. quod falso Tutore. l. licet possessio 4. ibi metus necessitate C. de acquir.
possess. Petr. Heig. p. 2. q. 7. n. 87.* & Timor sive suspicio periculi peri-
culo præsentis æquiparatur, ad hoc ut dispositio de periculo præsentis
ad timorem sive suspensionem periculi extendatur, *arg. l. 1. ibi: instan-
tis vel futuri periculi. ff. quod nec. caus. Ludolph. Schrad. ad §. 19. J. de R.
D. num. 50. 51. & 52. Johan. Jacob. de Leonard. inter Consil. Feud. Conf.
117. num. 169.* Necessitas namque est inevitabile telum, cujus mor-
sus sunt gravissimi. Herman. Latherus *de censu lib. 1. cap. 17. n. 7.* ut de
ea rectissimè dici possit, quod medici de Peste: Fuge, fuge citò &
longè, Joseph. Mascard. *de probat. vol. 1. concl. 20. n. 3.* Quo facit quod
Vinc. de Franchis *Decis. 526. incip. dictum fuit. n. 6.* scriptum tradidit,
quod licet Vasallus non teneatur servire Regi extra regnum, nihilo-
minus tamen & ipse cogi possit ad propullandum hostem appro-
pinquantem sui Domini, & ad impediendum ne regnum ingre-
diatur.

e) Bre-

e) Brevi temporis intervallo transitura necessitas observatio-
nem non meretur, *l. pretia rerum. 63. §. fin. ibi: dum hic quoque non ex mo-
mentis temporum nec ex ea, quæ raro accidat caritate pretia constituantur.* ff. ad *l. Falcid. l. cum antiquitas. 28. pr. C. de Testamentis.* ubi ha-
betur quod etiam si quidam testium eo tempore quo testator uno
contextu ultimum suum elogium perficere nititur morbo comi-
tiali corripiatur, Testamentum tamen ex hoc inevitabili necessita-
tis casu vitii insimulari non debeat. Paria namque sunt aliquid fa-
cere cum faciendum est, vel facere post modicum intervallum, *l.*
continuus actus 137. in pr. de V. O. Jacob. Concennat. lib. 2. q. 9. n. 8. &
modicum temporis intervallum non inducit actuum diversita-
tem arg. l. plerique. 33. de R. N. nec à præatore admodum curatur arg. l.
scio. 4. ff. de In integr. restit.

θ. 10.

Ejus *RATIONES* sunt potissimum 1. Quia necessitas
Fataliter accidit, (a) & major est qualibet alia gra-
vi causa, (b) ipsa lex est, (c) facit leges, (d) & factas
invitis obtrudit (e) 2. Quia necessitatis casus legi
adæqvatur (f) & tanquam lex novissima dero-
gat legi veteri (g) 3. Quia id quod necessitas in-
fert judicatur inculpabile (h), rectè facienti au-
tem lex nulla est. 4. Quia ipsum legis officium est
subvenire hominum necessitatibus. (i)

a) Eo ipso enim quo dicitur Necessitas Fatalis, satis innuitur
Necessitatem legem non habere, quod namque legibus includitur
& determinatur, certum esse & constare debet: certum autem esse
non potest, quod Fato obtingit, cum per accidens & præter inten-
tionem, voluntatem, spem & expectationem, & ut Pomp. Jctus lo-
quitur ἐκ τῆς φύσεως *l. jura. 3. ff. de LL. obvenire solet, itaque non*
immeritò à legumlatoribus præteritur. l. 6. ff. eod. b) arg. cap. si pro
debilitate 3. ibi pro qualibet alia gravi causa vel necessitate X. de off. jud.
deleg. ubi conjunctio V E L ampliativè ponitur, adeò ut necessitatis
casum causis quibuslibet gravibus anteponat. Vid. August Barbos.
dict.

dict. 45. n. 1. cir. fin. (c) Arnold. de Reyger. in thes. jur. verb. necessitas. Imò supra legem Dom. Card. Tusch. lit. N. concl. 19. n. 57. d) L. ergò omnes. 40. ubi Turamin. in libro singulari ff. de LL. pari modo sicut & SCtis necessitas tribuit vigorem legis, quæ nec per se, nec autoritate Senatus vim legis habere poterant Anton. Faber in Rational. ad d. l. 40. lit. b. e) Johan. Oldendorp. in lexico verb. necessitas.

f) argum. auth. novissime verb. vel nisi ex necessitate. C. de adm. tutor. Matth. Wefenb. Conf. 301. n. 218. & Conf. 336. n. 186. multa namque necessitatis causa conceduntur quæ aliàs non concederentur. Rob. Lancelot. tr. de Attent. p. 2. cap. 4. lim. 8. n. 13. Matth. Coler. de process. execut. p. 2. c. 1. n. 92. Vincent. de Franch. decis. 26. dictum fuit. n. 5. g) Matth. Wefenb. Conf. 40. n. 28.

h) Omittendum est & inculpabile judicandum ac laudandum potius quàm puniendum, quod necessitas intulit, verba sunt c. ad limina. 7. XXX. q. 1. ubi tractatur de quodam Stephano, qui in articulo mortis constitutum filium suum propriis manibus & baptizavit & suscepit, quem Anshelmus Lemovicinæ Ecclesiæ Episcopus, immaturo zelo flagrans, posthabito necessitatis casu propter contractam cognationem spiritualement à sua conjugè credidit separandum, si non à Johanne Papa VIII. melius fuisset informatus. *et in c. i. xxxiv. q. i. ubi ad Casu.*

i) Quia omnis lex ordinatur ad communem hominum salutem, (utpote quæ suprema lex esse censetur) & in tantum etiam vim legis obtinet, in quantum hominum subvenit Necessitatibus, cum itaque homines non adjuvat lex aut adjuvare non potest, sed potius aggravat, impedit & premit, nec vim legis habere debet, nec virtutem obligandi, & per consequens merito posthabetur, derelinquitur & abrogatur. cap. statutum. 11. pr. de Rescrip. in 6. cap. non debet reprehensibile judicari 8. X. de Consang. & affin. Joh. Bapt. Vivian. in Rational. ad Cap. quod non est 4. X. de R. I.

Insuper 5. omnis lex ratione constat, arg. cap. si quando. 5. X. de Rescript. & l. scire leges. 17. ff. de LL. quippè quæ anima legis dicitur Turam. d. l. singul. de LL. cap. 4. n. 17. cessat enim lex cessante ejus ratione arg. l. adigere. 6. §. quamvis. 2. ff. de jure patron. Dyn. Conf. 49. n. 1. & quod ratione caret extirpari necesse est. c. chorepiscopi 5. d. 68. necessitas autem jux. Curtium antè rationem est.

6. Omnis lex debet esse de possibili, c. erit autem. 2. d. 4. Lælius

D

Man-

Mancinus *Genial. Disqvifit. cent. 2. cap. 116. n. 2.* nec obstringit ubi de facto servari non potest Tuschus *lit. N. concl. 19. n. 23. inf.* qvæstio enim facti prior est qvæstione juris: Necesitas autem impossibilitatem præsupponit Joh. Petr. Surd. *tr. de Alim. tit. 9. q. 32 num. 14. & 15.* & ideò semper habet dispensationem annexam, propter quam non subjicitur legi, *cap. nihil est 44. in fin. ibi: dispensativè propter necessitates X. de Elect. cap. in causis. 19. ibi: nisi fortè cum aliquid causa necessitatis dispensativè duxerit statuendum. X. de Sent. & re jud. c. 6. ibi: Necessaria rerum dispensatione constringimur, & apostolica sedis moderamine convenimus, & ibi: ut qvæ presentium necessitas temporum in restaurandis Ecclesiis relaxanda deposcit. ca. 1. q. 7.* Angel. de Clavas. *in Summa de Cas. Consc. ubi necessitas. n. 1.* Hier. Cagnol. *ad l. 123. de R. I. n. 2.* Theod. Reinking. *de Regim. Secul. & Eccles. l. 2. cl. 3. cap. 3. num. 39.* Imò Papam ipsum ad dispensandum cogere potest. *c. ordinationes. 5. §. quamvis IX. qvæst. 1.*

.II.

EXEMPLA in utroque jure sunt passim obvia: Et quidem quod Jus Civile attinet Necesitas personas viles ad honores admittit (a) destruit alienas ædes (b) Cogit ad mutuandum Reipublicæ (c) Facit imponi collectas (d) Fiscum coarctat. (e)

a) Exercentes artes viles, imò planè infames tempore Necesitatis, in defectum honoratorum ad honores & officia publica admitti possunt, *arg. l. generaliter. 3. §. s. furios. 2. l. eos qui utensilia 12. in fin. ff. de Decurionib.* Arnold. de Reyger *in thesaur. jur. verb. necessitas. n. 2.* Jacob. de Graffiis *lib. 2. A. C. cap. 44. n. 16.* Marq. Freher. *tr. de existimat. lib. 3. cap. 25. n. 8.* Camill. Gallin. *de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 31.* per *c. qui bis 117. dist. 4. de consecr.* ubi is qui ignoranter bis baptizatus est ordinari non potest, nisi in casu magnæ alicujus necessitatis. *cap. Tuam in Domino. 10. X. de etate & qual. ubi quis potest esse abbas in casu necessitatis licet non possit esse Presbyter & Gl. d. cap. 10. verb. non ascendat,* qvæ hoc ad laicum extendit. Nec obstat *l. si qui. 2. §. 1. ff. de jure immun.* Ubi dicitur: minores non posse admitti ad honores quamvis necessitas penuriæ hominum cogat, quia ob defectum judicii minores hoc in casu habentur pro nullis, quod autem nullum est, nihil operari

rari potest. *l. nam et si. 5. ibi quia nullus est ff. de injusto rupto testam.* Dn.
Burchard. Berlich. *tr. de Jure Noverc. n. 35.*

b) Incendii tempore licitum est destruere ædes vicinas & nostras
alienis ruinis salvare, sola svadente necessitate Barth. Brixienf. *in*
Quest. Dominic. q. 82. n. 3. inf. Fr. Pfeil. *cons. 146. n. 9.* David Mevius *in*
discursu de Amnestiâ cart. O. 2. b. per tex. l. si alius. 7. S. est & alia exceptio.
4. ff. quod vi aut clam. l. qvo naufragium fit. 3. S. quod ait Prator. 7. ibi nec
enim injuriâ hoc fecit qui se tueri voluit cum aliâ non posset. ff. de Incend.
ruin. naufr. Ex quibus legibus post Ludolph. Schrader *ad §. 19. 7. de*
R. D. n. 5. adstrui posse censet Herman Latherus *de Censu lib. 1. c. 17. n. 10.*
jure esse permissum domum privati peste infectam cum omnibus
rebus quæ in illa sunt comburere, ne tota civitas peste inficiatur,
subintellige magistratui Philip. Henric. Hœnon. *disp. 6. de R. I. coroll.*
3. aut magistro sanitatis Eberh. Speckhan. *cent. 1. qv. 12.* Quo facit
quod dictus Mevius scribit: Tempore necessitatis pro defensione
urbium, concessum esse, quæ istis obstant, licet magni pretii, solo æ-
quare, aut usibus publicis aptare. *alleg. tr. de Amnestia d. l.*

c) Tempore necessitatis habentes pecunias, cogi possunt, eas
mutuo dare principi aut Reipublicæ Ant. Hering. *de Fidejussor. cap.*
8. n. 101. Ita quidem (uti arbitratur & tanquam verissimum affirmat
Joh. Fr. Ripa. *tr. de Peste tit. de Remed. præserv. contra pestem. n. 185.*) ut
absque ulla spe usurarum restitutionem expectent ex collecta in
hunc finem imponenda. Cui non absimilis est conclusio Jacob. de
Graffiis, scilicet Imminente necessitate publica posse Regem capere
bona suorum subditorum & restituere demum ea quando poterit.
lib. 2. Arb. Confess. cap. 44. n. 8.

d) Necessitas publica vera & justa causa est & esse debet im-
ponendi Tributa nova, aut augendi antiqva. Unde urgente neces-
sitate publicæ scilicet inedia collecta universalis pro cujusque patri-
monii rata, indici potest, posthabito quocunque privilegio. *tex.*
elegans in l. 1. C. de quib. muner. vel præstat. nemini liceat se excus. lib. 10.
Ad hoc, ne pauperes quibus res angusta domi est Fame moriantur,
& civitas illis destituta imperfectionis notam incurrat. *arg. l. 2. ff. de*
Nund. Joh. Fr. Ripa. *tr. de Peste. d. tit. n. 182.* Non enim est dubium, te-
ste Cic. 2. off. quem allegat Ripa *d. l. n. 184.* propter ararii tenuitatem
tributum esse conferendum, ut omnes intelligant pro sua salute

reipublicæ necessitati parendum. Dixi Collectam universalem indicendam esse, quia Reipublicæ necessitatibus subveniendum cum jactura universorum, non quorundam tantum Ferd. Vasqv. *Controv. lib. 1. cap. 4. n. 8.*

*l. i. ubi dicitur communitas
publica et publicis
necessitatibus non potest
esse subiecta.
ym. de iur. C. de iur. iur.
ex bibul. i.*

Sed quæritur hoc loco, an non Nobiles immunes sint à Collectis, quæ respectu Belli aut alterius necessitatis urgentis universaliter imponuntur? & verum quidem est Nobiles magno gaudere præ aliis regionis subditis immunitatis privilegio, Tam ratione suæ dignitatis per tex. *in l. & qui 3. §. si qui castris. i. ff. de Mun. & honor. & auctoritatem Tiraqvelli tr. de Nobil. cap. 20. incip. In multis. n. 168. vers. nulla distinctione. & num. 172. vers. tamen propter.* Rutger. Ruland. *de Commis. part. 4. lib. 2. cap. 6. n. 46.* Petr. Frider. Mindan. *l. 3. de Mandat. cap. 45. n. 12.* Nec non antiquissimam Germaniæ Consuetudinem Johan. Köpp. *decis. 61. incip. et si ad publicas. n. 5. sub fin. vers. sicuti & in. & n. seq.* Quam ratione bonorum Feudalium pro quibus Domino Feudi servitia præstant militaria Joach. Myns. *decad. 15. resp. 1. incip. In Sachen. q. 1. n. 1. & seqq. usq. n. 42.* And. Gail. *l. 2. obs. 52. pensitationes. n. 13.* Mod. Pistor. *Cons. 9. n. 46. ibi: aber von den Rittergütern. & seq. vol. 2.* Heinr. Rosenth. *de Feud. cap. 5. concl. 78. n. 3.* Unde potius conclusio affirmativa esse deberet. Sed vis Necessitatis, Favor reipublicæ, inopia reliquorum subditorum, æquitas & Comm. Dd. opinio contrarium dicitur. per *l. quotiens urgente necessitate 1. ibi: Nulli penitus possidentium sese sub cuiusq. privilegii occasione, excusandi tribui facultatem censemus. C. ut nemini lic. in empt. spec. R. A. zu Augsp. 1551. §. Solliche der Stände. ibi: Ihre Unterthanen Geistlich und Weltlich / exempt und nicht exempt / gefreyet / und nicht gefreyet / niemand ausgenommen. R. A. zu Speyer. 1542. §. Und nemlich. ibi: Wes Standes / Würdens und Wesens die seyn / niemand ausgenommen / auch unangesehen aller Verträge / Freyheiten / Indulten und Herkommen / R. A. zu Augsp. 1566. §. Dieweil nun diese. Luc. de Penna *in l. agros. 3. C. de Fund. limit. col. 3. q. 4. n. 9. seqq. usq. ad 24.* Gail. *d. l. n. 26.* Köpp. *d. l. n. 15. & seqq.* Petr. Heig. *q. 18. incip. in materia. n. 6. 23. 39. par. 1.* Joach. Myns. *Cent. 4. obs. 70. ibi: Quid multis? Hanc sententiam non modo Cameralis iudicii usus, sed & consuetudo communis totius Germaniæ passim recepta comprobatur, quæ nulli Status sive ordines Imperii à Collectis ob publicam Necessitatem impositis excusantur.**

In

In tantum ut ne quidem Nobiles Immediati, die freye Reichs
Ritterschafft / tempore Necesitatis subsidium charitativum ef-
fugere possint, R. A. 1566. §. Wir wollen auch aus gleichen Beden-
cken mit der freyen Ritterschafft von Adel Uns und dem H. Reiche oh-
ne Mittel unterworffen handeln lassen / daß Sie zu solcher Hülffe wi-
der den gemeinen Feind sich auch Christlich und mitleidentlich zu erzei-
gen unbeschwert seyn wollen. *Juncto d. §. Und nemlich sollen. R. A. zu
Speyer. 1542. Vid. Josias Nölden. de Statu Nobil. civili. cap. 15. n. 11. &
seqq.*

Simile dubium sese offert in Clericis: Sed nec isti tempore ne-
cessitatis immunes à Collectis esse possunt, prout eleganter & co-
piosè probat Juli. Alemann. *in palestra consultationum juris Consult. 5.
sub titulo de Jure collectandi & immunitate Clericorum restricta. Et Col-
leg. studii Taurin. in peculiari Consilio: quod Clerici teneantur ad con-
tribuendum pro fortificatione Civitatis, inter Consil. Feud. var. Dd. Conf.
3. quibus add. Petr. Gilken. ad l. placet. §. l. instructionem. 7. l. jubemus. 10.
& l. neminem n. C. de SS. Eccles.*

*ad l. 21. ibi. nullus
penitus cuiuslibet ordi-
nis levigabitur
C. de Curia publ. 12.*

Citra tamen Necesitatem impositum Tributum censetur
contra Justitiam impositum & princeps seu Magistratus summus
aut ejus procuratores peccare censentur contra justitiam, & resti-
tuere populo obstructi sunt excessum. Itaque si tributum exigat
Princeps ad sublevandum certam aliquam necessitatem p. ad de-
fendendos subditos, si postea linquantur indefensi, tenetur ipse
princeps subditis ad damna subsequuta, qui tali casu possunt vel oc-
cultè ea damna compensare, vel ex naturâ pacti conventi ex utro-
que latere obligatorii tributum ipsi denegare. Ludov. Molina *de J.
& J. tr. 2. Disp. 667. n. 1 & seqq.*

e) Casum Necesitatis attendere quoque debet Fiscus per se
admodum privilegiatus & Favorabilis *l. 1. ibi: ut Fisco cujus ob neces-
sitates publicas causam portionem esse oportet. C. de Condict. ex lege. Et qui
ejus causam agunt Publicani, licet aliàs parum tribuant æquitati &
rationi. tex. eleg. in l. 1. ibi: quod enim jus habet Fiscus in aliena calamita-
te, ut de re tam luctuosa compendium scietur. C. de Naufr. lib. 11. Joh. Par-
lador. lib. 1. R. 2. cap. 3. n. 18. Ita quidem ut propter necessitatem adver-
sa tempestatis expositum onus commisso vindicari non possit, *rex.
in l. interdum. 16. final. §. si propter necessitatem. 8. ff. de Publ. Unde Jacob.**

de Graff. l. 2. A. C. cap. 44. n. 3. scribit quòd ad solvendam gabellam, ar-
ctari non possit is, qui ventorum vel hostium vi, vel dira fame com-
pulsus portum petiit, & merces exposuit, cum hoc solo necessitatis
intuitu censeatur fecisse, cuius nomine utique immunitatem jura
pollicentur. Pariter sicut nec imputari potest ei, qui iisdem neces-
sitatibus urfus, mercimoniis suis viis inusitatis insistit, & loca quaerit
in via, cum jam non praesumatur hoc facere animo fraudandi Fi-
scum. teste Fr. Personali in tr. de Gabell. n. 94. Facit huc quoque casus
l. Caesar. pen. ff. de Public. ubi non obstante lege prohibitoria, illi qui
ventorum injuria compulsus ex necessitate portum repetiit, liber-
abitur conceditur. Gallin. de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 56. An & quare au-
tem is, qui ob necessitatem utrumque publicum rem suam invitum
vendere coactus est, alcavalam (seu ut vulgò apud nos vocatur die Ne-
cisen vel detractionem) solvere debeat vel non debeat vid. pot. Lud.
Molin. de Just. & Jur. tr. 2. D. 663. n. 12. Et num Laudemium debeatur
in emtione venditione facta ob causam necessitatis vid. Hartm. Si-
monis l. 1. q. 50. n. 52. & 53. Albert. Brunus inter consil. Feudal. cons. 44. n.
ii. Joh. Parlador. R. Q. lib. 1. cap. 3. n. 19. qui negant deberi, & Carol.
Molinæus. ad Cons. Paris. §. 22. n. 14. qui affirmat.

§. 12.

Similiter Necesitas liberat Citatum à contuma-
cia (a) Purgat Moram (b) Impedit praescriptio-
nem (c) Tollit suspicionem usurariae pravitatis
(d) Sinit mulierem postulare (e) Facit invitum
curatorem bonorum. (f)

a) In Jus vocati ut eant vox est Praetoris, ex quacunque enim
causa ad praetorem vel alios, qui jurisdictioni praesunt, in jus voca-
tus venire, aut propter contumacem tergiversationem mulctam ju-
dicialis competentis expectare debet. tex. in l. 2. pr. ff. si quis in jus voca-
tus non. Frid. Hildropf. in process. Judic. par. 2. tit. 1. n. 24. Attamen Cita-
tus ad comparendum in termino, si necessitate impeditus emanat
& postea probet suam necessitatem, non censetur contumax fuisse,
nec poenas contumaciae dare compellitur. Vid. Jacob. Ravard. ad l.
162. ff. de R. I. Eberh. Speckhan, cent. 1. q. 59. n. 41. Christoph. Besold. in
the-

thesaur. pr. lit. E. verbo Ehehafft. Ipsum enim necessitas excusat arg. cap. in nomine Domini. 2. ibi: si verò noluerit venire, & non ex inevitabili necessitate venire non possit. X. de Testib. Arnold. de Reyger. in thesaur. jur. vb. necessitas. n. 2. utpote quæ præpedimentum affert. cap. ex tuarum s. ibi necessitate aliqua præpeditus X. de autoritate & usu pallii. Landr. Lib. 2. art. 7. ibi: Vier Sachen sind die ehehaffte Noth heissen/ Gefängniß/ Kranckheit/ Walfahrten auffer Landes und des Reichs Dienst/ Welcher eine dieser vier Sachen den Man irret/ daß er zu Geding nicht Kompt/ wird sie beweist als recht ist/ von einem seinen Boten/ wer der sey/ er bleibet es ohne Schaden/ und gewinnet des Tage biß an das nechste Geding/ nachdem er von der Ehehafften Noth ledig wird. Pari modo sicut citatus ad locum ubi Pestis viget comparere, & se periculo mortis exponere non tenetur, sed exceptionem loci non tuti jure optimo opponere potest. Ludolp. Schrad. ad §. 19. f. de R. D. n. 19. 20. 21.

b) Alias unicuique nocivam l. in condemnatione. 173. §. 2. ff. de R. I. cap. mora. 25. eod. in 6. illam autem purgat necessitas Wilhel. Anton. Freundeb. de R. M. concl. 59. n. 22. arg. l. si quis tutor. 60. §. quid ergo. 4. ibi: & inter moras, & ibi iniquum enim est ff. de R. N. adeò ut Tutor necessitate impeditus proferre probationes suæ excusationis, audiat etiam post pubertatem pupillæ officio tutelæ licet finito, ad hoc ut eam uxorem ducere possit. d. l. 60. §. 4.

c) Necessitas Hostilitatis seu quæ provenit ob hostium præsentiam impedit Temporis præscriptionem. l. licet possessio 4. ibi: præjudicium tibi ex transmissi temporis injuria generari non potest. C. de acquir. possess. c. prima actione. 13. ibi: non enim erit objicienda præscriptio temporis, ubi necessitas interest hostilitatis. XVI. q. 4. c. porro. seq. 14. ibi: verum si annorum prolixitas in talibus impediatur, Deus ipse reprehendus est, qui post quadringentos & triginta annos filios Israel de durissima servitute Pharaonis & fornace ferrea liberavit: Sed ipse per se noster redemptor fuit, qui humanum genus post tot annorum millia de inferni claustris eripuit d. ca. & q.

d) Quando Necessitas aliqua intervenit, quæ creditor vel debitor emere vel vendere aliquid coactus fuit, tum etsi mutuum venditioni causam dederit, non tamen propterea venditio usuraria censetur, sed potius omnis ista sinistra suspicio, quæ ex præcedente mutuo oriri solet, penitus cessat, etiamsi propterea viliori pretio

quis

quis emerit vel cariori vendiderit. vb. sunt Hartman. Sim. Pistoris
observ. 219. n. 14.

e) Mulier quamvis edicto prohibeatur postulare pro alio *per
tex. & optimam rationem. l. 1. §. secundo loco. 6. ff. de postuland.* admitti
tamen potest tempore Necesitatis pro parentibus morbo aut ata-
te impeditis, scilicet quando neminem qui agat habere possunt. *l.
Feminas. 41. ff. de procur. Petr. Duenas. in Fall. R. I. Regul. 369. v. nono
limita.* Eodem modo quo Sacerdoti, cujus officium est nulli nocere,
omnibus autem velle prodesse, imminente necessitate pro personis
conjunctis aut miserabilibus postulare licet. *cap. fin. X. de postul.*

f) Quamvis etiam autore Cassio Jcto Curator bonorum in-
vitus fieri nemo possit, cum alieno onere invitum prae gravare ali-
quem nimis durum sit, quin tamen possit in casu necessitatis ma-
gnæ, ne bona defuncti pessum eant, expressè tradit Ulp. Jctus *in l. de
Curatore. 2. §. quæritur. 3. ff. de Curat. bon. dand.* Alberic. de Rosate *in
diction. lit. N. §. necessitate urgente.*

0.13.

In JURE CANONICO habemus casum In coadjuto-
re viventis episcopi (a) In clerico non residente
in suâ præbenda (b) Occupato circa defensionem
Urbis (c) Frequentante tabernas publicas (d) In
Laico non solvente Decimas (e) In Judæo medi-
co Christiani (f).

(a) Urgente inevitabili Necesitate, non obstante Conjugio
spirituali potest episcopo viventi coadjutor cum spe successione.
*c. petisti. 17. c. quia Frater. 18. & passim VII. q. 1. aut volenti successor.
simpliciter constitui. c. qualiter. 13. c. quamvis. 14. & pass. d. ca. & q. vel
ipse episcopus deferere suam ecclesiam & se ad aliam conferre. c. sic-
ut vir. 11. d. l.* Pari modo sicut & alio cuivis pastori seu ministro
verbi decrepitæ ætatis vel continuo morbo laboranti substitutus
adjungi potest. Ita tamen ut non ab ipso eligatur, sed à Patrono Ec-
clesiæ ordinario modo vocetur, & Episcopo ad confirmandum
præsentetur, habiturus postmodum vel spem successione vel con-
gruam alimentacionis provisionem. Quæ de re docuit publicè Dn.
Carpzov. *lib. 1. prælection. tit. 2. def. 16. 17. & 18.* (b)

(b) Regulariter Clericus sub pœna privationis in Ecclesiâ vel præbendâ residere debet, *cap. 4. 8. & ult. & t. t. X. de Cleric. non resid.* Et collatio dignitatis alicui facta qui residere non potest, non valet & collator privatur largiendi potestate, *cap. 3.* Adeò ut hoc pro jure habeatur tam in beneficio modicæ æstimationis, *cap. 6.* quàm in qualibet alia dignitate, ita ut nec Cardinalis *cap. 2.* nec Archiepiscopus *cap. 9.* nec Decanus *cap. 8.* nec alius quispiam ab hujus juris constitutione immunis esse possit: Sed hoc jus necessitatis tempore non valet, quo scilicet pro residente habetur, qui residere paratus est, sed ex probabili necessitate residere non potest. Bart. *ad l. Testamento. 19. n. 1. ff. de aliment. legat.* Franc. de Caldas Pereyra *recep. sent. lib. 1. q. 3. n. 11.* & latè *Consil. 20. per tot.* Joh. Wames. *tom. 1. Cons. Jur. Pontif. cons. 206.* undè ejusmodi absens non solum fructus grossos (uti appellant) beneficii sui percipere potest, sed etiam distributiones quotidianas (quæ manualia beneficia nuncupantur) *cap. un. ibi: justa & rationabilis corporis necessitas, de cleric. non resid. in 6.* Wames. *Cons. 207.* And. Vallens. *in parat. Jur. Can. lib. 3. t. 4. n. 7. 8. & 9.*

(c) Jure Can. personis Ecclesiasticis usum armorum prohibitum esse passim patet, Ecclesia enim corporalia nescit arma sed solum Deum & propugnatorem suum, quando ei placuerit misereri, patienter expectat, *c. porrò. 14. XVI. q. 4.* & contra professionem ordinis clericorum est, exercere secularem militiam *c. 1. XXIII. qv. 8.* cum eorum arma sint lacrymæ & orationes. *c. non pila qværun ferrea. 3. d. l.* imò nec seipsum armis defendere Clerico licet, *c. cum à Judais. 2.* multò minus civitatem, *c. nimium. l. d. l.* Attamen in casu extremæ necessitatis, clericos & omnes qui immunitate aliàs gaudent ecclesiastica, teneri ad custodiam civitatis facit tex. plusquam perspicuus, *cap. 2. ibi: Fraternitas tua nullum per nostræ vel Ecclesiæ suæ nomen aut alio modo excusari à murorum vigiliis patiatur, sed omnes ad hoc generaliter compellantur. & c. X. de Immun. Eccles.* DICTIO NULLUS in d. cap. juxta suam naturam nota universalis negativa est, excludens tam principale, quàm accessorium. *cap. cum ad nostram, ubi Panorm. n. 5. X. de Elect.* per vocabulum NOMEN, significatur titulus *l. 1. ibi: titulorum inscriptione & ibi: cui nomen Dominicum præscribitur* Cui nemo privatus tit. præd. suis impon. Causa l. qui cum uno testiculo. 4. §. non omnis. 8. ibi exauctoratus eo nomine. ff. de Re Milit. And. Alciat. *ad*

vid. Can. 25. XXIII q. 8
vid. C. de hic. 96. d. 50

E

l. no-

*In nominis. 6. n. 1. ff. de V. S. Præsentio rub. C. de his qui potentiorum nomi-
ne titul. præd. affig. vel eorum nomina in litem prætentunt.* Vel aliud
quoddam excusationis figmentum, quo cum tergiversantes defen-
sionem civitatis effugere nituntur. Per ECCLESIAM hoc in loco
non solum capella seu sacellum intelligitur (licet aliàs regulari-
ter non intelligatur, *argum. cap. requisisti. 15. vers. secus autem est X. de
Testam.*) sed etiam virtute CL. AUT ALIO MODO: absque dubio mo-
nasterium, Xenodochium, Nosocomium & omnis omnino locus
pius. Et hoc non tantum propter evidentiam Textus, & *auth. item
nulla communitas, ibi Ecclesiis vel aliis piis locis C. de Episc. & Cleric.* sed
etiam quia in favorabilibus, prout absque dubio est defensio, Eccle-
siae appellatione omnis pariter pius locus includitur. Bertach. *in re-
pert. verb. Ecclesia n. 22.* Barbosa *de appell. verborum. app. 85. num. 15. & 16.*
Per vocabulum SUE satisfit dissentientibus, & probatur hanc De-
cretalem non loqui de Hominibus Ecclesiae, quales sunt vasalli, Co-
loni, ministri & alii similes, sed in specie de Clericis, qui rectè Eccle-
sias suas appellare possunt. *cap. sit tibi ab e. 17. de præbend. in 6.* prout
elegantè hoc notat Collegium Studii Taurinensis *in sup. alleg. Con-
silio inter consil. Feudal. var. doctor 3. n. 7.*

(d) Quamvis Clericis expressè sub pœna depositionis prohi-
bitum sit tabernas publicas frequentare, *c. non oportet. 2. ibi tabernas
intrare. & c. nulli clerico. 3. ibi aut cesset aut deponatur c. clerici. 4. ibi eden-
di vel bibendi causa tabernas non ingrediantur dist. 44.* aut habitum
suum religiosum in vulgarem & popularem transformare *cap. cle-
rici officia. 15. X. de Vita & honest. cleric.* Utrumque tamen ipsis licet
tempore Necessitatis utputa, in itinere necessitatis causa constitutis
vel justo timore percussis, *d. c. clerici. 4. ibi nisi peregrinationis necessita-
te compulsi. & d. cap. 15. ibi causa necessitatis in itinere constituti* Andreas
Vallens. *in parat. X. de vita & honest. cleric. n. 8. & 15.* Quò facit *rub. &
1. 1. 50. X. lib. 3.* ubi generaliter prohibetur: ne clerici vel monachi se-
cularibus negociis se immisceant, & tamen statim conceditur. *cap.
1. d. t. negotium justum propter diversas necessitates.*

(e) Decimæ (quas sibi Dominus reservavit, quasi titulo quo-
dam speciali in signum universalis Domini. *cap. cum non sit 33. X. de
Decim.* admodum favorabiles sunt *c. Decimæ 66. XVI. q. 1. & fundo in-
herere censentur. d. cap. 33.* propterea non solutæ prædio vendito
trans-

transeunt ad novum possessorem Panor. ad cap. de terris. n. 3. X. de Decimis, gaudentq; suo privilegio inter creditores *N. G. O. tit. 42. §. Ferner.* Matth. Berlich. par. 1. concl. pract. 64. n. 108. perinde ac tributa secularia *arg. d. c. decima. 66. ibi: decima tributa sunt egentium animarum. cap. tua nobis. 26. d. t.* in tantum ut etiam is, qui solummodo tantundem recollegit, quantum sibi & suæ familiæ sufficere possit in annum victum, teneatur ad eas persolvendas. Nihilominus tamen ad præstationem decimarum adstringi non potest is, qui tanta inopiæ necessitate laborat, ut earum exsolutione sibi Fame moriendum esset, non obstant, quod sacrilegiū committat qui decimas detinere præsumit. *c. 1. XVI. qv. 1. & ob id excommunicari possit & debeat. c. omnes decima. d. l. Panorm. ad cap. cum homines. n. 5. & 6. X. de Decim.* Matth. Brun. tr. de cession. bon. q. 2. quartæ q. princip. n. 4. Casp. Manz. in patroc. debit. dec. 3. q. 6. n. 29. & seqq, qui præter necessitatis considerationem potissimum nituntur in ea ratione, quod per se Ecclesia, tanquam mater omnium pauperum. *c. 1. §. potest etiam. XIV. q. 2. obstricta sit succurrere in ejusmodi necessitate constitutis, c. aurum. 70. ibi: aurum Ecclesia habet, non ut servet, sed ut eroget & subveniat in necessitatibus. XII. q. 2.* adeo, ut si supersedeat, ipsius res perinde ut cuiuslibet alterius licite auferre possint, multo magis retinere, cum favorabilius sit retinere quam acquirere. Quod etiam in primitiis & oblationibus obtinere facit ratio, quod juxta ordinatam charitatem, qui vult dare eleemosynam, debeat incipere à se ipso. *Gl. in cap. inter opera. 20. verb. revocare. X. de sponsalib.*

(f) Casus necessitatis facit, ut id quod simpliciter dicitur Neminem Christianum sive clericus sit, sive Laicus, in infirmitatibus suis ad se accersere Judæum, & ab eo medicamenta percipere debere, sub pœna depositionis & excommunicationis *in cap. nullus. 13. XXVIII. q. 1.* intelligatur cum restrictione, nisi aliud Tempus Necessitatis, Pestis scilicet exigat & requirat. Marquard de Susanis tr. de Judæis. par. 2. cap. 7. n. 10. ibi *& ideo recipere medicinam à Judæo est peccatum mortale* Ludolph. Schrader. ad §. 19. J. de R. D. n. 46. Sicut nec text. in *can. subseq. 14. ibi: indignum atque sacrilegum est Judæorum cibos à Christianis sumi, d. ca. & q. in casu Famis locum invenire non potest.*

E 2

0, 14.

Eodem Jure propter Necesitatem permittitur supellex profana ædi sacræ inferri (a). Non punitur communicans cum ex communicato (b) excusatur Juramentum non servans (c) & votum (d) conceditur prælatis exigere à suis subditis auxilium charitativum (e).

(a) Licet Papa Innocentius III. in Concilio generali usque adeò Zelo Divinæ domus comesus sit, ut firmiter prohibuerit supellectilia aliena tam clericorum quam laicorum ædi sacræ imponi, motus ratione, ne videlicet potius videatur domus laica, quam Dei basilica. Sartam tectam tamen conservat suam libertatem necessitati, permittendo, ut durante eâ, sive incendiis sit, sive depopulationis, sive urgens alia qualis qualis, hujusmodi supellex in Ecclesiam intromittatur, ibiq; suum habeat refugium, modò cessante ea in pristina loca reportetur, *cap. 2. Sibi gl. X. de Custod. Eucharistia.* Pari- ter sicut & ex causa necessitatis hospitium in Ecclesia exerceri potest *c. nulli. 5. dist. 42.* licet aliàs regulariter prohibeatur *cap. 1. X. de Immun. Eccles.* Camill. Gallin. *de V.S. lib. 10, cap. 32. n. 32.*

(b) Necesitas permittit habere negotium cum excommuni- cato sive sit necesitas excommunicati sive alterius *c. quoniam mul- tos. 103. XI. q. 3. cap. si verè. 34. X. de Sent. excom.* Barth. Brixienf. *in quest. Dominic. q. 82. n. 3.* Licitum enim est non solum aliquid ab excom- municatis petere, emere aut accipere, sed etiam ipsis excommuni- catis *jux. verb. d. c. 103.* non in sustentationem superbiæ, sed humani- tatis causa aliquid dare, Jacob. de Graff, *l. 2. A. C. cap. 44. n. 17. & 18.*

(c) Necesitas dissolvit juramentum, quod tamen obligatio a- nimæ censetur Seb. Hommold. *in repert. reg. vol. 2. pag. 520. reg. 1924. &* facit, ut aliquis suo juramento honesto & licito contravenire & ab- solutionem petere possit Petr. à Duen. *hac nostra reg. sive 488. vers. duodecimo.* Ant. Hering. *tr. de Fidejuss. cap. 1. n. 154.* Jacob. de Graff. *d. l. n. 8.* Andr. Scheff. *part. 2. Quest. Juris pract. q. 3. n. 9. per c. si aliquid. 16. ibi & magis instante necessitate pejerandum nobis quam & c. XXII. q. 4. arg. l. fin. ibi qui jurato promisit iudicio sisti, non videtur pejerasse, si ex concessa*

f. Jacob. Henoch.
A. l. Cl. 451.

causa hoc deseruerit. ff. qui satisdare cog. Imò quando imminet necessitas, & non potest haberi copia superioris, à quo petatur absolutio à juramento, tunc quilibet à juratâ suâ promissione citra metum, perjurii arg. à contr. sensu cap. qverelam. 10. ibi crimine perjurii irretiti & ibi contra juramentum suum non necessitate sed voluntate ab ejusdem pensionis solutione cessasse, ubi Felinus. n. 11. X. de Jurejur. propria auctoritate recedere potest, etiam absque absoluteione. Hipp. de Marsil. sing. 421. incip. quando periculum est in mora. Unde Caspar. Manzius in suo patrocinio debitorum scribit, extremæ necessitatis casu non teneri debitorem solvere, etiam si antea jurasset se soluturum. Dec. 3. q. 6. n. 40. quod suo modo verum est, quamvis rectius dicere debebat Manzius debitorem non posse solvere tali casu, quam non teneri, impossibilitas enim hoc loco ex facto oritur, manente nihilominus obligatione juris.

(d) Vota licet ab initio sint voluntatis ex post facto autem necessitatis arg. l. in commodato. 17. §. sicut. 3. ibi: quod principio beneficii ac nuda voluntatis fuerat, converti in mutuas prestationes actionesq. Civiles. ff. commod. arg. l. sicut initio. §. C. de O. & A. & obligent heredem, sub pœna privationis hereditatis & vinculo anathematis cap. licet universis. 6. X. de voto tanquam contractus cum Deo nostro initi, cui prout omni invito creditori aliud pro alio solvi non potest, cum satius fuisset non vovere quam votum prout melius potest non perficere c. scimus. 9. XII. q. 1. Svadente tamen necessitate votum elemosynis redimi, vel in aliud votum commutari posse facit tex. in cap. 1. X. de voto aut ad tempus differri testatur Jacob, de Graffis, lib. 2. A. C. cap. 44. n. 11.

(e) Quamvis prælati expressè prohibeantur gravare suos subditos talliis & exactionibus, cum inconueniens sit colligere Filios Thesauros suis parentibus, plusquam inconueniens verò & multum longè à paternâ pietate alienum, præpositos subditis suis graves existere, c. nulli episcoporum. 62. ibi: quia Dominus pascere & docere nos docuit, & omnibus ministrare, non terrenis lucris & avaritiis delectari. XVI. q. 1. Quin tamen pro ratione necessitatis supervenientis cum charitate moderatum ab eis valeant auxilium postulare, concedit ipsum concilium Lateranense sub Alex. III. relatum in cap. cum Apostolus. 6. §. prohibemus. X. de Censibus.

Quid de *NATURALI, DIVINO ET GENTIUM* Jure
 quoad materiam Necesitatis nostræ Fatalis senti-
 tiendum, difficile dictu est, & præstat nihil dicere
 quàm parum, inprimis quoad obligationem il-
 lam quæ conscientiam afficit, de pœna enim tem-
 porali dubium ingens esse non potest.

Plusquam manifestum est Jura Naturalia, quæ cum ipso Ge-
 nere humano rerum natura prodidit §. *singulorum. 12. l. de R. D.* divi-
 na quadam providentia constituta semper firma & immutabilia
 permanere. §. *pen. f. de I. N. G. C.* nec ulla contraria lege tolli aut peni-
 tus abrogari posse: Sed hoc intelligendum est cæteris paribus uti
 loquitur Joh. Harppr. *ad d. §. pen. l. de I. N. G. C. n. 4.* iisdem videlicet
 manentibus causis & circumstantiis, quibus illud fundatum, & ob
 quas constitutum fuit, mutatis enim propter supervenientem ne-
 cessitatem causis, circumstantiisque, & ipsum jus quodammodo
 mutari, vel certè declarari, temperari & impediri, neque amplius
 per omnia observari convenit. Hæc res non eget exemplis longè
 petitis, cum quotidiè hujusmodi casus sese nobis offerant. Maris
 & fœminæ conjunctio procreandorum liberorū causa juris est na-
 turalis, *pr. f. de I. N. G. C. l. 1. §. jus naturale. 3. ff. de f. & f.* quo jure con-
 sequenter cœlibatus prohibetur & improbatur. Basil. Monner. *p. 1.*
cap. 3. n. 8. & part. 4. cap. 5. n. 8. Necesitatem autem præter jus natura-
 le imperare quandoque cœlibatum experientia monstrat, & Divi
 Pauli Apostoli confirmat consilium. *1. Cor. 7. v. 26. ibi propter instan-*
tem necessitatem Johan. Harppr. *ad §. nuptia autem. 1. n. 105. & seqq. f. de*
Patriapotestate. Circa educationē liberorum, quæ non minus at-
 que procreatio juris est naturalis. *C. jus naturale 7. dist. 1.* tradunt
 passim tam Philosophi ac Politici quàm Jcti, matres suo lacte non
 nutricum adhibitarum debere suos fœtus alere atque educare, ad-
 eò ut damnetur contraria consuetudo, tanquam prava & ex incon-
 tinentiâ nata, *c. ad ejus 4. dist. 6.* Verùm si mulieres puerperæ labori-
 bus partûs sint admodum debiles ac infirmæ factæ, vel ubera mor-
 bosa aut lacte habeant destituta, quis negabit cedendum esse huic
 ne-

necessitati Johan. Harpp. *ad pr. J. de J. N. G. C. num. 6. & seqq.* Paren-
tes liberis debent Jure Naturali alimenta *d. pr. J. de J. N. G. C.* (cu-
juscunqve sexus liberi sint vel conditionis, imò etiam si sint natura-
les *auth. licet. C. de Nat. lib. vel etiam procerati ex complexu damna-
to c. cum haberet. 5. X. de eo qui dux. in ux. quam per adult. poll. dissentiente*
licet Jure Civili *d. auth. Licet. & auth. ex complexu. C. de incestis nupt.*
utpote, quòd hodiè etiam in terris non subjectis Summo Pontifici
usu non observatur, teste post alios Ludol. Schrad. *ad d. pr. J. de I. N.*
G. C. n. 24.) & vicissim liberi alimenta debent suis parentibus *l. si quis.*
5. §. 1. in fin. & t. t. ff. de agnosc. & alend. lib. & t. t. C. de alend. lib. & paren-
tibus. l. ult. §. ipsum 5. ibi propter ipsam naturam. C. de bon. quæ lib. Utros-
que ab hoc jure excusat necessitas, egestas videlicet ejusmodi, quæ
vix sufficit ipsis parentibus vel liberis ad sustentandum se solos, &
tunc locum sibi vindicat miserum & commune verbum, qui nihil
habet, nihil dare potest, *c. Daibertum. 24. ca. 1. q. 7.* Rectè itaque pro-
nunciavit Thales Milesius *apud Plutarch. lib. 1. de placit. philos. cap. 25.*
necessitatem universæ naturæ prævalere, quem citat Petr. Peckius.
de R. I. reg. 78. n. 1.

Jus Divinum quod attinet sanè cùm dispensatio circa hoc jus
nulla soleat esse *c. literas. 13. vers. opinioni. X. de Restitut. Spoliat.* quo-
ad forum externum non immeritò sequimur Jus Civile circa casus
ab eo receptos, quoad Forum verò animæ, quamvis imposibi-
litas, (cui necessitas æquiparatur *cap. sciscitatus 13. X. de Re-*
script.) non comprehendatur sub jure Divino. *c. inter verba. 55. ibi: si*
fieri potest. XI. q. 3. cùm Dominus cor respicere soleat, dum ex neces-
sitate quis prohibetur, ut sonant verba *c. quem pœnit. 88. dist. 2. de*
pœn. & ob id simpliciter affirmare velit Dom. Card. Tuschus lit. N.
concl. 19. n. 3. ibi: necessitas non habet legem, neq. humanam, neq. Divinam,
*quia multa prohibita de jure Divino & humano, fiunt permissa ex neces-
sitate & contra permissa fiunt prohibita. Theod. Reink. de Regim. Secul.*
& Eccles. l. 2. cl. 3. c. 3. n. 35. ibi neq. jure Divino, neq. humano necessitati lex
fieri potest. Wilhelm. Ant. Freundeb. de R. M. concl. 6. n. 51. ibi etiam
in foro poli mereri excusationem. Simpliciter autem Negare Basilius
Monner. tr. de Matrim. par. 1. cap. 6. n. 5. arg. c. ita ne. 3. ibi potius qualibet
mala XXXII. q. 5. Bonarum mentium tamen erit, ibi etiam aliquo
modo culpas suas agnoscere, ubi culpa non est, quia sæpè sine culpa
agi-

*vid. Gl. in c. Eccl.
lial XIII q. in 28.
manuum refrag.*

agitur, quod venit ex culpa *c. ad ejus. 4. in fin. dist. 6.* Patet hoc ex *cap. 3.* ubi quidem piscatio die Dominica permittitur, sed tamen peccatum, si quod est, eleemosynis quasi expiatur. *ibi: ita quod post factam capturam ecclesiis circumpositis & Christi pauperibus congruam faciant portionem. X. de Feriis.* Patet etiam ex *cap. si quis. 3. X. de Furtis.* ubi illi qui furatus est propter necessitatem famis, vestem pecus vel alia cibaria, poenitentia more Pontificiorum trium hebdomatum imponitur, ad hoc nimirum, ut ejus conscientiae consulatur.

De Jure Gentium hoc notandum, constitutum esse illud humanis necessitatibus ita exigentibus. *§. 2. vers. jus autem gentium. f. de I. N. G. C.* (nempè postquam magistra necessitas. *l. omnes. 33. §. fin. C. de episc. & cleric.* tanquam maxima regina Hortens, Cavalc. *tr. de Testib. par. 5. n. 119.* universo terrarum orbi leges praescripsit) Unde etiam vis necessitatis huic juri ignota esse non potest. Testantur hoc varia Philosophorum & Poëtarum dicta, videlicet: *In adversis necessitas voluntati non potest comparari, acquiescere necessitatis est, velle virtutis. Necessitas ratione in artibus plus valet. Honestas lex est temporis necessitas. Humana infelicitatis patrona est necessitas. Improbus malusve non est, cui peccat necessitas.* & alia quamplurima, quae sponte jam praetermitto, & de quibus videri potest Andreas Tiraquell. *de poen. temp. caus. 33. & de Retr. Lignag. §. 26. gloss. 1. num. 17. & seqq.* Camill. Gallin. *de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 22. & 23.* Sane jure Gentium servitus est, utpote constitutio, qua quis dominio alieno contra naturam subjicitur *l. libertas 4. §. 1. ff. de S. H. c. cum Redemptor. 68. XII. q. 2. §. servitus. 2. f. de I. P.* quod si per vim extrinsecam servus eximatur potestati sui domini, casus necessitatis, qui eum pristinae libertati restituit, constitutionem gentium non agnoscit. Ejusdem juris est distinctio dominiorum & divisio rerum ut quisque suum teneat. *l. ex hoc jure. 5. ff. de I. & I. l. 1. ff. de A. R. D.* & quod suum non est, sciat modis omnibus ad alium pertinere. *l. fin. C. unde vi.* Johann Schneidew. *ad §. 1. f. de I. N. G. C. n. 20.* & ibi Gothofr. *in not.* ubi ex Augustino *in c. 1. dist. 8.* adjicit jure divino omnia esse communia, jure verò constitutionis hoc meum esse, hoc alterius. Tempore autem necessitatis jux. Dd. opin. comm. omnia sunt communia. *c. sicut bi. 8. dist. 47. l. 2. §. cum in eadem. 2. in f. ff. ad l. Rhod. de jactu. Gloss. in Can. discipulos verb. Fame. dist. 5. de Cons. & in cap. 3. verb. poeniteat X. de Fur-*

Furtis Petr. Gerard. de Petra Sancta. *sing.* 100. n. 12. Henning. Göden.
Cons. 109. n. 70. Didac. Covarruv. in relect. cap. peccatum. de R. I. in 6. par. 2.
§. 1. n. 3. Petr. Peck. ad cap. 4. de R. I. in 6. num. 7. Dom. Card. Tusch. lit. N.
conclus. 19. n. 29. Joh. Harpp. ad §. 1. J. de oblig. quæ ex delicto. num. 16. Dn.
Carpzov. in pract. Crim. part. 2. qv. 83. n. 41. Etsi non sint communia
magistratus efficere hoc potest, ut fiant communia, h. e. ut commu-
nicentur. Christoph. Coler. sentent. Ultr. J. sub elem. Necessitas vers. tem-
pore necessitatis. Unde urgente necessitate respublica divites suos
cogere potest, ut vendant frumentum Luc. de penna ad l. 1. C. de quib.
muner. nem. lic. se excus. lib. 10. & alias res suas etiam pretio ut ipsis ven-
ditoribus apparet viliori, arg. l. si pendentes. 27. §. si quid cloacarii. 3 ibi:
solent possessores certam partem fructuum municipio viliori pretio addi-
cere. ff. de Usufr. l. nulli. 7. ibi: impositis pro necessitate rerum pretiis. C. de
erogat. mil. annon. ipsis per præfectos annonæ constituendo jux. l. 1.
§. 11. ibi cura carnis omnis, ut justo pretio prabeatur, ad curam præfecturæ
pertinet. ff. de off. præf. Urbi. non obstante l. fin. pr. §. 1. ff. de L. Jul. de an-
nona. Joh. Fr. Ripa. tr. de Peste. tit. de Remed. præserv. contra pestem. num.
186. & mult. seqq. Fr. Pfeil. Cons. 190. per tot. Johann. Sichard. ad l. nec
emere. 16. num. 6. C. de Jure delib. ubi hoc exemplo lapidicinæ confir-
mat. Insuper Legatorum non violandorum religio & ipsa Juris
Gentium est c. jus gentium. 9. dist. 1. quo jure Legati sancti i. e. inviola-
biles censentur l. si quis legatum. fin. ff. de Legat. quod si tamen neces-
sitate quæpiam violentur Legati, non video quid fieri possit, cum
lege careat necessitas.

0. 16.

Supereft *Qvæstio* omnium hujus materiæ vulga-
tissima: An *FURTUM* tempore Necessitatis pro-
pter necessitatem perpetratum excusari possit?
quæ quia fermè omnibus Dd. statim atqve no-
stræ regulæ mentionem faciunt exempli loco es-
se confvevit, à nobis quoque fusius pertractanda
erit. F Et

Qua[m] more gravior
est c. 20. d. 86.

"et d. furti ad 2. 9 de
usurariis.

Et quidem tempore necessitatis Famis scilicet, quā nulla est
severior miseriorque necessitas Tiraquell. *de pœn. temp. c. 33. inf.* Fur-
tum impunè committi posse, communis doctorum est opinio. *per*
c. discipulos. 26. dist. 5. de Consecr. Matth. de Afflict. *ad cap. un. Si de Feudo*
fuerit content. inter Dom. & agn. §. licet Vasallus. n. 7. Petr. Ger. de Petras.
in sing. 100. n. 11. Vinc. Carocius *de deposito. part. 1. excusat. 5. n. 4. pag. 162.*
Hier. Schurff. *cent. 3. Cons. 55. n. 3. & seqq.* Arnold. de Reyg. *in thes. sub e-*
lem. Furtum. n. 62. Ludov. Gilhaus. *in Arbor. Jud. Crimin. cap. 2. tit. 27. n.*
35. Ratio generalis esse potest: Quia multa cogit inopia miseros fa-
cere, in quibus misericordiam potius, quā pœnam merentur. Petr.
Peck. *ad cap. 4. de R. I. in 6. n. 7.* Specialis verò ratio est 1. quia Furtum
est contrectatio rei, scilicet alienæ. §. 1. *J. de obl. quæ ex del. nasc. l. 1. §. 3.*
ff. de Furt. tempore inedia & necessitatis omnia sunt communia.
d. c. sicut 8. dist. 47. ibi: Proprium nemo dicat quod est commune. & ibi: e-
surientium panis est, quem tu detines, nudorum indumentum est, quod tu
recludis, & miserorum redemptio est & absolutio pecunia quam tu in ter-
ram defodis. 2. Quia furtum est contrectatio fraudulosa, necessitas
omnem fraudis & doli suspicionem excludit. *2. F. 52. in fin.* Matth. de
Afflictis *ad cap. un. de Pace tenenda verb. nota secundo n. 4.* Adr. Gyl-
man. *tom. 4. Sympb. part. 1. vot. 52. n. 120.* 3. Furtum committitur lu-
cri faciendi causa, in necessitate nullum lucrum cernitur. 4. Fur-
tum fit invito Domino *l. cum servus pen. ff. de cond. caus. data. §. placuit.*
7. J. de oblig. quæ ex delict. nasc. ejusmodi ablationem consentiente
Domino fieri jura præsumunt, *d. c. sicut 8. ibi neg. enim minus criminis*
est habenti tollere, quā cum possis & abundes indigentibus denegare.
dist. 47. 5. Furtum voluntate committitur & deliberatò. *d. §. 7. ibi:*
quia furtum sine affectu furandi non committitur. quod ex necessitate
perpetratur coactè fieri intelligitur. 6. Quia ipse Dominus ex præ-
cepto tenetur esurienti subvenire: Pasce fame morientem, quisquis
enim pascendo hominem servare poterat, si non paveris, fame oc-
cidisti. *c. pasce. 21. dist. 86.* unde colligit Gl. *in c. discipulos. 26. verb. fa-*
me de cons. dist. 5. talem furem justè posse credere dominum ablatio-
nem istam permissurum, seqve ita non delinquere *d. l. pen. d. §. placuit*
7. l. inter omnes. 46. §. rectè. 7. ibi: quid enim dolo fecit, qui putat Dominum
consensurum fuisse, sive falsò id, sive verè putet. ff. de Furtis. Addo 7.
quod, cum vitâ nihil pretiosius sit, Hommod. *in repert. lit. V. reg.*

582. eaq̄ve semel amissa restitui non possit *nov. 13. c. 2. inf.* cuilibet
eam redimere qualibet ratione liceat. *l. 1. ff. de bon. eorum qui ante
sent.* Addo 8. Quòd melius sit divitem rei unius privationem pati,
quàm ut pauper fame pereat. *Covar. in relect. cap. peccatū de R. 7. in 6.
par. 2. §. 1. n. 6. in fin.* Addo 9. quòd ex Quintiliano notat Luc. de Pen-
na: Felix pestilentia, felix præliorum strages, deniq̄ve omnis mors
facilis: Fames aspera, vitalia haurit præcordia, carpit animi tor-
mentum, corporis tabes, magistra peccandi, dirissima necessitatum
deformissima malorum. Hæc ad humile corpus nobiles manus
mittit, hæc alienis pedibus mendicantes prosternit, hæc sæpè so-
ciorum fidem fregit, hæc venena populis publicè dedit, hæc in par-
ricidium pios egit, & c. *ad l. 1. C. de quib. mun. vel præstat. nemin. lic. se
excus.* & ex B. Hieronymo idem Lucas de Penna *d. 1.* Nihil fame du-
rius, quæ sæpè compellit obsessos humanis vesci carnibus & in-
suam sævire naturam: ita ut nec parentes parvulis parcant liberis,
& maritalis affectus uxoris dudum amatae membra dilaceret. Nec
non verba And. Tiraqvelli: Fames omnium rerum deterrima est, &
ad omne scelus svadendum efficacissima, ex nullo malorum fonte
fœdiora manârunt exempla: hinc Filiorum cædes & infandæ epu-
læ: hinc præcipitationes aliæq̄ve festinatae mortes, & quod omniū
atrocissimū est, reperti sunt, qui se ipsos laniârunt, quando obscœ-
nos morsus in alios vertere non potuerunt. *de Retraict. Lignagier. §.
28. Gl. 1. n. 27.*

Non obstat 1. *c. Fraternitas. 11. XII. q. 2.* aliud enim est inopia,
aliud necessitas. Non obstat 2. *cap. si quis. 3. X. de Furt. ibi pœniteat,*
quod gl. & Comm. Dd. intelligunt de necessitate levi seu minus ur-
gente, ego putarem *d. c. discipulos.* loqui de pœna temporali, *hoc cap.
3.* de pœna spiritali & ecclesiasticâ. Non obstat 3. Quòd tale fur-
tum diffidentiam erga Deum arguat, ac si is promissioni suæ parùm
memor, suorum omnem paternam curam abjecerit, & suos in peri-
culo, adeoque famis tempore deserere unquam velit, & propterea
extraordinaria pœna sit coërcendum, verba sunt Petr. Theodorici
in Coll. Crimin. disp. 2. §. 8. lit. b. Quasi verò Deus agat sine mediis, quasi
verò necessitas deliberandi tribuat tempus? Potior est sententia
Angeli de Clavasio, *in suâ summa verb. restitutio. 3. §. 3.* qui dicit rem-
taliter ablatam etiam jure Poli effici aufferentis, nec peccare eum.

mortaliter *d. l. verb. Furtum. §. 36.* Imò dicerem eum sibi ipsi manus inferre, qui cùm possit mortem tali ablatione effugere, in eam prætextu fiducia erga Deum expressè consentit.

Quænam verò dicatur Necesitas Famis & quæ dira fames, pestifera, dura, vesana, rabida? nonnulli iudicis officio committunt definiendum Matth. Berlich. *lib. 5. Conclus. 44. num. 43.* Dn. Carpzov. *part. 4. Const. 37. def. 9. n. 6.* quamvis & rectissimè dici possit necesitas Famis, unde vitæ periculum imminet, inque nostro casu ea, cui aliter, quàm per contrectationem furtivam subveniri non potest. Covarr. *in relect. cap. peccatum de R. I. in 6. part. 2. §. 1. num. 3. vers. necesitas.* Hier. Cagnol. *ad l. 123. de R. I. n. 3. & seqq.* Ludov. Gilhaus. *in Art. Crim. cap. 2. tit. 27. n. 36.* Joh. Harppr. *ad §. 1. 7. de oblig. quæ ex delict. num. 18.* Schurpf. *cent. 3. Conf. 55. n. 3.* In Ordinatione Crim. Caroli V. *art. 166.* eleganter vocatur **Rechte Hungersnoth**, scilicet quæ non commentitia est ficta vel simulata, sed vera, sed urgens. Non enim sufficiebat simpliciter dicere **durch Hunger** / nisi diceretur **durch Hungersnoth** / ad demonstrandum non solam famem præstare talem immunitatem & indulgentiam, sed desiderari quoque, ut fit ipsa famis necesitas, & quidem talis, quæ vocatur **Rechte Hungers Noth** / quod vocabulum **Rechte** vehementiam tribuit, & summam & ex parte ampliativam, ex parte declarativam est, prout videmus in verbis **Rechter Ernst** / **recht scharff** / **recht schön**.

Nihil autem interest: an Furem, vel ut honestius dicam auferentem ipsum urgeat fames, an verò ejus liberos vel uxorem. Ordin. Crimin. Car. V. *d. art. 166. ibi: die Er / sein Weib oder Kinder* quo loco particula *aut oder* disjunctivè se habet ad præcedentia, *hæc verba. 124. de V. S. Honded. vol. 2. Conf. 35. n. 17.* & satis est disjunctim verificari, ut loquitur Honded. *d. l. n. 18.* demonstrat itaque sufficere, ut unum ex his necesitas Famis vexet, etiamsi reliqui aliunde, puta laborando, conferendo se in aliam regionem vel alio quocunque modo sibi de victu prospicere possint.

Similiter nihil interest, an panes farinam vel frumentum Fur abstulerit, de quibus loqui videtur tantùm *d. artic. 166.* an verò vestem vel pecus, vel pecuniam, sufficit enim quòd hoc fecerit extrema Famis necesitate coactus ad comparanda esui necessaria. Hier. Cagnol. *ad l. 123. de R. I. n. 7. in f. Matth. Berlich. part. 5. Conclus. 44. n. 42.*

Dn.

Dn. Carpz. in Crimin. p. 2. q. 83. n. 47. Dis. Bortholom. Romul. tr. de
Testat. praecept. circa alien. bonor. extr. fam. n. 133.

Quale a. debeat esse Furtum tempore necessitatis commissum ad hoc, ut immunitatem omnimodam præbeat suo auctori, id præcisè definiri non potest: Sufficit si non sit **Tapfer / Groß und Ründlich**, 1. **Nicht tapfer** / sive excellens, insigne & singulare ratione circumstantiarum concurrentium p. effractionis, gestationis armorum, da iemand bey Tage oder nacht in unsere Behausung oder Besheltniß bricht oder steigt / oder mit Waffen zu stelen ein gehet / quod furti genus vocatur ein gefährlicher Diebstahl / in rubr. art. 159. Sic virū fortem vel insignem vocamus einen tapferen Mann. Quamvis etiam vocabulum tapfer usurpetur de valore von Werth / cū dicimus eine tapfere Geldbueß / pro multa extraordinaria urgente & magna. 2. **Nicht groß** / ratione valoris, nempe quinque solidorum aut supra artic. 160. ibi. **Groß und fünf Gulden** oder drüber werth. Quod n. infra quinque solidos est, vocatur ein geringer Diebstahl / art. 157. & in rub. der allerschlechte Diebstahl. 3. **Nicht Ründlich** aut manifestū, **Kein öffentlicher Diebstahl** / damit der Dieb beschrien wird / rubr. art. 158. S. furtorū. 3. 7. de obl. quæ ex delicto ad differentiā furti nec manifesti, deprehensus n. fur in ipso negotio, utiq; reddere debet, quod auferre putabat, suamq; necessitatem liberalitati domini committere.

Extra limites autem istas enumeratas constitutum furtum subijcietur arbitrio Judicis & furejusmodi vix pœnam extraordinariam aliquam effugere poterit d. art. 166. ibi Sollen die Richter und Brtheiler Raths pflegen Tiraq. de pœn. temp. Caus. 33. Imò si furtum ejusmodi sit insigne, vix pœnam effugere ordinariam posse, rectè autumat Berlich. all. loco. n. 44.

In omnimodo hocce furtum adæquatum esse debet necessitati, nec eam suâ magnitudine excedere, nec dolosum animū perpetrantis suo excessu arguere. Cagnol. ad l. 123. de R. I. n. 4. & 5.

Non solum autem à pœna ordinaria & extraordinaria securus est Fur noster non excedens terminos necessitatis, sed nec perveniens post ad pingviorem fortunam, ut rem subtractam domino priori restituat, jure teneri potest. arg. l. diversarum 20. ibi: quibus si quicquam in usum vestium vel alimoniam impensum est, humanitati sit præstitum, nec maneat victualis sumptus repetitio. C. de postlim. revers.

Hunn. ad Fr. vol. 2.
dis. 30. q. 29.

Consumpta i. namq; est, & non solum consumpta simpliciter, sed 2. bonâ fide 3. tanquam res communis & 4. legibus conniventibus. Facit huc *cap. 3. X. de Furtis* ubi in arbitrio furis est aut restituere aut pœnitentiam agere. Nec obstat, quòd Dominus videatur tantum mutuo dedisse non verò donasse, Cùm jura procliviora sint ad dissolvendum quàm obligandum *l. Arrianus 47. de O. & A.* Ita Angel. de Clavas. *vb. Furtum §. 37.* Harppr. *ad §. 1. f. de obl. qua & delicto. n. 22.* Quam sententiam satis piam & à plerisque viris doctissimis probatâ dicit Covarruv. *in relect. cap. peccatum de R. f. in 6. p. 2. §. 1. n. 4. in fin.* quamvis contrariæ sententiæ inhæreat ipse, Ex parte restitutionis quoque stat Conrad. Lancilotti *tr. de off. prat. in caus. Crimin. rubr. de Furibus. n. 10. pag. m. 627.* Arism. Tapat. *in compend. decis. tit. 323. cap. 8. cir. fin.* Hipp. Bonacossa. *comm. op. crim. par. 1. lit. N. v. necessitate.* Berlich. *all. loc. n. 47.* Hugo Grot. *de I. B. lib. 2. cap. 2. §. 9.*

Prætendere tamen non potest Necessitatem aliquis contra æquè constitutum in eadem necessitate, cùm stultum sit detegere unum altare, ut aliud contegatur *arg. cap. 36. X. de præb.* Enenckel *de privil. lib. 1. cap. 12. n. 17.* Prout nec privilegiatus utitur jure suo contra similiter privilegiatum *arg. l. verum 11. §. pen. vbi.* Gothof. *ff. de Minor.* Nec debitor creditori æquè egeno beneficium competentiae rectè opponit Matth. Coler. *de process. execut. par. 2. cap. 3. n. 125. & seqq.* nec subditus ipse egens alimenta præstat suo Domino Caspar Manzius *in patroc. debitorum dec. 3. q. 6. n. 37. & 38.* Nec quis vendere cogi potest ea, quorum ipse eget pro suo usu Camill. Gallin. *de V. S. lib. 10. c. 32. n. 12. arg. l. venditor. 13. §. si constat 1. ff. Commun. prædior.* Unde excusari non potest quis prætextu necessitatis, qui alio in eadem constituto necessitate, rem suam auferre conatur Matth. Berlich. *n. 46.* Hugo Grot. *d. l. §. 8.* etsi abstulerit, eandem reddere compellendus erit Angel. de Clavas. *vb. restitutio 3. §. 3.* Quamvis non videam quid de eo fieri debeat, qui jam alterius rem consumsit *arg. d. l. verum 11. §. pen. ibi: melior est causa ejus, qui accepit & vel dilapidavit vel perdidit ff. de Minor.* etiamsi ex ablatione tali alterius mors insecuta esset, si & ipse auferens mortis periculum aliter effugere non valuit, ordinata enim charitas incipit à se ipsa *l. præses, 6. & ibi Gothof. C. de servit. & aqua. & regulam diligendi proximum à semetipso dilector accepit c. si non licet 9. vers. neg. XXIII. q. 5.* Borcholt *de Feud. cap. 7. n. 41.* secundum quam

quam se plus amat in ungue pedis quam alterum in vertice capitis.
ex Bl. Christian. Kremberg *de Necess. Defens.* q. 3. n. 7.

Que autem jam diximus de Furto, ea etiam in materia rapinae
seu Robbariae (uti Dd. vocant) locum habere identitas rationis effi-
cit Covarr. *all. loc. n. 3.* Camill. Gallin. *de V S. lib. 10. cap. 32. num. 24.* Dn.
Carpz. *in Crim. dl. n. 48.* Quo accedit quod Ordin. Crim. Car. V. *art.*
126. Von Straf der Reuber loquatur de Raptoribus malitiosis, *ibi* est
ieder böshafftiger Reuber. & ita ad necessitatem extremam extendi
non possit. Quod absque dubio vel maximè militabit in persona
militum Petr. à Duenas *hac nostra regul. ampl. 3.* Petr. Peck. *de RI. in 6.*
reg. 78. n. 1. quippe qui etiam extra casum necessitatis nimium fre-
quenter praeda & depopulationibus incumbunt, Unde non imme-
ritò à malo milites tales dici possunt *l. 1. §. 1. de Testam. milit.* Felinus
ad cap. quendam 10. n. 11. X. de Jurejurand. Hier. Schurpff. *Cent. 3. Conf.*
55. n. 7. Conrad. Lancill. *all. loco.* Qui tamen hoc restringunt solum-
modò ad milites justam causam foventes, qualem defensionem pa-
triae esse putant, fortè ad hoc ut reliqui, quia se ipsos temere expo-
suerunt periculo necessitatis, poenae extraordinariae subjaceant.
Nam ordinariâ poenâ eos non teneri, facit ratio: quòd causa bestia-
lis excuset à poenâ ordinaria *arg. l. igitur 12. §. & generaliter 3. de liber.*
caus. Dn. Carpz. *in Pract. Crimin. par. 2. q. 83. n. 44.* Dictum tamen de
Fame ad sitim extendi non potest, cum sitis etiam solâ aqvâ, cujus u-
sus cuiq; communis est jure naturali *§. 1. J. de R. D.* sedari possit Joh.
Harppr. *ad §. 1. J. de Obl. quæ ex delict. nasc. n. 21.*

θ. 17.

Ex hac regula nostra jam *AMPLIATIVE* fluit: Neces-
sitatem non servare Formam (a) nec ordinem (b)
nulli tempori parcere (c) nec personæ (d) conti-
nere claus. omni meliori modo (e) non contineri
sub generali prohibitione (f) specialem princi-
pis mereri gratiæ indulgentiam. (g)

(a) Formam esse dispositionis perfectionem, dare ipsum esse rei &
servari debere ad unguem à quocunqve, etiam rustico, muliere &
minore, nec per æquipollens impleri posse, passim vulgo jactatur.

arg.

+ Benh. Grædy. ad
Geil. (i. loc. 2
Cas. i. n. 3.

arg. l. cum hi 8. §. si prator. 17. ff. de Transact. l. mulieris 13. §. 1. de V. S. l. Ju-
lianus 9. §. 3. ibi: nam mutata forma, propè interemit substantiam rei ff. ad
exhibend. l. constitutionibus 24. ibi: cui consequens est, ut ne in futurum à
forma discedatur ff. ad munic. Paulus Leonius de pupill. substit. n. 143.
Paul. Zacch. lib. 1. qq. M. L. tit. 2. q. 1. n. 17. & seqq. Domin. Arumæus lib.
1. decis. 8. n. 36. Seb. Hommod. in repert. sent. lit. F. reg. 3090. & seqq. Ne-
cessitas nostra communi formæ præjudicat argum. cap. licet 47. ibi ex
quodam necessitate præter communem formam X. de Testib. Dom. Car-
din. Tuschus lit. N. concl. 19. n. 28. in fin. Joh. Baptist. Asinius in sua Pra-
ctica judiciorum §. 3. cap. 37. per tot. Jacob de Graff. tr. de Arbitr. Conf.
lib. 2. cap. 44. n. 1. Matth. Berlich. par. 3. concl. 5. n. 1. vs. sexta. Probatur
hoc etiam cap. si pro debilitate 3. X. de off. jud. deleg. ubi necessitate im-
peditus iudex delegatus causam sibi commissam non solum suo
conjudici sed etiam alteri extraneo subdelegare potest, non ob-
stante, quod certa persona videatur esse ab initio electa Andr. Val-
lens. in parat. Jur. Can. lib. 1. t. 29. §. 1. n. 3. Sic licet ad formam ex-
ternam matrimonii jux. Concil. Trident. & ordinationem Eccles.
Ser. Elect. Sax. Trina requiratur proclamatio sponsi & sponsæ in ec-
clesia ante copulationem Sacerdotalem: secus tamen est in casu
necessitatis Melchior Kling. de caus. matrim. cap. 9. n. 14. & seqq. Ja-
cob. de Graff. dl. n. 4. Andr. Vallens. in paratit. X. de Clandest. desponsat.
n. 3. Sic quoque necessitas facit, ut legatum certæ personæ vel lo-
co relictum, in aliam personam vel locum transferri possit, l. pater.
38. §. fidei commissit. 6. ff. de leg. 3. non obstante, quod testator eam per-
sonam vel locum elegerit, ejusque voluntas, quæ pro formâ internâ
testamenti servatur, morte finita & confirmata sit. Joh. Sichard. ad l.
si testamentum. 10. C. de Testam. n. 4. Sic etiam quamvis pro forma
obligationis sit, ut vinculo juris constringat ad faciendum id, quod
promissum est pr. 7. de oblig. Necessitas nihilominus efficit, ut liceat
aliud facere, quàm quod in obligationem deductum est arg. l. obliga-
mur. 52. §. necessitate. 7. ff. de O. & A. Joh. Harppr. ad pr. 7. de empt. vend.
n. 34. Eodem modo necessitas facit, ut actus extraneus possit im-
misceri testamento l. cum antiquitas. 28. pr. C. de Testam. & quod so-
lennitates juris circa illud quandoque remittantur arg. l. casus. 8. C.
eod. Matth. Coler. de process. execut. p. 2. c. 1. n. 92. Petr. Corn. Brederod.
in repert. sent. lit. N. vers. necessitas.

Pro-

Propter necessitatem infirmitatis regula asperior Monacho licentiâ abbatis remittenda est, *c. monachum. 3. XX. quest. 4.* Et ille, qui ex pœnitentia debet certâ die in pane & aqua jejunare, potest in casu necessitatis deficiente pane leguminibus aut piscibus aut aliis cibariis uti *c. jejunia. 17. de Consecr. dist. 5. cap. licet. 6. & ibi.* Joh. Bapt. Vivianus *in rational. X. de pœn. & remission.* Petr. Gerard. de Petra *S. sing. 100. n. 22.* Camill. Gall. *de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 26.* Sacerdote in administratione Sanctissimi Sacramenti quâdam necessitate præoccupato ejus officium per alium expediendum est. *c. illud. 5. & c. nihil. 16. VII. q. 1.*

(b) Eo ipso, quo dicitur necessitatis tempore prius subveniendum proximo, quàm alieno, & inter alienos potius justo, quàm peccatori. *c. non satis. 14. dist. 86.* Alb. de Rosate *in diction. lit. N. §. necessitatis tempore* Petr. à Duen. *Reg. 488. vers. decimo amplia* & quòd necessitas propria potior sit, quàm aliena, exemplo illius, qui juravit ecclesiam defendere, qui requisitus imminente necessitate propter obfistentem propriam difficultatem à perjurio excusatur *cap. brevi sciscitatus. 17. in f. X. de jurejur.* evinci videtur necessitatem servare ordinem; sed verum quidem est necessitatem unam alterâ esse majorem, majorem autem potiore minori, undè & nos necessitatis causâ servamus ordinem & succurrimus justo potius, quàm peccatori, nobis & proximo prius, quàm alio. Latè Joh. Petr. Surdus. *tr. de Alim. t. 1. q. 93. & seqq.* ipsa autem necessitas non servat ordinem. *arg. l. nam et si 15. pr. ibi: turbato tamen ordine. ff. de inoff. testam. l. sciendum 4. §. ordine. 5. ubi Gothof. in not. ff. de Legat. l. ut gradatim. 11. §. quotiens penuria. 2. & l. honor. 14. in f. ff. de Muner. & honor.* Petr. Corn. Brederod. *in repert. sent. vers. necessitas.* Exemplû habemus in testibus receptis ante litis contestationem; quamvis enim, priusquam audita fuerit responsio adversarii, utrum neget, an confiteatur intentionem actoris, nullus aditus pateat judici ad cognitionem principalis causæ, & ob id non possit fieri locus producendis testibus ad probandum, ante litem contestatam *rub. & t. t. X. ut lite non contestata, non procedatur ad testium receptionem.* Hunc ordinem tamen non servat necessitas, sed recipi testes permittit *cap. quoniam frequenter. 5. rubr.* Joach. Myns. *in explicat. X. d. t.* Imò non solum recipi permittit à iudice competente, uti est iudex causæ, sed à quocunqve alio Petr. Ger.

G

de

de Petras. *sing.* 69. And. Gail. *lib. 1. obs.* 102. dummodò talis sit necessitas, quæ testium copiam penitus aufert, aut eos inhabiles reddit Alex. Stiaticus *in pract. judic. cap. 16. n. 97.* dummodò etiam actor non habeat experiendi potestatem, aliàs enim lis contestari, & via ordinaria procedi debet Camill. Gall. *de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 38. & seqq.* Exemplum quoque aliud est in appellatione casu necessitatis interponenda, ubi omisso intermedio iudice supremus appellari potest, non obstante, quod appellationes regulariter gradatim fieri debeant. *cap. si is cui causa. 10. de off. & pot. jud. deleg. in 6.* Felinus *ad cap. querelam. 10. n. 11. X. de iurejur.* Huc pertinet, quod Illephons. Perez. de Lara scribit, quòd in beneficiis conferendis, quando taliter exigit ratio publicæ necessitatis ecclesiæ, utilior digniori anteponatur *in tr. suo de Anniversariis & Capellaniis lib. 2. cap. 3. n. 17. & 18.*

(c) Honorabilis quidem & valdè venerandus dies dominicus est *l. fin. §. 1. C. de Feriis* septimus nempe cujusque hebdomatis, quippe quem tam veteris quam novi Testamenti pagina ad humanam quietem specialiter deputavit *cap. licet. 3. X. eod.* in quo regulariter omnes iudices urbanæque plebes & cunctarum artium officia conquiescunt *l. omnes iudices. 3. C. eod.* nihilominus tamen exigente ita necessitate etiam hoc die Ruricolæ agrorum culturæ liberè licenterque inservire possunt, ne occasione momenti pereat commoditas cœlesti provisione concessa *d. l. omnes iudices.* Petr. Gerard. *sing.* 100. *num.* 2. Sig. Scaccia *de judic. lib. 2. cap. 5. n. 36. n. 117. & 118.* Petr. Peck. *de R. I. regul.* 78. *n. 1.* Petr. Gregor. Tholos. *syntag. lib. 2. c. 16. n. 23. d. cap. licet. 3. ibi: indulgemus ut liceat paræcianis vestris diebus dominicis & aliis feriis, si alicia terra se inclinaverint, eorum captioni ingruente necessitate intendere. X. de Feriis.* Facit huc quod quamvis aliàs omni tempore à præliis abstinendum sit, urgente tamen inevitabili necessitate, etiam quadragesimali tempore bellum iniri possit. *c. si nulla urget necessitas XXIII. q. 8.* Facit similiter, quòd quamvis regulariter Citatio ad festum diem facta non valeat, *l. 1. pr. ff. & l. 2. C. de Feriis,* valere tamen possit urgente necessitate (quæ Ferias non habet Johan. Bapt. Nicol. *lib. 12. Reg. Jur. Civ. & Pontif. pag. m. 96.*) quando res tempore peritura esset *arg. cap. 1. X. & l. 1. §. sed excipiuntur. 2. ff. eod.* And. Vallens. *X. de Foro compet. §. 3. n. 10.* Facit quoque, quòd die Dominico, aliisque Festis diebus, Doctor possit consilium componere, i. e. de casu proposito
com-

communicare cum forensi tunc temporis in diversorio consti-
tuto, propter casum videlicet necessitatis, ne peregrè euntem vel
diutius justò detineat, vel omninò inconsultum dimittat. Jason. *ad*
l. Divus Trajanus. n. 3. ff. de Feriis. Camill. Gall. *l. 10. de V. S. cap. 32. n. 46.*
Petr. Gerar. de Petra *l. d. sing. 100. n. 8.* qui tamen pecuniam indè reda-
ctam pauperibus distribuere mandat, & insuper magnam præsup-
ponit necessitatem. Sed dubium est: an hoc extendendum quoq;
ad studiosos, vel, ut ultramontani nos nominant, Scholares, ut & hi
tempore dierum Festorum studiis incumbere possint? ego dubito,
quamvis affirmativam teneat idem Jason. *n. 2.* fundans se tum in
infirmirate memoriæ hominum *l. peregrè. 44. pr. ff. de Acq. possess. l.*
tanta. 2. §. si quid autem. 13. C. de V. l. E. tum in proverbio: quod Schola-
res, qui observant festa, male sciant Codicem & pejus digesta. De
hac re tamen latè vid. pot. Petr. Rebuff. *tr. de Privil. Studios. priv. 1.*

(d) Defensionis necessitas in discrimine mortis constitutum
excusat quemcumque occidentem alterum. *l. ut vim. 3. ff. de J. & J. l.*
sed et si quemcumq; alium ferro se petentem quis occiderit. 3. §. l. scientiam.
45. §. qui cum aliter. 4. ff. ad L. Aquil. l. 1. §. vim vi repellere. 27. ff. de vi & vi
armata. cap. significasti. 18. inf. X. de Homicid. l. 1. ibi: mortem, quam mina-
batur, excipiat & id quod intendebat incurrat: Melius enim est occurrere
in tempore. C. quand. lic. unicuiq; sine jud. se vind. l. 2. Is qui aggressorem vel
quemcumq; alium in dubio vitæ discrimine constitutus occiderit. C. ad L.
Cor. de Sic. Clem. un. ibi: qui mortem aliter vitare non valens. de Homicid.
Adeò ut Christianus Kremberg. *de necess. defens. q. 3. per tot.* intrepidè
statuat excusari posse Filium occidentem patrem, ipsi latronis in-
star contra pietatem paternam. *l. Divus Hadrianus 5. ibi: Latronis ma-*
gis, quam patris, & ibi: nam patria potestas in pietate debet, nò in atrocita-
te consistere. ff. de L. Pompeja de parric. absque justa causa mortem re-
apse minitantem, si aliter mortem evadere non possit. arg. l. minimè.
35. ff. de Relig. & sumpt. fun. Cui consentit Joh. Harpp. ad §. Item L. Cor-
nelia de Sicar. 5. J. de Publ. jud. n. 222, & seqq. qui hoc adversus quam-
cunq; personam quacunque præ eminentia & dignitate præful-
gentem extendere nititur d. l. n. 230. in med. arg. d. l. sed si quemcumq; 5. in
pr & l. quemadmodum. 29. §. magistratus. 7. ff. ad L. Aquil. l. nec magistrati-
bis. 32. ff. de Injur. d. l. 2. ibi: vel quemcumq; alium. C. ad l. Corn. de Sic.
etiamsi esset Summus Princeps & Pontifex Maximus. Cui tamen
du-

Ab omni poena tempo-
rali.

Ci. ibi non est iudex si non est iudex G 2
157. 1. a. xxiii. q. 2.

dubium facit ipsa allegata lex 32. *ibi: expectandum esse quoad magistratu abeat ff. de Injuriis.* Si enim injuria à summo magistratu illata, ante depositum officium vindicanda non est, summus Princeps verò & Pontifex max. vivus talis esse non desinat, sanè non video, quo pacto hæc conclusio procedere possit. Maximè cum nec is injuriam facere censeatur, qui omnis juris autor esse creditur *arg. l. meminerint. 6. in pr. ibi: ne inde injuriarum nascatur occasio, unde jura nascuntur. C. unde vi. junct. l. si quando. 37. pr. ibi Romanum principem qui jura tætur. C. de inoff. test. cap. ecclesia. 57. X. de Elect. & electi pot.* nec aliquis existat qui de iniquitate ejus cognoscere, & possit & velit Bernh. Schotan. *in examin. Jur. pag. m. 32. in pr. cap. quando personam pen. ibi: pontifex qui non puri hominis, sed veri DEI vicem gerit in terris, & ibi gloss. verb. veri Dei vicem. ibi: in his quæ vult ei est pro ratione voluntas, nec est qui ei dicat cur ita facis: ipse enim potest supra jus dispensare, & de injustitia facere justitiam, & plenitudinem obtinet potestatis X. de Translat. episc.* Videri potest circa hoc dubium Ludov. Molina *de J. & J. tr. 3. Disp. 14. n. 1. §. secunda conclusio.* ubi scribit, quòd quando aggressor esset talis, cujus vita maximè perè conduceret Reip. aggressus verò esset persona communis seu privata, tunc teneri aggressum sub reatu culpæ lethalis potius commune bonum propriæ vitæ præferre & mortem pati, quàm se defendendo adversarium talem interficere & insimul reipublicæ irreparabile damnum procreare. An & quatenus autem adulter à marito adulteræ in facto deprehensus & aggressus, mortem declinare possit, istumq; occidere? Similiter quæ juris sit in Fure, & in eo qui injustus ab initio fuit aggressor post desistere volens: Nec non quid sentiendū sit in casu, quo alicui innocenti à ministris publicis mortis imminet periculum: Item quo pacto miles injustam causam fovens pugnare possit contra militem foventem justam causam: Et quid statuendum sit de Republicâ in simili casu, tractat Idem Molina *d. tr. 3. disp. 15.* De Vasallo interficiente suum seniore extat conclusio Dn. Carpovii *disp. Feudal. 9. th. 5.*

(e) Clausula omni meliori modo, vel si actus non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valeat eo modo quo jure fieri potuit, vulgaris est, cui multum in praxi tribuitur & quæ tanquam remedium universale omnibus defectibus medendis applicatur, de cujus vi & effectu videri potest Aug. Barbosa *cl. 95. & qui ab eo allegatur Dd. cho-*

114

uis. Hæc clausula semper continetur in materia necessitatis, & quasi oneri, quod illa infert, succurrit, actumque jam corruentem reparat & excusat. Unde disputantibus Theologis scholasticis: an baptizatus in uno membro (uti loquuntur) totus censeatur baptizatus? quamvis D. Thomas concludat, quod non: motus potissimum quod baptizare sit immergere: & quod totus homo editus non dicatur, priusquam totus in terram proveniat, & quod illi qui in matris uteris sunt, cum matre baptizari non possunt *c. qui in maternis ut.* de *Conf. dist. 4.* nihilominus tamen Canonistæ com. statuunt: Tempore necessitatis puerperii scilicet periculosi totum hominem baptizatum esse cuius membrum puta pes, manus & præcipue caput primum ex utero proveniens baptizatum est, ad hoc ut, postmodum ejusmodi infans integer natus, quia Sacramenta iterari fas non est *tot. tit. X. de Sacram. non iterand. c. à quodam Judeo 24. dist. 4. de Consecr. t. t. C. ne sanctum baptismum iter.* denuò baptizari non possit nisi sub formula præscripta in *cap. 2. X. de baptismo:* Si baptizatus es non te baptizo, sed si nondum es baptizatus, ego te baptizo in nomine &c. Joh. Sichard. *ad l. quod certatum 3. C. de Postumis hered. instit. n. 2. ubi dicit, quod in hunc modum etiam procedendum sit cum bicipite seu infante duobus capitibus nato, nempe cum videantur esse duo homines, nec conveniat dicere: ego vos baptizo: simpliciter debeat baptizari unus, videlicet perfectior & alter sub conditione.*

(f) Quia prohibitiones saltem voluntatem liberam respiciunt, eamque cohibent non coactam necessitate, accedente namque necessitate duæ sunt prohibitiones Legalis una, altera Fatalis, Fatalis autem legali prævalet, majus enim excludit id, quod est minus. Matth. Wesenb. *Conf. 194. n. 12. & Conf. 301. n. 216.* Christian. Kremberg. *de necess. defens. q. 1. n. 68.* Jacob. de Graff. *l. 2. A C. cap. 44. n. 2. ibi Tempore necessitatis prohibita sunt licita & quæ sunt punibilia, remanent impunita & quæ essent nulla, sunt valida.* Exempla jam ante habuimus plurima hoc loco (quæ superest) alienationis materia exemplo nobis sit. Regula est: in quacunq; alienationis prohibitione ^{generalis} censeatur semper exempta causa necessitatis. *l. alienationes 13. ff. Famil. hercisc. l. 1. pr. ff. de Fund. dotal. l. pater filium 38. pr. de leg. 3.* Claud. Seyffel. *in specul. Feud. tit. qui feuda dare poss.* Hartman. Pistor. *lib. 1. q. 50. n. 53.* Johan. Parlador. *lib. 1. R. Q. cap. 3. n. 20.* Camill. Gallin. *de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 50.* Alph. de Azavedo *ad Constit. Hispan. lib. 1. tit. 2. leg. 7. n. 2.* Borgn.

Cavalcan. *Decis. Firiz. s. n. 2. part. 1.* Georg. Franzk. *tr. de Laudem. cap. 16. num. 12.* Hujus regulæ consecrarium verò: quòd quamvis secundum veteres & novas leges ea, quæ juris divini sunt, humanis nexibus minimè illigari possint *l. sancimus 21. C. de SS. eccl. necessitatis tamen casu non solùm res mobiles ecclesiæ dl. sancimus 21. c. aurum 70. XII. q. 2. cap. 1. X. de pignor. sed etiam immobiles alienari posse. c. sicut ecclesia 49. & c. 50. 51. & 53. XII. q. 2. clem. 1. de Reb. eccl. non alien. cap. 1. ubi CC. eod. tit. in 6. arg. nov. 120. cap. 10. in fin. ibi ut non immobiles res alienentur.* Wesenb. *Conf. 53. n. 42. & Conf. 59. n. 1. & 2.* Petr. Gilken. *ad auth. hoc jus porrectum C. de SS. Eccles. n. 14.* etiam in consulto Papa. Petrus Gerard. *de Petra s. sing. 100. n. 27. 28. & 29.* Adr. Gylm. *tom. 4. Symph. par. 1. vot. 3. n. 57. seqq.* Sic stante consuetudine *επιμνηστικῶς*, quæ id jus consanguineis sociis ac vicinis tribuit, ut præferantur extraneis intra XXX. dies à denunciatione illis facta ab eo qui vult vendere, justâ quâpiam necessitate lacesitus, poterit liberè vendere cuilibet, non expectato eo tempore, nisi illi confestim emant. Verba sunt Andr. Tiraqvelli *de Retr. lign. §. 26. ne peult estre transporté gl. 1. n. 19. & 31.* Imò quod magis est: Pater cujus affectum nullus vincere censetur *l. cum furiosus 7. pr. C. de Cur. furios.* filium suum proprium, qui quodammodò pars corporis ejus est *l. cum scimus 22. in f. C. de agr. & cens. lib. 11.* non obstante, quod liber homo citra plagii crimen vendi emiqve non possit *l. si filium tuum 37. ibi utrisq. sociis criminis accusator deest C. de liber. ali. caus.* Seb. Hornm. *in repert. lit. Li. reg. 282. p. 658.* necessitate coactus vendere & distrahere potest *l. 2. C. de Patrib. qui fil. suos distrax.* Petr. Gregor. Tholos. *Synt. lib. 14. c. 3. n. 11. & seqq.* Philip. Matthæi *ad pr. l. quod contra rationem 141. ff. de RI. n. 11.* Tiraqvell. *dl. n. 16. ubi diligenter explicat, quid significet verbum sanguinolentus & quomodo legendum, & post illum Joh. Borcholt de Feud. cap. 8. n. 67.* An & quomodo verò tempore necessitatis distrahere possit Princeps subditos & Dominus vasallos suos tradit Carol. Tapia *ad l. fin. ff. de Const. princip. par. 2. c. 9. n. 45.* Johan. Cephal. *lib. 4. Conf. 451. incip. multa excitantur dubitationes n. 284.* Petr. Heig. *par. 1. q. 19.* Matth. Berlich. *par. 1. decis. 67. n. 13.* Herman. Lather. *de Cens. lib. 1. q. 17.* Quòd Dos alienari possit & Fideicommissum, statuit post alios Seb. Medic. *in tr. de Casib. fortuit. par. 1. cap. 6. n. 12. & n. 13.* Barthol. Romuleus *tr. de Testatorum præcept. bona extra fam. al. inbib. n. 139. & seqq.* Nicol. Thoming. *decis.*

ad Harzer. ad h. i. de lib. i. d. i. c. n. 6. p. 1016.

ad auth. §. cum roga-
tur c. ad SC. h. de
Cens. p. 3. Conf. 2.
de f. 24. n. 11.

nihil dicitur esse adde aliquid
eigenum quem quis sibi habuit
amicum. 2 Feud. 58.

decis. 31. n. 29. Johan. Dil. Durant, de Arte Testandi tit. 8. caut. 6. num. 7.
Sed quid de Feudi alienatione? expeditum est in jure Feudali, quod
vasallus non possit feudum in scio & invito Domino suo vel Totum
vel pro parte alienare 2. F. 52. & 55. Ne Dominus debita servitia amit-
tat & honor imperii & imperatoris felicis expeditionis comple-
mentum minuatur d. t. 55. seu, de prohib. Feudi al. per. Frid. Sed annon
poterit urgente Necesitate? non posse patet arg. tex. 2. F. 9. ibi: neces-
sitate namq; suadente poterat olim vasallus Domino in scio vel invito Feudi
partem vendere. Udalric. Zasius tr. Feud. par. 9. n. 13. Ludolph. Schrad.
tr. Feud. par. 8. cap. 1. n. 20. & 21. Matth. Wesenb. Conf. 66. n. 2. Dn. Carpz.
disp. feud. 7. §. 20. Ne quidem ob causam ipsius Domini, prout elegan-
ter ampliat communem regulam Jacob. Menoch. Arb. Cas. 182. n. 13.
Ne tamen alicui duriuscula nimis videri possit hac sententia, nimi-
umq; derogans invictissimæ potestati Necesitatis, in terminis suis
retinere eam convenit, nempe in terminis certiorationis non con-
sensus: Si enim probata fuerit necesitas Domino, ipseque aut sub-
levare vasallum supersedeat, aut consensum suum protrahat, major
erit necesitatis vis autoritate Domini, procedetq; alienatio, ipso
etiam reclamante. Joh. Jac. de Leonard, inter Conf. Feud. Conf. 117. n.
198. Menoch. d. l. n. 11. Camill. Gallin. de V. S. lib. 10. cap. 32. n. 68. & seqq.
Conrad. Rittershus, tr. Feud. lib. 2. cap. 3. q. 6. Quod & haud difficul-
ter obtinebit in casu, ubi integrum non est, puta ob absentiam, Do-
mino alienationem notam facere, cum imputari non debeat ei, per
quem non stat, si non faciat, quod per ipsum fuerat faciendum c. im-
putari 41. de RI. in 6. Dummodò vasallus alienans Feudum, eligat
emptorem ejusdem conditionis aut melioris, & qui postmodum
paratus sit ad omne onus omneq; servitium, quod antecessor suus
præstitit Joh. Borcholt. de Feud. cap. 8. n. 70.

Non **OBSTAT** jam regulæ nostræ tex. L. pen. ff. de
LL. (a) C. remissionem 39. ca. 1. q. 1. (b) §. sed jus
quidem civile 2. vñ. jus autem Gentium J. de I. N.
G. C. (c) L. 22. in pr. C. de Admin. Tutor. (d)

(a) In l. pen. ff. de LL. expressè dicitur: quod omne jus aut consensu
factum sit, aut necesitate constitutum, aut consuetudine confirma-
tum:

(b) Cap. ex tractatu s. de nos in. ex speciali
gratia indulgentiæ sibi, ut si illi libere aliqua parte
de q. x. de arbit. ex usu palli. et cur non? si n.
convenit facit imperato.
rem inferri, qui fut. cono.
di causa n. dea p. de
multis periculis expo-
runt. (c) L. portare
is offerunt labori by
aut. h. de ta. C. re filio p. pa.
quod n. f. ex illi quod d. tra.
lors casu imp. p. s. q.
et n. ex. t. h. r. n. ali.
tal. n. f. ex. q. s. p. l.

tum: jam si ipsa necessitas jura constituit, impossibile erit eam legem non habere, & non vivere lege suâ. Sed sciendum necessitatem regulariter sibi legem non facere, aliis dare consuetam esse, perinde sicut Summus princeps aliis quidem legem dat, ipse legibus solutus est. *l. princeps 31. ff. eod.* Unde Val. Maxim. *lib. 7. cap. 6. rectè scribit: abominandæ Necessitatis amarissimæ leges & truculentissima imperia tum urbem nostram, tum etiam exteris Gentes multa non intellectu tantum, sed etiam auditu gravia perpeti coegerunt, quem alleg. Herm. Latherus de Censu lib. 1. cap. 16. n. 24.*

(b) Nec huic responsioni negotium ullum facessere potest *c. remissionem 39. c. 1. q. 1.* ubi satis speciosè dicitur Necessitatem ipsam sibi legem facere: Nam, ut taceam, hunc canonem non loqui Logicè, sed potius modo oratorio & figurato, perinde atq; etiam ipsa nostra Regula, ut quæ ex proverbio in canonem Juris evasit, & illud vulgare: **aus der Noth eine Tugend machen.** (nemo enim sibi fingere potest virtutem, qui tamen onus necessitatis patienter recipit & quod mutare non potest, æquo animo sustinet, eo ipso id, quod dedecori antea sibi putabat esse, ut puta: bellum fugere, peste laborantes non invisere, paupertatem degustare, & alienum conflare, jam propter Necessitatem virtutem sibi esse putat: Nihilominus tamen concedere possum, necessitatem sibi legem facere, sed facere sui causa, ut habeat quâ se excuset. Lex itaq; necessitatis, quam sibi facit & pro se, non lex imperans est, sed solummodò lex excusans, & ea potissimum quæ gloriatur se non habere legem, privilegium potius dixeris, quàm legem.

(c) Non obstat, quòd jus gentium ipsum originem ex necessitate ducat, videlicet, quòd humanis necessitatibus exigentibus ita constitutum est, *§. sed jus quidem Civile. 2. §. de I. N. G. C.* undè penitus lege carere non potest necessitas, cum jus Gentium, omni humano generi commune, sibi habeat. Nam verba Humanis necessitatibus *objecti. §. 2.* non concepta sunt principaliter de Necessitate Fatali, de quâ hoc loco tractamus; quòd si tamen quis ad eam etiam restricta velit, ipse tex. statim suppeditat responsionem dicendo: Gentes humanæ jura **SIBI** constituerunt, ex quo majestas apparet necessitatis nostræ, quæ universo terrarum orbi leges præscripsit, non enim dicitur, quòd Gentes rogaverint leges necessitati, sed quòd exigentibus ita humanis necessitatibus sibi leges fecerint. (d)

(d) Non obstat, quod lex ipsa dicatur necessitatem afferre hominibus eosque adstringere, & ob id consecrarium esse debere, necessitatem legis majorem esse efficaciorumque necessitate Fatali, quippe cum illa consulto fiat, & cum deliberata ratione, hæc verò per accidens, & præter intentionem *l. Lex quæ tutores curatoresque necessitate adstrinxit. 22. in pr. C. de admin. tutor.* Nam licet concedamus ex legibus provenire quandam necessitatem, nulla tamen comparatio est necessitatis Fatalis cum necessitate Legali, illa enim hæc longè major est, adeò ut & ipse Constantinus Imperator autor *d. l. 22.* non dubitaverit Necessitatem (scilicet Fatalem) in ordine Scripturæ legi præferre, & ita comprobare, quod imprimis animadvertendum sit, quid casu evenire possit, quàm quid ratione disponi debeat.

Dicat autem aliquis: ergone necessitas tantis vigiliis quæsitæ & ab ipso sapientiæ fonte profluentes leges abrogare potest? Sed respondet Cardin. Tuschus, Necessitatem minimè abrogare leges, sed saltem impedire, quò minus quis legibus subjiciatur *lit. N. concl. 19. n. 60.* Manent itaque leges in suo vigore, suamque penes se obtinent auctoritatem, sed silent usque dum durat necessitas, quæ cessante postmodum potestatem suam recipiunt, & ut ita dicam, reassumunt & quasi expergiscuntur. *Basil. Monner. tr. de Matrimon. par. 1. cap. 6. n. 14.*

0. 19.

Confirmata jam regula nostra atque declarata, superest, ut etiam *LIMITATIONIS* (a) & exceptionis loco aliquot exempla videamus, quorum 1. Dd. statuunt in Filiofamilias constituto in necessitate Famis (b) 2. In Muliere adultera (c) 3. In clerico non defendente suburbia (d) 4. In alienatione Feudi in præjudicium agnatorum (e) 5. In Fœdere Christiani Principis cum Infideli (f) 6. In studioso conductore (g).

(a) Ita sanè, ut satisfaciamus tractationi Regulæ nostræ, quippe cum nulla regula sit, quæ non patiatur exceptionem, *Quir. Cubach.*

H

bro-

brocard. cap. 2. br. 6. Diximus autem exempla nos visuros loco Limitationum, non quod exempla soleant restringere regulas, solent enim eas declarare *l. 1. §. quod vulgò. 25. ff. de vi & vi armata.* Joh. Neviz. *in sylvanupt. lib. 1. o. 2. n. 88.* Sed quia Dd. ita sequimur eorumque stylum, & vel maximè, quia nullum exemplum est, quod non nitatur suâ ratione, per quam regula nostra cohibetur.

(b) Patrem in necessitate constitutum posse Filium suum vendere suprâ probatum fuit *θ. 17. lit. f.* Quæritur: an postquam Pater & Filius sint duo correlativa, quorum regula est regula parium. Dn. Sigism. Finkelth. *obs. 30. n. 3.* adeo ut dispositum & statutum in uno, censeatur etiam dispositum & statutum in alio. *l. fin. C. de Indict. vid. toll. l. 1. C. de Cupress. lib. 11. Everh. in top. loc. 20. n. 3.* Num etiam Filio liceat vendere Patrem? & respondent Dd. limitando regulam nostram, quod non, cessat namque effectus correlativorum, quando diversa subest ratio *l. curatorem. 5. C. de interdicto matrim. arg. l. ult. C. de Resc. vend.* Borcholt. *de Feud. cap. 7. rub. de præscript. n. 10.* Hoc in calu patria potestas est, cui jura tantum favoris concedunt, suffulta casu necessitatis, nam nec illa sola hoc præstat, nec iste solus, aliàs enim hoc possent semper parentes, hoc posset quilibet alius. Verùm hæc speciosa sunt, & ut ingenuè fatear, nullius momenti, quamvis memoriæ commendare jubeat Marcus de Mantua *singul. 77. incip. volo vobis dicere bonum verbum.* Probabilior est dubitatio: An Dispositio *l. 2. C. de patr. qui fil. distr.* etiam in matre locum habeat, quam movet Glos. *ad d. l. 2. verb. vendiderit.*

(c) Cùm quæritur: an mulier excusari possit, quæ extremæ paupertatis necessitate coacta, in Fornicationem aut adulterium consentit, videtur dicendum quod sic, virtute nempe necessitatis, quæ legem non habet. Sed Com. Dd. opinio est in contrarium, de qua testatur post Socin. Sen. *in c. si quis propter de Furt. n. 32.* Hipp. Bonacossa *com. opin. Crim. part. 2. lit. N. v. necessitas. 1. per l. palam 43. §. 5. ibi: non est ignoscendum ei, quæ obtentu paupertatis turpissimam vitam egit. ff. de R. N. 2. Quia cum pudicitia sit virtus animi, comitemque habeat Fortitudinem, potius quælibet mala tolerare, mortemque subire, mulier ista, quam malo consentire debet. c. ita ne aliquem. 3. XXXII. q. 5. 3. Quia delicta committi ob necessitatem non permittitur. Pet. Ger. de Petra *f. sing. 100. n. 10. And. Gail. lib. 1. obs. 102. n. 13.* 4. Quia honestis*

neffis mentibus magis pudicitia curæ esse debet, quã vita, unde etiã præstat honestè mori, quã turpi consensu vivere, & dubiam irati numinis vindictam timere. Joh. Bapt. Vivian. *ad cap. quòd non est. 4. X. de R. 7. in fin.* Seb. Med. *de C. F. par. 1. c. 6. n. 63.* Bath. Brixienf. *in qv. Dominical. q. 82. n. 4.* Jacob. Menoch. *Conf. 31. incip. gravis est hæc controversia. n. 8. & n. 30. cum seqq.* Joh. Petr. Surd. *tr. de Alim. tit. 7. qv. 16. n. 45.* Communi tamen hæc opinione non obstante Petr. Peck. *ad cap. 4. de R. 7. in 6. n. 7. & seqq.* concludit, necessitatem Famis extremam satis esse, ut mulier isthæc non puniatur, cujus sententia probabilis evadit, si necessitatis qualitates intra suos cancellos probè conclusas penitus consideremus, & quã lenta, crudelis & omnium fermè terribilissima mors sit, quã dira fames inferre solet; nec non, quòd corpus mulieris non vis maculet, sed voluntas, sicut nemo impudicè utitur corpore, nisi spiritu prius conceptã neqvitiã *c. de pudicitia. 6. d. c. XXXII. q. 5.* & quòd illa sit gloriosa continentia, non quã transgredi non potest Necesitas debilitati corporis, sed quã completitur voluntas sancti propositi. *c. sicut enim. 10. d. c. 5. q.*

(d) Jux. *cap. Fraternitas. 2. X. de Immun. Eccles.* Clericos & alios privilegiatos in custodiam Urbis produximus *q. 13. lit. c.* Videamus jam, an etiam teneri possint ad defensionem suburbiorum: Et expeditum quidem est in jure secundùm latam interpretationem appellatione civitatis venire suburbia, *cap. si civitas. 17. de sent. excomm. in 6.* Unde etiam 1. Natus in suburbiis censetur natus in civitate *per l. qv. in continentibus. 147. de V. S.* 2. Legatis bonis existētibus in Civitate, præsumuntur etiam relicta, quæ sunt in suburbiis *Luxorem. 41. S. legaverat. 6. ff. deleg. 3. l. nam quod. 4. §. quod si urbana penus. 5. ff. de Penus leg.* 3. Delictum perpetratum in suburbiis quoad pœnam infligendam censetur perpetratum in civitate *arg. l. 1. §. initio. 4. ff. de off. præf. Urb.* 4. Interdictã Urbe, interdicta quoq; sunt suburbia, *d. cap. si civitas. 17. de sent. excomm. in 6.* 5. Concessa jurisdictione Civitatis extenditur etiam ad suburbia, *arg. l. pupillus. 239. §. territorium. 8. ff. de V. S.* Appellatione tn. stricta Civitatis non veniunt suburbia, sed solummodò quòd muris est cinctum, *l. urbis. 2. ff. eod.* sive quòd murorum ambitu terminatur, *d. cap. 17.* unde postquam decretalis allegata loqvatur solummodò de custodia civitatis & vigiliis murorum, & extraordinaria sit, tendatq; contra privilegia & libertatem clericorum, puto eos & alios quoscunq; horum nomine venien-

tes, eâ defensione suburbiorum immunes esse debere, & civibus reli-
quis suburbiorum suorum committendam esse custodiam. Mo-
dò tamen his in suburbiis occupatis illi defensionē, si opus sit, ipsius
urbis interim agant diligentiorē, & modò sufficiant reliqui ad
suburbiorum defensionem. Dicitur autem de Suburbiis etiam
de Portu Civitatis, qui non minus appellatione ejusdem venire so-
let atque suburbia, intelligi debet. Aug. Barbosa *tr. de appell. verbor.*
appell. 49. n. 8. ubi dicit quod delictum commissum in portu, debeat puniri
per eum, qui habet jurisdictionem in illâ civitate, cui adheret portus. Et
quòd contractus factus in portu censeatur factus in civitate & secundum
Civitatis illius consuetudinem, cui portus adheret.

(e) Feudum in præjudicium agnatorum alienatum, post mortem
alienantis, nullâ refusione pretii factâ, à proximo succedente revo-
cari posse indubitati juris est. 2.F.39. in pr. 1.F.8. §. hoc quoq. 1.2.F.26. §.
Titius, in tantum, ut etiam com. Dd. statuunt, vasallum quamvis in
necessitatis urgentissimæ terminis constitutum, in præjudicium a-
gnatorum Feudum suum alienare non posse, ne quidem Domino
consentiente. Horum rationes sunt, quòd necessitas, quæ tenet va-
sallum possessorem, minimè agnatos attingat, nec ipsis obstaculo
esse possit, ut feudum proprio jure minus reposcere queant; & quòd
necessitas hoc præstare non valeat, ut quis plus juris in alium trans-
ferat, quàm ipse habet, Vasallus verò ex concessione Domini ad vi-
tam duntaxat jus in feudo consecutus esse videatur, ea lege, ut post
mortem jure ejus soluto, Feudum ad agnatum revertatur. Hartm.
Pistor. *lib. 2. part. 1. q. 6. n. 49. & seqq.* Ludolph. Schrad. *tr. Feud. par. 8. c. 5.*
n. 11. & seqq. And. Kohl. *ex. 2. n. 14.* Quibus ego hoc in loco cogor con-
sentire, quamvis mihi animus sit potius asserere urgente necessita-
te, requisito sed denegato consensu agnatorum, posse Vasallum in-
discrimine vitæ constitutum, adire consentientem Dominum, ejus-
que autoritate, si res moram non patitur, Feudum alienare, aut ini-
quorum agnatorum consensum extorquere, utpote qui cum jactura
vitæ agnati sui, lucro Feudali inhiantes, dolo & contra omnem
naturalem æquitatem agere non erubescunt. Vid. Petr. Ant. de Petra
de Pot. Princ. c. 32. q. 5. n. 75. pag. m. 601.

(f) Quæstio Politica est multùm agitata: an Princeps vel Ma-
gistratus Christianus tempore necessitatis, nempe si ab alio Chri-
stiano iniquo bello & crudeli persecutione prematur, & se aliter

tue-

tueri nequeat, cum Turca vel alio infideli foedus inire, & ejus auxilium implorare possit? ad quam satis piè respondet Theod. Reink. de Reg. Secul. l. 2. cl. 3. cap. 3. n. 49. & seqq. propter expressam divinam prohibitionem Exod. 23. v. 33. & 34. v. 15. omninò non posse, plenaq; esse ejusmodi foedera periculi & concomitantem seductionis, scandali, invasionis & desertionis metum plerumq; habere. Unde nec juvari posse prætextu necessitatis, cum ea, in casu quo dispensatio propter eam majora habet incommoda & pericula, licitum ex illicito facere non possit. Melius itaq; esse pati malù, quàm contra expressam prohibitionem Divinam peccatù committere, c. sicut satius est. 8. cum seqq. XXXII. q. 4. & Dei potius implorare auxilium, qui suis adesse consuevit. c. ad Deum. 7. d. c. XXXII. q. 5. spe firmà ipsi tam facile esse hostem paucis sternere quàm multis. Cum quo eleganter consentit Frid. Schenik. Baro à Tautemb. lib. 3. F. t. Hic finitur lex. in pr. n. 17. Dissent. Seb. Medic. in tr. de C. F. par. 1. cap. 6. n. 16. in f. Panorm. ad c. quod super. n. 15. X. de voto. Henr. Bocer. de Jure Belli. c. 6. n. 16. verò distinguit inter infideles, de quorum virtute, fide & constantia in promissis certò constat, cum quibus foedus iniri, eorumq; subsidium implorari posse statuit; & eos infideles, quorum fides dubia est & suspecta, à quibus, argumentis Schenkij supr. cit. cavendum svadet.

(g) Propter Necessitatem urgentem Locator quilibet potest suum conductorem expellere etiam nondum finito tempore locationis conductionis, l. ade. 3. ubi Glos. & Gothof. C. de Locat. & cond. cap. propter sterilitatem. 3. vers. verum. X. eod. Camill. Gallin. de V. S. lib. 10. c. 32. n. 7. & seqq. Seb. Medic. all. loc. n. 36. etiam non præstito eo, quod interest Joh. Papon. lib. 10. tit. 3. arresto. 3. & 7. Hoc fallit in Studiofo conductore Petr. Rebuff. de Privil. Schol. priv. 8. ex cujus parte stare videtur necessitas publica longè Necessitati privatae anteponenda, l. 1. in fin. C. de Cond. ex lege. Signor. de Homod. Conf. 82. inc. in questionibus. n. 3. E contrariò autem Studiosus non tenetur stare locationi, conductioni, sed nunciato abitu domum conductam tempore necessitatis impunè deserere potest. Petr. Rebuff. d. l. priv. 11. Hipp. de Marfil. sing. 615. incip. necessitas (qui hoc ad quemlibet conductorem alium extendit.) qualiscunq; sit necessitas, modò ab ea mors timeatur, arg. l. sed sciendum. 7. ibi: sed & salutis ratio habenda erit, ubi Dd. ff. ad Trebell.

Ex dictis istis omnibus breviter jam **NOTANDUM:**
 Necesitatem æquiparari cum utilitate (a) Libe-
 rare à pœna (b) esse probandam (c) & judicis ar-
 bitrio definiendam, (d) demonstrare amicis (e)
 mereri favorem & commiserationem, (f) non
 tamen ita ut det ansam iniquitatibus (g) aut re-
 scindat obligationem eâ cogente factam, (h) nec
 ut id, quod singulariter ob eam constitutum est,
 trahi possit ab aliis in exemplum. (i)

*De usu cau. per.
 dist. 50.*

Cap. offic. 38. et cap. nihil est, 44. in f. X. de Elect. cap. quanto, 3. X. de Translat. episc. cap. post translationem, 11. circ. fin. X. de Renunc. cap. exposuisti, 33. X. de præb. & dign. eap. non debet, 8. X. de Conf. & aff. cap. 1. de Reb. Eccles. non alien. in 6. Clem. 1. eod. tit. Joh. Bertach. in repertor. verb. necessitas, Lud. Schrad. de Feud. par. 4. c. 1. n. 26. Matth. Wesenb. Conf. 194. n. 10.

(a) Magna convenientia Necesitatis & utilitatis est pariter, sic-
 ut & necessarij & utilis, de quibus Adr. Gylman. quod vix dici vel
 fingi possit necessarium, quod non simul & utile contineat. *Symph.
 tom. 4. part. 1. vot. 3. n. 24.* quippe cum unum per aliud exponatur.
Gloss. in l. de pupillo. §. meminisse. verb. necessaria. ff. de oper. nov. nunciat.
 unde etiam Necesitatem & utilitatem æquiparari in jure, præser-
 tim Canon. passim obvium est, *c. & illa, 23. ca. 1. q. 7. c. mutationes. 34. c.
 35. 36. & 39. ca. VII. q. 1. c. ab excommunicatis. 4. IX. q. 1. cap. officii. 38. in fin.*
*cap. officii. 38. et cap. nihil est, 44. in f. X. de Elect. cap. quanto, 3. X. de Translat. episc. cap. post
 translationem, 11. circ. fin. X. de Renunc. cap. exposuisti, 33. X. de præb. & dign.
 eap. non debet, 8. X. de Conf. & aff. cap. 1. de Reb. Eccles. non alien. in 6. Clem.
 1. eod. tit. Joh. Bertach. in repertor. verb. necessitas, Lud. Schrad. de Feud.
 par. 4. c. 1. n. 26. Matth. Wesenb. Conf. 194. n. 10.*

Æquiparantur præterea Necesitas & pietas *c. conquestus 5. X. de
 Feriis.* Necesitas & justa ratio *l. f. ibi: si quando ratio & necessitas est
 C. de Relat. Sign. de Homod. Conf. 86. incip. questio supponitur n. 7.* Peri-
 culum in mora, uti vulgo dicitur, seu periculum, quod mora gignit
 & necessitas, Jacob. Ayren. *in process. Historic. c. 8. obs. 4. n. 20.* Anton.
 Hering. *de Fidejuss. cap. 15. n. 76. & seqq.* Necesitas & periculi urgen-
 tis instantia *in c. multiplex 49. de pœn. dist. 1.* Necesitas magna & ar-
 bitrium Imperatoris *in l. de Curatore 2. §. queritur 3. ff. de Curator. bon.
 dand.* Necesitas inevitabilis & voluntas Apostolica seu Papalis. *c.
 sicut vir u. VII. q. 1.*

Dif.

Differt autem Necessitas à Commoditate; quia necessitas fit & fieri debet etiam si fiat cum difficultate *arg. pr. f. de Hered. qual. & diff. ibi: sive velit sive nolit omnino. & c.* Commoditas autem semper fit absq; difficultate & incommodo *l. Nepos Proculo 125. de V. S. Sign. de Homod. Cons. 148. incip. in questione except. n. 3.*

(b) Potissimus effectus Necessitatis est, ut liberet à Poena ordinaria *arg. l. illicitas 6. §. ult. ff. de offic. praesid. c. sanctis ult. ibi: minoris poenitentiae medicinam XI. q. 3.* & non solum à poena ordinaria, sed etiam quandoque à poenà qualicunq; *arg. l. ad commentariensem 4. C. de Custod. Reorum. c. illa cavenda 6. ibi: voluntarios reos non ex necessitate compulsos culpa stringit, poena condemnat. XV. q. 1. Medic. tr. de C. F. p. 1. c. 6. n. 46. And. Tiraq. de Poen. temp. caus. 33. n. 2. Matth. Wesenb. Cons. 305. n. 73.* In tantum ut nec inferat vituperium, sed insuper laudem mereatur *c. ad limina XXX. q. 1.* Quod tamen ad necessitatem illam, quam suo servo infert autoritas Domini, quae parendi necessitas appellatur, extendi simpliciter non licet, quippe quae poenam tantum minuit, non tollit. *arg. l. si servus 2. C. de sepul. viol. Petr. Corn. Brederod. in rep. sent. lit. N. vs. necessitas.*

(c) Necessitatem diximus esse duplicem, publicam aliam, aliam Privatam, de publicae necessitatis probatione difficultas nulla est, quippe cum illa satis abundè incurrat in sensum, & conscientiae actoris & iudicis probè constet, ac insuper Famà publicam probetur. Sed de privata probatione omnis quaestio vertitur, postquam aliquando homines sibi fingant necessitatem tali casu, ubi reverà nulla est. *Basil. Monner. tr. de Matrim. par. 1. cap. 6. n. 7.* Notissimi juris est factum non praesumi, sed probari debere, & quidem ab eo, qui in facto vel ejus qualitate se fundat, & aliquid asserit, sive actor sit sive reus *l. 25. §. 9. 21. & 25. ff. de Probat.* Necessitatem autem privatam in facto consistere plusquam manifestum est, unde rectè illa praesumi non potest, sed ab allegante probari debet. per *l. ult. pr. ubi Creditor, qui ad reficiendam navem pecuniam credidit, probare debet navem in ea causa fuisse, ut refici deberet ff. de Exerc. action. Matth. de afflict. ad cap. un. de Pace tenenda. vb. nota secundo n. 3. Seb. Med. de C. F. par. 1. cap. 6. n. 7. Ant. Hering. de Eidejuss. cap. 26. n. 108. Andr. Scheff. par. 2. q. 3. n. 13. latè Aym. Cravett. to. 6. Cons. 1000. pro genero n. 116. & seqq.* Probari autem debet illam fuisse Improvisam, veram, inevitabilem

id. Cas. Cresbytem
in ibi velis ex ma
delidum castitof
et ibi tanquam qui
nihil peccaverunt
dis. 50.

lem & non affectatam, & factum propter eam fuisse factum ad modum & mensuram necessitatis & non ultra *arg. l. omnes 12. ibi: ne plus poscatur, quàm necessitas imperaverit neve minus C. de Oper. pub. l. satis 4. ibi: tunc demùm C. in quib. caus. pign. tac. contr.* Testes verò in tali probatione esse poterunt, præter vicinos, etiam domestici, & qui horum nomine veniunt, quia isti plenioram notitiam habere censentur *arg. l. consensu 8. §. 6. ibi: quoniam non facile, quæ domi geruntur, per alienos poterunt confiteri C. de Repud. arg. l. quotiens 3. ibi: circa magistrorum navium quibus est scientia plenior C. de Naufr. lib. 11.*

(d) Quanta & qualis sit Necessitas nemo melius scit, quàm qui eam sentit, unde standum esse videtur uniuscujusque assertioni super sua necessitate, maximè cum & quàm paucissima conveniat iudicis arbitrio committere, *Jacob. Menoch. A. I. Q. in proxm. n. 1.* Verùm quia nemo sibi æquus arbiter & conveniens iudex in propria causa, *rubr. & l. un. C. ne quis in sua causa iudicet vel jus sibi dicat.* præsertim cum agitur de præjudicio legis, & vel maximè cum tam multi & penè innumerabiles sint necessitatis casus, quorum unus alio arctior vel laxior major vel minor; Ideò rectè asseritur debere iudicem arbitrari *Contr. Rittershus. partit. Feud. lib. 2. cap. 3 q. 6. arbitrando autem probè perpendere circumstantias necessitatis poterit, quales præcipuas retulimus in exeg. defn. th. 5. ac secundùm eas ponderare id, quod ex necessitate factum dicitur, & tunc vel absolute Reum vel pœnam ordinariam mitigare.*

(e) Qui alicui in summa quapiam necessitate constituto suppetias ferunt, adjuvando vel eripiendo, habentur loco singularium amicorum, eorumque; eximius labor magnificandus est, & omni diligentia remunerandus *l. diversarum 20. ibi: vicim referre beneficij. C. de postlim. revers. in tantum, ut ejus nomine facta donatio irrevocabilis censeatur tex. eleg. in l. pen. §. si quis aliquem à latrunculis 1. ff. de donat. etiamsi in infinitum donatum sit Gothofr. ad d. l. pen. in not. etiamsi supervenerit casus ingratitudinis Nic. Boër. Decis. 228. inc. præsuppono illud quod dicit Glossa n. 12. Ludolph. Schrader. ad §. 19. J. de R. D. num. 55.*

(f) Favendum est necessitatem patientibus cum omni humanitate & misericordia *c. omnis qui gemebat 36. ibi: qui negant misericordiam necessitatem patientibus ipsum Christum negant, qui est misericordis*

Menoch. A. I. Q.
Cf. 451 25

dia & veritas VII. q. 1. c. quoniam multos 103. ibi: necessitate, devicti misericordia XI. q. 3. nec ipsis afflictis addenda est afflictio c. cum percussio 2. ibi: non debet à nobis addi flagellatis afflictio d. ca. VII. q. 1. arg. l. Divus 14. ff. de officio præsid. l. tam dementis 28. in f. C. de Episc. aud. Necessitas namq; commiserationem inducit. arg. l. omnes 33. in pr. ibi: miserabili necessitate C. de Episc. & cleric. l. fœdisima 7. C. de postlim. rev. Impp. Theod. & Valent. in l. consensu 8. §. 1. ibi: adversa necessitate pressum vel pressam quamvis infasto attamen necessario auxilio cupimus liberari C. de Repud. Patet hoc ex §. rei persequenda 17. f. de A. ubi propter depositum tempore tumultus, incendii, ruinæ, naufragii factum prætor actionem tribuit in duplum.

(g) Favendum quidem est Necessitati, ita tamen ne prætextu necessitatis patrocinemur fraudibus & iniquitatibus arg. l. si bi 3. ibi: per iniquum C. de Filiisfam. c. Pontifices 4. ibi: ne per necessitatis occasionem præsumptionis pullulet ambitio VII. q. 1. maximè postquam necessitas rerum iniquitatem introducere solet l. f. in pr. C. de Usur. rei jud. Unde non obstante necessitate, quæ causam præbuit alienationi, propter enormem læsionem revocatur villa à Monasterio in Feudum laico concessa, & laicus expensa sua utiliter Feudi nomine facta recipit, & pro labore sibi fructus habet perceptos. cap. ad nostram 11. X. de Reb. Eccl. al. vel non.

(h) Necessitate cogente factum ipso jure obligationem inducit, nec prætextu Necessitatis retractari aut revocari potest. Unde valere votum, valere emptionem venditionem ejus, qui in periculo mortis, naufragii puta, famis, belli, persecutionis & similis necessitatis constitutus est, expediti juris esse creditur, & stare debet necessitatus suæ promissioni & venditioni perinde, ac si absq; metu promississet vel vendidisset. cap. sicut nobis 17. X. de Regular. l. non idcirco 12. C. de Resc. vendit. Gl. in l. et si 66. vb. venderet ibi: necessitas rei familiaris non facit rescindi venditionem ff. de leg. 1. Andr. Vallens. in parat. Jur. Can. lib. 1. t. 40. n. 12. confirmat hoc luculenter tex. in l. item si verberatum 15. §. 1. ff. de R. V. ubi statuitur, quòd in materia Rei vindicationis, necessitas, quæ causam dedit distractioni, defendat Reum, ut ipsi officio judicis succurratur, ad pretium duntaxat & non amplius restituendum, absq; dubio propter hanc rationem, quia rem à novo possessore repetere non valet. Facit huc cap. 1. X. de solut. ubi succes-

cap. licet q. ibi si esse
necessitas miserari
X. de centis.

for in beneficio tenetur subire debita prædecessoris pro necessitate ecclesiæ contracta, nec eorum solutionem, tanquam alienorum effugere potest.

(i) Quæ propter Necessitatem singulariter recepta sunt, non debent in argumentum trahi, *l. 162. ff. de R. I. cap. in argumentum 78. eod. in 6.* nec à posteris in exemplum, *cap. cum incunclis 7. pr. X. de Elect.* sed intra terminos ipsius necessitatis restringi, Aym. Cravett. *par. 3. Cons. 422. incip. Dom. Bartholomæus de Canobio n. 3.* Joh. Ramus *in enchir. R. I. lib. 2. axiom. II.* Exempla enim urgentissimæ necessitatis non constituunt Regulam, sed potius exceptionem regulæ, Arnold. de Reyger *in thes. Jur. vb. Necessitas n. 4. in f.* Si tamen sit omnimoda in aliis ratio, voluit Dyn. extensionem fieri posse, *arg. l. un. §. hoc interdum 7. ff. de Fonte.* Nisi specialiter hoc lex prohiberet *per. l. fin. ibi: in hoc tantummodo casu valente C. de patrib. qui filios suos distr.* Pet. Andr. Gammar. *in dial. legal. lib. 1. loco pen. à Necessitate. in fin.*

θ. 21.

Sunt & quædam alia, quæ Dd. circa Necessitatem notare solent, sed quia partim videntur *INCREDIBILIA* (a) partim *OBSOLETA* (b) partim etiam à studio nostro *ALIENA* (c) merito hoc loco præmittimus.

(a) Ejusmodi incredibile esse videtur traditio Glossæ *in c. ult. vb. de narium, dist. 83. juncta Gl. in c. penitentia 4. vb. puniens in se, dist. 3. de pen.* ubi conceditur, ut is, qui ex præsupposita causa necessitatis non potest adimplere suum jejunium per se ipsum, hoc adimpleat per alium. Camill. Gallin. *de V. S. lib. 10. c. 32. num. 49.* Quia jejunium istud certam personam concernit, quam non egreditur. Tale quoque est dictum Andr. Barbat. *in apostill. ad Bald. in l. 5. ab antiquis n. 1. cir. fin. C. de Testam.* quod Licentiatus, qui juravit de non accipiendo gradu alibi, possit posthabito ejusmodi juramento urgente necessitate peffis, alibi promoveri: Quia promotiones ejusmodi, cum nihil aliud sint quam renunciationes, etiam absentibus fieri possunt, etsi non possint, debet expectare promovendus, aut ad minimum Collegio isti excusationem suam transmittere, & ita consensum ejus impetrare.

trare. Item, quod post alios tradit Camill. Gallin. *d. lib. 10. ca. 33. n. 35.* quod Sacerdoti celebranti Missam concessum sit aggressorem suum occidere & postmodum, non obstante tali homicidio, missam perficere: Quia præter turbam, scandalum ingens ortum est, quod non solum homines ab ipsorum abstrahit attentione, sed etiam de merito ejusmodi missæ dubitare impellit. Similiter vix videtur verisimile, quod peregrinus sive Romipeta in præsentia duorum vel trium testium, quando plures intervenire non possunt, absque alio adminiculo legis, statuti vel privilegii testari possit, quamvis hoc asserant Tob. Nonius *ad §. sed hæc quidem. & gl. in verb. septem testibus. f. de Testam. lim. 13.* & Camill. Gall. *all. lib. 10. cap. 32. n. 78.* Quia vix possibile est non inveniri plures: quod si tamen defuerint, sibi imputet Testator, quod non domi reliquerit ultimum suum e-logium, non ignarus varios casus peregrè proficiscentes expectare. Sicut nec eodem modo consentire possumus all. Nonio, & quos ipse refert, quod Medicus, qui ad curandos peste correptos in civitate permansit, quia pro republicâ militare videtur, possit quocunque modo etiam coram duobus saltem testibus testamentum facere, si non speciali lege aut privilegio adjuvetur. Tob. Nonius *ad d. §. lim. 14. in fin. f. de Testam.* Nec sustineri potest opinio Petri Gerardi *sing. 100. n. 6.* quod tempore necessitatis stetur dicto unius testis, nisi applicetur ad casum, quem ponit Card. Tusch. *lit. N. concl. 19. n. 27.* ubi scribit, quod quamvis, ubi standum est peritis in arte, requirantur plures, sufficere tamen possit unus, eò loco ubi plures haberi non possunt.

(b) Videlicet, quod postulante necessitate quis amplius, quam semel reipublicæ defensionem suscipere cogi possit. *l. estimationem. 16. §. ult. ff. de Muner. & honor.* Item quod servus, qui de Jure Civili pro nullo habetur *l. quod attinet 32. ff. de V. S.* passus tristem sententiam, si neque Dominus neque alius pro Domino appellaverit, ipse sibi auxilium implorare possit, *l. servi appellare non possunt. 15. ff. de appellat.* Nec non quod propter inopiam Patroni pro futuris operis à liberato pretium exigi possit, quamvis tempore manumissionis de eo nihil conventum sit, *l. 1. & ibi Gothof. in not. C. de oper. lib.* Ex quâ tamen Lege Dd. notant, quod nobilis cujus Rustici, juxta inveteratam consuetudinem, tenentur ad certas quasdam operas, tempore

necessitatis illas possit aliis locare, delegare, aut in certam pecuniæ summam convertere, & ut loquitur Paul. de Castro *ad d. l. 1. n. 2.* petere charitativum subsidium; et in Discretion und Cortesi Geldt Begehren Dn. Casp. Ziegler. *ad Prax. Nic. Calvoli. §. Nobiles. concl. 1. num. 90.* Matth. Berlich. *p. 1. Decis. 67. n. 12. ubi de experientia testatur.* Verum an hoc etiam ad ista servitia, quorum nomine Vasallus Domino obligatur, extendi possit, ita ut cum teneatur Domino bellum gerenti tot equis assistere, Ritterdienste thun/ Dominus loco illorum quoque pecunias tempore necessitatis petere possit, merito dubitationi subicitur Petr. Ger. *de Petra f. sing. 100. n. 17.* cum ejusmodi exactio- nes pecuniarum libertati nobilium videantur quasi contrariae. Sed postulas nihilominus, & juxta numerum equorum certam sum- mam, quam Present Geld vocarunt, promissam & numeratam esse, quis nescit, solo Necessitatis intuitu.

*† c. diaconus 13.
§. 93.*

*† c. super quibus. &
xxx. q. 3. c. muli.
et dist. 4. de gler. N. concl. 19. n. 3.*

*† etiam ab excom. ubi ait hanc esse commanem CC. opinionem (Non tamen a semetipso, c. cato c. si diaconus
de. dist. 81.*

*† et in c. diaconus. q. 3. §. 93. pr. c. quidam. ca. i. q. 1. §. 1. de
dist. c. episcopum. 7
dist. 64. et c. 5. §. 1. de
ed. c. 2. §. 92.*

† et c. clericus 4. §. 78.

† et c. de. §. 78.

(c) Qvalia sunt, quæ circa sacrum Baptisma tradunt passim Jura Can. eorundemque; Interpp. videlicet, quod in casu necessitatis possit quis baptizari in domo privata Clem. *un. de baptism. à Patre, Matre, Petr. à Duenas reg. 488. vers. amplia undecimo.* aut quovis alio Laico, *c. in necessitate. 21. dist. 4. de Conf.* etiam à Muliere, Card. Tusch. *lit. N. concl. 19. n. 3.* etiam ab Hæretico, Camill. Gall. *de V. S. lib. 10. c. 32. n. 35.* ubi ait hanc esse commanem CC. opinionem (Non tamen à semetipso, c. cato c. si diaconus *debitum. 4. X. de Baptis.*) & quod omisio baptismi facta non ob con- temptum religionis, sed propter terminum necessitatis non nocet credenti probabiliter se esse baptizatum, *cap. Apostolicam. 2. X. de Presbyt. non baptiz.* & alia. *de quibus omnibus videri possunt, quæ eleganter congeffit Petr. Greg. Tholols. in Synt. Jur. part. 1. lib. 2. c. 4. n. 11. & seqq.* Huc pertinet quoque, quod absolutio ab excommunicatione, reservata Summo Pontifici, ex causa necessitatis, veluti in articulo mor- tis, possit ab alio sacerdote impertiri, *c. si quis suadente Diabolo. 29. XVII. q. 4. cap. eos. 22. de sent. excomm. in 6.* Et quod Laicus in necessitate presentis periculi mortis, possit confessionem audire & à peccatis absolvere, *Gloss. in cap. pastoralis. n. vers. praterquam in mortis articulo. X. de offic. jud. ordin.* Petr. à Duen. *hac nostra Reg. ampl. 1. And. Gail. lib. 1. ob. 102. n. 12.* Arnold. de Reyg. *in thes. jur. sub elem. necessitas. n. 6. vers. Hinc est.* Item quod Necessitate urgente Papa possit Prælatum privare monacho, vel clerico suo. *c. ult. IX. q. 3. Petr. Ant. de Petra de*

Por.

Pot. Princ. c. 32. q. 5. n. 40. pag. m. 594. Quod corpora & reliquia San-
ctorum, quæ de loco ad locum traduci prohibentur, traduci possunt &
debeant, si hoc velit Fatalis Necessitas. Cam. Gall. all. loc. n. 27. Imò
ipsa sedes episcopalis transferri possit c. temporis qualitas. 44. VII. q. 1.
Similis etiam est casus cap. sicut. 11. de Conf. dist. 1. ubi sacrificia, quæ
non possunt ministrari nisi super re consecrata, ex causâ neces-
sitis super non consecrata ministrari possunt. Et in c. pervenit. 1. dist.
95. ubi in casu necessitatis permessa est unctio frontis ex sacro chri-
smate inferioribus sacerdotibus, quæ solis episcopis est reservata.
Cam. Gall. d. loc. n. 43. & 44.

c. Tribus 36. de Con-
secr. dist. 1.

in casu (num. na.
allitatis nulla de-
betur: si ex ha-
templem. c. i. et
et c. 11. di. de Consecr.

CONCLUSIO.

Hic pedem figo, & quamvis multa adhuc desiderari
possint, (a) ne tamen in infinitum Legibus im-
probatum, c. 2. de Rescr. in 6. l. 4. §. fin. ff. de Peric. &
comm. rei vend. excrescat Disputatio, ejus filum
rumpo. (b)

(a) Huc pertinet: Quod impellente Necessitate, Imperator
etiam hæc bona, quorum alienatio absque imperii detrimento fieri
nequit, in Feudum alicui concedere possit. Ludolph. Schrad. tr. F.
p. 4. c. 1. n. 24. Quod Magistratus Politicus, urgente necessitate, ven-
dere possit calices & alia pretiosa Ecclesiæ. post Cyn. & Afflict. Petr.
Ant. de Petra tr. de pot. princip. c. 32. q. 5. n. 2. pag. m. 587. Joh. Köpp. decad.
1. enucl. 5. n. 44. Alph. de Azevedo ad const. Hisp. lib. 1. t. 2. leg. 9. Quod
Dominus, necessitatis tempore, possit Vasallo auferre Feudum, &
sibi facere munimentum, suumque præsidium immittere. Felin.
ad cap. querelam 10. num. 11. X. de jurejur. Tusch liter. N. conclus. 19.
num. 32. qui hoc ad Ecclesiam ejusque bona rectè extendit.
Quod illi, qui bellum pium gerit, liceat locum pacatum,
alienum occupare. Hugo Grot. de I. B. lib. 2. c. 2. §. 10. Quod graf-
fante necessitate frumentum exteris venditum, à civibus revocari
possit. Joh. Petr. Surd. tr. de Alm. t. 1. q. 93. n. 14. Quod Subditi cum
vel propter absentiam, impotentiam aut negligentiam à suo Domi-
no derelinquuntur, patrociniū alterius Domini implorare pos-
sint Dn. Casp. Ziegler, ad Calvol. §. Landsassii n. 98. & seqq. Quod
sub-

res legata ei urgente necessitate alienata debetur.
C. fidei commissi u. §. si rem suam. u. 4 & leg. 3.

subditus ablato castro, si princeps facta denunciatione eum adjuvare non valeat, ipse sibi prospicere & castrum recuperare possit. Paul. de Castr. par. 1. cons. 400. priusquam n. 1. & 2. Tusch. lit. N. concl. 19. n. 17. Quod publica necessitas publicorum privilegiorum causa sit l. si fidejuss. pen. C. de Fidejuss. Quod propter supervenientem necessitatem, res publica adversus immunitatis concessionem restitutionem in integrum petere possit, Constant. Carol. inter Cons. Feud. var. Dd. cons. 4. n. 7. Quod necessitate factum pacem non rumpat. Hug. Grot. de I. B. lib. 3. c. 20. §. 37. Quod necessitas sit justa causa constituendæ unionis ecclesiarum. Joh. Köpp. decad. 1. enucl. 5. n. 41. Quod propter inundationem aquarum, possit nova ecclesia ad limites alterius Parochialis ecclesiæ ædificari. cap. ad audientiam 3. X. de Eccl. ædif. Camill. Gallin. de V. S. lib. 10. c. 32. n. 29. Quod instante necessitate, sede vacante Capitulum beneficia conferre possit. Seb. Med. de C. F. p. 1. c. 6. n. 18. Quod in casu necessitatis superstitionem aliqujus hæretici apparenter imitans excusetur. arg. c. si quis presbyter. 17. dist. 30. Quod causæ Meri imperii subsistente necessitate possint mandari l. 1. ff. de off. ejus, cui mand. Hier. Treutl. vol. 1. disp. 3. thes. 6. lit. d. & ibi: Hunn. in resol. q. 37. & Bachov. in not. verb. absentia & infirmitatis. Quod mandata sine clausula decernat Camera, cum periculum subest Gail, lib. 1. obs. 102. n. 10. Quod Publica necessitas non admittat appellationem l. ult. C. quorum appell. non recip. Quod necessitas efficiat, ut relatio fiat ad principem l. fin. C. de Relat. Petr. Cornel. Brederod. in repert. sent. lit. N. vers. necessitas. Quod criminofus possit in casu necessitatis extrahi Regno ubi deliquit. Auth. qua in provincia. C. ubi de crim. agi oport. Vinc. de Franch. decis. 526. incip. dictum fuit. n. 7. Quod pecunia ex causa judicati soluta ex necessitate judicis, ab eo, qui appellatione interposita meruit meliorem sententiam, recipi oporteat. juxta l. cum ex causa u. ff. de appell. Quod necessitatis causa sententia noctu ferri possit Bald. in l. casus. n. 1. C. de Testam. Joh. Bertach. in repert. ub. necessitas. Quod propter necessitatem testamentum noctu fieri possit Polyd. Ripa tr. de Noctur. temp. c. 141. n. 30. Quod testamentum in carcere tyranni cujusdam coram quinque testibus factum valeat, si propter metum Tyranni plurium copia haberi non possit Bald. in l. & ab antiquis. n. 1. in f. C. de Testam. Quod inferior possit resistere de facto superiori injustitiam facienti & opprimenti, quando mediante justitia sibi prospicere am-

Quod urgente necessitate advocatus possit cogi
ad patrocinandum. X. col. C. de al. n. p. xi. § ad.
v. c. 6. C. de l. 4. n. ii.

amplius non potest. Tusch. *lit. N. concl. 19. n. 5.* Jacob. de Graff. *lib. 2. A. C. c. 44. n. 3.* Quod factum necessitate urgente non veniat nomine attentatorū Rob. Lancellot. *tr. de Attent. p. 2. c. 4. lim. 8. n. 11.* Quod in casu necessitatis quilibet meliori modo jus sibi dicere & suis possit. Tusch. *d. l. n. 8.* Jacob. de Graff. *d. l. n. 5.* Quod privilegiatus non obstante privilegio possit conveniri ex causa necessitatis ad minimū ad perpetuandam saltem actionem *arg. l. sed et si. 28. §. sed & si dies. 4. ff. de Judic. Cam. Gall. de V. S. lib. 10. c. 32. num. 53.* Quod necessitas debitorem fugitivum à judice incompetente imò à quovis privato, sui juris tuendi causa, prehendi & capi concedat Andr. Scheff. *p. 2. q. 3. n. 8.* Quod Laicus possit clericum debitorem de fugā suspectum capere Gail. *lib. 1. obs. 102. n. 11.* Quod pactum Familiae de non fidejubendo, non extendatur ad fidejussionem casu necessitatis faciendam Hering. *de Fidejuss. cap. 1. n. 151. & seqq.* Quod clericus possit in casu necessitatis fidejubere Petras. *sing. 100. n. 5.* Hering. *cap. 7. n. 154.* Quod constitutus in necessitate non teneatur erogare, quod debet ad pias causas, quantumcunque privilegiatas. Seb. Medices *de Cassfort. p. 1. c. 6. n. 49.* Quod necessitas cogat creditorem, aliud pro alio à debitore accipere Nov. *4. cap. 3.* Petr. Greg. Tholos. *in Syntagm. Jur. lib. 21. c. 18. num. 8.* Quod relictum annuum debeatur, eo tempore, quò maximè id flagitat necessitas Petr. à Duen. *sub reg. 488. vers. amplia nono.* Quod debitor indiem, propter necessitatem creditoris, cogi possit ad solvendum ante diem Joh. Petr. *Surdus de aliment. tit. 1. q. 44. num. 25.* Quod induciæ generales concessæ à Principe debitori, non extendantur ad debita alimenta. *Surd. dl. tit. 8. q. 60. num. 3.* Quod non obstante SCto Maced. mutuū valeat datum Filiofam. in necessitate constituto. Hipp. de Marsil. *sing. 670. incip. necessitas est magnæ operationis.* Quod coactus necessitate Mercator, si bonis cedat, non fiat infamis nec infamia facti nec juris Bernh. Schot. *in exam. pag. 147.* Quod in casu strictæ necessitatis unus conari debeat alteri succurrere gratis. Henn. Göden. *cons. 109. n. 70.* Quod actus requirens consensum valeat sine consensu imminente necessitate Cæs. Lambert. *de 7. Patron. art. 21. q. princ. 1. par. 2. lib. 1. n. 4.* Joh. Ceph. *lib. 4. Cons. 451. n. 284.* Quod tutor ex causa necessitatis possit administrare bona pupilli, etiam nondum confecto inventario *l. tutor qui repertorium 7. pr. ff. de adm.*

Necessitas excusat matrem quæ non perit Tutorem. *l. ut.*
cum à matribus 8. C. qui pot. tutor.

ent. Ceph. dl. n. 285. & quod ex eadem causa pupilli pecunias non te-
 neatur dare ad lucrum, pro ut loquitur Munnoz. de Escobar. tr. de
 Ratiocin. admin. c. 14. n. 9. Quod necessitas prædia minorum aliena-
 re concedat l. lex. 22. pr. C. de administr. tutor. Brederod. in repert. lit. N.
 vb. necessitas. Quod necessitas probabilem faciat divisionem prohi-
 bitam Dion. Gothof. ad l. jubemus 14. pr. vb. dividere C. de SS. Eccl. &
 manumissionem l. qui potuerint 27. ff. de manum. testam. Quod ex
 causa necessitatis res litigiosa alienari possit Vinc. de Franch. Decis.
 526. dictum fuit. n. 6. Quod maritus propter casum necessitatis non
 adhibens medium uxori ægrotae, dotem non amittat latè Ant. Bul-
 læus in Cons. 1. n. 125. & multis anteced. Quod unus opificum propter
 necessitatem perficere possit, quod alter inchoavit, non obstante
 statuto in contrarium. Georg. Schults in Syn. 7. lib. 1. t. 2. lit. b. arg. l. un.
 §. 1. ubi is, qui apud unum consulè nomina edidit, apud alterum in
 casu necessitatis manumittere potest ff. de off. Cons. & ibi Ant. Fab. in
 rational. Quod necessitate urgente per vicini fundum iter faciens
 nihil juris acquirat. Dn. Casp. Ziegler, ad Calvol. §. Nobiles concl. 1. n. 77.
 Deniq; quod magna vis necessitatis urgentis sit, ut etiam superbissi-
 mos cogat stultitiam suam fateri, & aliquando resipiscere Petrus
 Greg. Tholos. Syntag. lib. 47. c. 17. n. 1.

ad art. l. omnis 23. d. de
 ibi magistra de necessi-
 tate retinere le-
 gislat. C. de Episc.
 et Cler.

(b) Caterum an & quatenus Parochus tempore necessitatis possit
 suos parochianos derelinquere, fugamq; arripere: Et an teneatur
 dare vicarium, & quatenus per cautionem indemnitate ad perma-
 nendum adigi possit, & an in casu ejusmodi absentia parochi de-
 beantur decimæ, tradit Johan. Wames. to. 1. Cons. Jur. Pontif. cons. 206.
 An viduorum vota seu secundæ nuptiæ fiant fatali necessitate, vi-
 deri pot. ap. Dn. Burch. Berlich. in suo tr. de J. Noverc. n. 36. & seqq. An
 Jurisperitus Monachus possit cum licentia Abbatis laicorum pa-
 trocinium suscipere, eorumque causas in utroque foro, tanquam
 advocatus agere, ad sublevandam pecuniâ inde redacta necessita-
 tem sui monasterii, ære alieno prægravati? in terminis tra-

Responsum inferunt
 uterque C. si quis 4.
 XXXIV. q. 1.

Ignoscendum est castitati in necessitate
 ut ipsam naturalem justitiam. l. si quis 1. de R. I. quest. 24.
 §. 7. ff. de exat. Tutor.

Necessitas, q. r. et rationabilis occupatio
 comparatur. C. quoniam. 7. d. 18. **F I N I S.**

Necessitate casibus c. sicut 50. d. 1. de g. ser.
 Alibi illi eunuchi placet quod Casp. de necessitat. (2) voluntur
 cau. qui sibi 9. XXXIII. q. 5.

Leipzig, Diss., 1645/49

ULB Halle 3
003 265 218

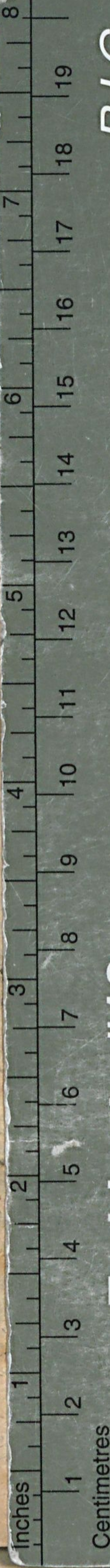

Sb.

WMA

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

al. uatna.
ng.

1648,8

26

gulae

TAS

ET

E

tis Juri-

loco

mpetrandi:

siensis.

IIX.

SSSSSS

ZSCH

KONFRIED
UNIVERS.
ZVHALLE

